

ஞான ஒளி THE LIGHT OF WISDOM

First year remembrance book of
Late Dr. Visuvanather Ambalavanar
December 2023

அமரர் கலாநிதி விசுவநாதர் அம்பலவாணர்
அவர்களின் முதலாம் ஆண்டு நினைவு மலர்
மார்ச்சு 2023

ஞான ஒளி

“ஞான ஒளி” என்ற புத்தகத்தின் தலைப்பு, கலாநிதி வி அம்பலவாணரின் பங்களிப்பு மற்றும் குணநலன்களின் சாரத்தை உள்ளடக்கிய அவரது ஆழமான நினைவுட்டலாக அமைகிறது. கலாநிதி அம்பலவாணர் கல்வித் துறையிலும், வாழ்க்கையிலும் தனது விதிவிலக்கான ஞானத்திற்காகப் புகழ் பெற்றவர். “ஞான ஒளி” என்ற தலைப்பைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம், புத்தகம் அவரது அறிவார்ந்த புத்திசாலித்தனத்திற்கும் எண்ணற்ற நபர்களுக்கு அவர் வழங்கிய வழிகாட்டுதலுக்கும் மரியாதை செலுத்துகிறது.

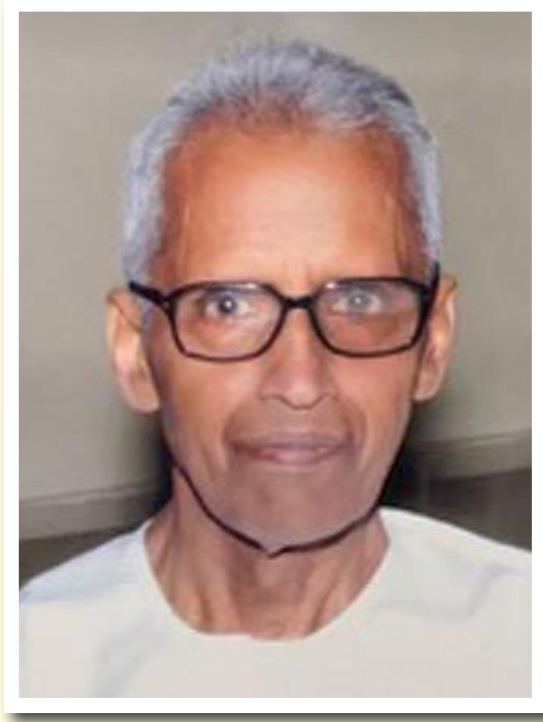
இந்த தலைப்பு கலாநிதி அம்பலவாணரின் நீடித்த தாக்கத்தை உலகில் குறிக்கிறது. உலகில் அவரது ஞானம் தொடர்ந்து பிரகாசமாகப் பிரகாசிக்கிறது. அறிவையும் புரிதலையும் தேடுபவர்களுக்குப் பாதையை விளக்குகிறது. இது அவரது பாரம்பரியத்தை நினைவுகூருவது மட்டுமல்லாமல், வாசகர்கள் தங்கள் சொந்த வாழ்க்கையில் ஞானம் மற்றும் அறிவின் முக்கியத்துவத்தைப் பிரதிபலிக்க ஊக்குவிக்கிறது. அவர் உள்ளடக்கிய ஞானத்திற்கான மரியாதை உணர்வை வளர்க்கிறது. சாராம்சத்தில், “ஞான ஒளி” குறிப்பிடத்தக்க தனிநபராகிய அவருக்கு ஒரு பொருத்தமான அஞ்சலியாக செயல்படுகிறது. அவருடைய ஞானம் தலைமுறைகளுக்குத் தொடர்ந்து ஊக்கமளிக்கிறது மற்றும் வழிகாட்டுகிறது.

The Light of Wisdom

The book title “The Light of Wisdom” serves as a profound remembrance of Dr. V Ambalavanar by encapsulating the essence of his contributions and character. Dr. Ambalavanar was renowned for his exceptional wisdom, both in the field of academia and in life. By using “The Light of Wisdom” as the title, the book pays homage to his intellectual brilliance and the guidance he provided to countless individuals.

This title symbolizes Dr. Ambalavanar’s enduring impact on the world, where his wisdom continues to shine brightly, illuminating the path for those who seek knowledge and understanding. It not only commemorates his legacy but also encourages readers to reflect on the importance of wisdom and knowledge in their own lives, fostering a sense of reverence for the wisdom he embodied. In essence, “The Light of Wisdom” serves as a fitting tribute to a remarkable individual whose wisdom continues to inspire and guide generations.

உ
சிவமயம்

தாய் மடியில்
21-07-1937

இறைவன் அடியில்
28-12-2022

அமரர்
கலாநிதி விசுவநாதர் அம்பலவாணர்

தீத் வெண்பா

சுபகிருது சுப ஆண்டில் நள்ளீ ராடும் மார்கழியில்
வளர்பிறை ஷஷ்டி திதி தள்ளில் - நன் மகன்
அம்பலவாணரும் உறவுகளைத் துறந்து
சிந்தாமணிப் பிள்ளையார் திருப்பாதம் அடைந்தளரே!

**தீருமத் பறுபதியார் விசுவநாதர்
கலாந்த விசுவநாதர் அம்பலவாணரின் தாய்
Mrs. Parupathiyar Visuvanather
Dr. Visuvanather Ambalavanar's Mother
(1909 - 1954)**

விநாயகர் துதி

ஐந்து கரத்தனை ஆனை முகத்தனை
இந்தின் இளம்பிறை போலும் எயிற்றனை
நந்தி மகன்தனை ஞானக் கொழுந்தினைப்
புந்தியில் வைத்தடி போற்றுகின்றேனே.

விநாயகர் அகவல்

சீதக்களபச் செந்தாமரைப் பூம்
பாதச் சிலம்பு பல இசை பாடப்
பொன்னரை ஞாணும் பூந்துகில் ஆடையும்
வண்ணமருங்கில் வளர்ந்தழகு எறிப்ப
பேழை வயிறும் பெரும்பாரக் கோடும் (05)

வேழமுகமும் விளங்கு சிந்தாரமும்
அஞ்சுகரமும் அங்குச பாசமும்
நெஞ்சில் குடிகொண்ட நீலமேனியும்
நான்ற வாயும் நாலிரு புயமும்
மூன்று கண்ணும் மும்மதச் சுவடும் (10)

இரண்டு செவியும் இலங்கு பொன்முடியும்
திரண்ட முப்புரிநூல் திகழ் ஒளி மார்பும்
சொற்பதம் கடந்த துரிய மெய்க்ஞான
அற்புதம் நின்ற கற்பகக் களிநே
முப்பழம் நுகரும் மூஷிக வாகன! (15)

இப்பொழுது என்னை ஆட்கொள வேண்டித்
தாயாய் எனக்குத் தானெழுந்து அருளி
மாயாப்பிறவி மயக்கம் அறுத்துத்
திருந்திய முதல் ஐந் தெழுத்தும் தெளிவாய்
பொருந்தவே வந்தென் உளந்தனில் புகுந்து (20)

குருவடிவாகிக் குவலயந் தன்னில்
திருவடி வைத்துத் திறம் இது பொருள் என
வாடா வகைதான், மகிழ்ந்தெனக்கருளிக்
கோடா யுத்தால் கொடு வினை களைந்தே
உவட்டா உபதேசம் புகட்டி என்செவியில் (25)

தெவிட்டாத ஞானத் தெளிவையுங்காட்டி
ஐம்புலன் தன்னை அடக்கும் உபாயம்
இன்புறு கருணையின் இனிதெனக் கருளிக்
கருவிகள் ஒடுங்கும் கருத்தினை அறிவித்து
இருவினை தன்னை அறுத்திருள் கடிந்து (30)

தலமொரு நான்கும் தந்தெனக் கருளி
மலமொரு மூன்றின் மயக்கம் அறுத்தே
ஒன்பது வாயில் ஒரு மந்திரத்தால்
ஐம்புலக் கதவை அடைப்பதுங் காட்டி
ஆறாதாரத்து அங்குச நிலையும் (35)

பேறா நிறுத்திப் பேச்சுரை அறுத்தே
இடைபிங் கலையின் எழுத்தறிவித்துக்
கடையில் சுழுமுனைக் கபாலமும் காட்டி
மூன்று மண்டலத்தின் முட்டிய தூணின்
நான்றெழு பாம்பின் நாவில் உணர்த்திக் (40)

குண்டலி அதனில் கூடிய அசபை
விண்டெழு மந்திரம் வெளிப்பட உரைத்து
மூலாதாரத்தின் மூண்டெழு கனலைக்
காலால் எழுப்பும் கருத்தறிவித்தே
அமுத நிலையும் ஆதித்தன் இயக்கமும் (45)

குமுத சகாயன் குணத்தையும் கூறி
இடைச் சக்கரத்தின் ஈரெட்டு நிலையும்
உடல் சக்கரத்தின் உறுப்பையும் காட்டிச்
சண்முக தூலமும் சதுர்முக சூக்கமும்
எண்முக மாக இனிதெனக்கு அருளிப் (50)

புரியட்ட காயம் புலப்பட எனக்குத்
தெரிஎட்டு நிலையும் தெரிசனப்படுத்தி
கருத்தினில் கபால வாயில் காட்டி
இருத்தி முத்தி இனிதெனக்கு அருளி
என்னை அறிவித்து எனக்கருள் செய்து (55)

முன்னை வினையின் முதலைக் களைந்து
வாக்கும் மனமும் இல்லா மனோலயம்
தேக்கியே என்றன் சிந்தை தெளிவித்து
இருள்வெளி இரண்டுக்கும் ஒன்றிடம் என்ன
அருள்தரும் ஆனந்தத்(து) அமுத்திஎன் செவியில் (60)

எல்லை இல்லா ஆனந்தம் அளித்து
அல்லல் களைந்தே அருள்வழிகாட்டிச்
சத்தத்தின் உள்ளே சதாசிவம் காட்டிச்
சித்தத்தின் உள்ளே சிவலிங்கம் காட்டி
அணுவிற்கு அணுவாய் அப்பாலுக்கு அப்பாலாய்க் (65)

கணுமுற்றி நின்ற கரும்புள்ளே காட்டி
வேடமும் நீறும் விளங்க நிறுத்திக்
கூடுமெய்த் தொண்டர் குழாத்துடன் கூட்டி
அஞ்சக் கரத்தின் அரும்பொருள் தன்னை
நெஞ்சக் கருத்தின் நிலையறிவித்துத் (70)

தத்துவ நிலையைத் தந்தெனை ஆண்ட
வித்தக விநாயக! விரைகழல் சரணே! (72)

பஞ்சபுராணம்

விநாயகர் துதி

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாக்கும் செய்கருமம் கைகூட்டும் செஞ்சொற்
பெருவாக்கும் பீடும் பெருக்கும் - உருவாக்கும்
ஆதலால் வானோரும் ஆனை முகத்தானைக்
காதலால் கூப்புவர் தம்கை

தேவாரம்

குனித்த புருவமும், கொவ்வைச் செவ்வாயில் குமிண் சிரிப்பும்,
பனித்த சடையும், பவளம் போல் மேனியில் பால் வெண் நீறும்,
இனித்தம் உடைய எடுத்த பொற்பாதமும் காணப் பெற்றால்
மனி(கு)தப் பிறவியும் வேண்டுவதே, இந்த மா நிலத்தே!

திருவாசகம்

பாரொடு விண்ணாய்ப் பரந்த எம்பரனே
பற்று நான் மற்றிலேன் கண்டாய்
சீரொடு பொலிவாய் சிவபுரத்தரசே
திருப்பெருந்துறையுறை சிவனே
ஆரொடு நோகேன் ஆர்க்கெடுத்துரைக்கேன்
ஆண்ட நீ அருளிலை யானால்
வார் கடல் உலகில் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருக என்று அருள் புரியாயே.

திருவிசைப்பா

கற்றவர் விழுங்கும் கற்பகக் கணியைக்
கரையிலாக் கருணைமா கடலை
மற்றவர் அறியா மாணிக்க மலையை
மதிப்பவர் மனமணி விளக்கைச்
செற்றவர் புரங்கள் செற்றஎஞ் சிவனைத்
திருவீழி மிழலைவீற் றிருந்த
கொற்றவன் தன்னைக் கண்டுகண்(டு) உள்ளம்
குளிரஎன் கண்குளிர்த் தனவே.

திருப்பல்லாண்டு

சீரும் திருவும் பொலியச்
சிவலோக நாயகன் சேவடிக்கீழ்
ஆரும் பெறாத அறிவு
பெற்றேன் பெற்றதார் பெறுவாருலகில்
ஊரும் உலகும் கழற
உளறி உமைமண வாளானுக்காட்
பாரும் விசும்பும் அறியும்
பரிசுநாம் பல்லாண்டு கூறுதுமே.

திருப்புராணம்

இறவாத இன்ப அன்பு
வேண்டிப்பின் வேண்டு கின்றார்
பிறவாமை வேண்டும் மீண்டும்
பிறப்புண்டேல் உன்னை என்றும்
மறவாமை வேண்டும் இன்னும்
வேண்டும்நான் மகிழ்ந்து பாடி
அறவாநீ ஆடும் போதுன்
அடியின்கீழ் இருக்க என்றார்

திருப்புகழ்

ஏறுமயில் ஏறி விளையாடுமுகம் ஒன்றே
ஈசருடன் ஞான மொழி பேசும் முகம் ஒன்றே
கூறும் அடியார்கள் வினை தீர்த்த முகம் ஒன்றே
குன்றுருவ வேல் வாங்கி நின்ற முகம் ஒன்றே
மாறுபடு சூரரை வதைத்த முகம் ஒன்றே
வள்ளியை மணம் புணர வந்த முகம் ஒன்றே
ஆறுமுகமான பொருள் நீ அருள வேண்டும்
ஆதி அருணாசலம் அமர்ந்த பெருமானே

அபிராமி அந்தாதி

தனந்தரும் கல்வி தருமொரு நாளந் தளர்வறியா
மனந்தரும் தெய்வ வடிவுந்தரும் நெஞ்சில் வஞ்சமில்லா
இனந்தரும் நல்லன வெல்லாந் தருமன்ப ரென்பவர்க்கே
கனந்தரும் பூங்குழலாள் அபிராமிக் கடைக்கண்களே.

வாழ்த்து

வான்முகில் வழாது பெய்க மலிவளம் சுரக்க மன்னன்
கோன் முறை அரசு செய்க குறைவிலாது உயிர்கள் வாழ்க
நான்மறை அறங்கள் ஓங்க நற்றவம் வேள்வி மல்க
மேன்மை கொள் சைவ நீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்.

சிவபுராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாசகச் சிறப்பு

தொல்லையிரும் பிறவி சூழும் தளை நீக்கி
அல்லல் அறுத்து ஆனந்தமாக்கியதே - எல்லை
மருவா நெறியளிக்கும் வாதவூ ரெங்கோன்
திருவாசக மென்னுந் தேன்.

நமச்சிவாய வாழ்க நாதன் தாள் வாழ்க
இமைப்பொழுதும் என்நெஞ்சில் நீங்காதான் தாள் வாழ்க
கோகழி ஆண்ட குருமணிதன் தாள் வாழ்க
ஆகமம் ஆகி நின்று அண்ணிப்பான் தாள் வாழ்க
ஏகன் அனேகன் இறைவன் அடிவாழ்க
வேகம் கெடுத்தாண்ட வேந்தன் அடி வெல்க
பிறப்பறுக்கும் பிஞ்சுகள் தன் பெய்கழல்கள் வெல்க
புறத்தார்க்குச் சேயோன்தன் பூங்கழல்கள் வெல்க
கரங்குவிவார் உள் மகிழும் கோன் கழல்கள் வெல்க
சிரங்குவிவார் ஓங்குவிக்கும் சீரோன்கழல் வெல்க
ஈசன் அடிபோற்றி எந்தை அடிபோற்றி
தேசன் அடிபோற்றி சிவன்சேவடி போற்றி
நேயத்தே நின்ற நிமலன் அடிபோற்றி
மாயப் பிறப்பறுக்கும் மன்னன் அடிபோற்றி
சீரார் பெரும்புற நம்தேவன் அடிபோற்றி
ஆராத இன்பம் அருளும் மலை போற்றி
சிவன் அவன் என்சிந்தையுள் நின்ற அதனால்
அவன் அருளாலே அவன்தாள் வணங்கிச்
சிந்தை மகிழ சிவபுராணம் தன்னை
முந்தை வினைமுழுதும் ஓய உரைப்பன் யான்
கண்ணுதலான் தன்கருணை கண்காட்ட வந்தெய்தி
எண்ணுதற்கு எட்டா எழிலார் கழல் இறைஞ்சி
விண்ணிறைந்தும் மண்ணிறைந்தும் மிக்காய் விளங்கொளியாய்
எண்ணிறந்து எல்லை இலாதானே நிற்பெருஞ்சீர்
பொல்லா வினையேன் புகழுமாறு ஒன்றறியேன்
புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்

பல்விருகமாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
 கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய் கணங்களாய்
 வல்லசுர ராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
 செல்லா நின்ற இத்தாவர சங்கமத்துள்
 எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்தினைத்தேன் எம்பெருமான்
 மெய்யே உன்பான் அடிகள் கண்டின்று வீடுற்றேன்
 உய்ய என் உள்ளத்துள் ஓங்காரமாய் நின்ற
 மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்
 ஐயா என ஓங்கி ஆழ்ந்து அகன்ற நுண்ணியனே
 வெய்யாய் தணியாய் இயமானனாம் விமலா
 பொய்யா யின எல்லாம் போயகல வந்தருளி
 மெய்ஞானமாகி மிளிர்கின்ற மெச்சுடரே
 எஞ்ஞானம் இல்லாதேன் இன்பப் பெருமானே
 அஞ்ஞானம் தன்னை அகல்விக்கும் நல்லறிவே
 ஆக்கம் அளவு இறுதி இல்லாய் அனைத்துலகும்
 ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள்தருவாய்
 போக்குவாய் என்னைப் புகுவிப்பாய் நின் தொழும்பின்
 நாற்றத்தின் நேரியாய் சேயாய் நணியானே
 மாற்றம் மனங்கழிய நின்ற மறையோனே
 கறந்தபால் கன்னலொடு நெய்கலந்தாற் போல
 சிறந்தடியார் சிந்தனையுள் தேனூறி நின்று
 பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
 நிறங்கனோ ஐந்துடையாய் விண்ணோர்கள் ஏத்த
 மறைந்திருந்தாய் எம்பெருமான் வல்வினையேன் தன்னை
 மறைந்திட மூடிய மாய இருளை
 அறம்பாவம் என்னும் அருங்கயிற்றால் கட்டிப்
 புறந்தோல் போர்த்தெங்கும் புழு அழுக்கு மூடி
 மலஞ்சோரும் ஒன்பது வாயிற் குடிலை
 மலங்கப் புலனைந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய
 விலங்கு மனத்தால் விமலா உனக்குக்
 கலந்த அன்பாகிக் கசிந்துள் உருகும்
 நலன்தான் இலாத சிறியேற்கு நல்கி
 நிலந்தன் மேல் வந்தருளி நீள்கடல்கள் காட்டி
 நாயிற்கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத்
 தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே
 மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே

தேசனே தேன் ஆர் அமுதே சிவபுரனே
 பாசமாம் பற்றறுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே
 நேச அருள் புரிந்து நெஞ்சில் வஞ்சம்கெடப்
 பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேராறே
 ஆரா அமுதே அளவிலாப் பெம்மானே
 ஓராதார் உள்ளத் ஒளிக்கும் ஒளியானே
 நீராய் உருக்கி என் ஆருயிராய் நின்றானே
 இன்பமும் துன்பமும் இல்லானே உள்ளானே
 அன்பருக்கு அன்பனே யாவையுமாய் அல்லையுமாய்
 சோதியனே துன் இருளே தோன்றாய் பெருமையனே
 ஆதியனே அந்தம் நடுவாகி அல்லானே
 ஈர்த்து என்னை ஆட்கொண்ட எந்தை பெருமானே
 கூர்த்த மெய்க்ஞானத்தால் கொண்டுணர்வார் தம்கருத்தின்
 நோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண்ணுணர்வே
 போக்கும் வரவும் புணர்வும் இல்லாப் புண்ணியனே
 காக்கும் எம் காவலனே காண்பரிய பேர் ஒளியே
 ஆற்றின்ப வெள்ளமே அத்தா மிக்காய் நின்ற
 தோற்றச் சுடரொளியாய் சொல்லாத நுண் உணர்வாய்
 மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்தறிவாம்
 தேற்றனே தேற்றத் தெளிவே என் சின்தனையுள்
 ஊற்றான உண்ணார் அமுதே உடையானே
 வேற்று விகார விடக்குடம்பின் உட்கிடப்ப
 ஆற்றேன் எம் ஐயா அரனே ஓ என்று என்று
 போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்யானார்
 மீட்டு இங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
 கள்ளப் புலக்குரம்பை கட்டழிக்க வல்லானே
 நள் இருளில் நட்டம் பயின்றாடும் நாதனே
 தில்லையில் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே
 அல்லல் பிறவி அறுப்பானே ஓ என்று
 சொல்லற்கு அரியானைச் சொல்லித் திருவடிக்கீழ்ச்
 சொல்லிய பாட்டின் பொருள் உணர்ந்து சொல்லுவார்
 செல்வர் சிவபுரத்தின் உள்ளார் சிவனடிக்கீழ்ப்
 பல்லோரும் ஏத்தப் பணிந்து.

திருச்சிற்றம்பலம்

கந்த சஷ்டி கவசம்

(திருச்செந்தூர்)

(பாலன் தேவராய சுவாமிகள் அருளிய கவசம் இது. அறுபடை வீடுகளில் ஒன்றான திருச்செந்தூர் முருகப்பெருமான் மீது பாடப்பெற்ற கவசம். இதனை ஆறுமுகக் கடவுள் முன்பு அல்லது அறுகோணச் சக்கரத்தின் முன் பாராயணம் செய்வது நற்பலன் தரும்.)

திருச்சீற்றம்பலம்

காப்பு

நேரிசை வெண்பா

துதிப்போர்க்கு வல்வினைபோம் துன்பம்போம் நெஞ்சிற்
பதிப்போர்க்குச் செல்வம் பலித்துக் - கதித்தோங்கும்
நிஷ்டையுங் கைகூடும் நிமலரருள்
கந்தர் சஷ்டிகவசந் தனை.

குறள் வெண்பா

அமர ரிடர்தீர அமரம் புரிந்த
குமரனடி நெஞ்சே குறி.

நீலை மண்டில ஆசீர்யப்பா

சஷ்டியை நோக்கச் சரவண பவனார்
சிஷ்டருக் குதவும் சொங்கதிர் வேலோன்
பாதம் இரண்டில் பன்மணிச் சதங்கை
கீதம் பாடக் கிண்கிணி யாட
மைய நடஞ்செயும் மயில்வா கனனார்
கையில்வே லாலனைக் காக்கவென் றுவந்து
வரவர வேலாயுதனார் வருக
வருக வருக மயிலோன் வருக
இந்திரன் முதலா எண்திசை போற்ற
மந்திர வடிவேல் வருக வருக

வாசவன் மருகா வருக வருக
 நேசக் குறமகள் நினைவோன் வருக
 ஆறுமுகம் படைத்த ஐயா வருக
 நீறிடும் வேலவன் நித்தம் வருக
 சிரகிரி வேலவன் சீக்கிரம் வருக
 சரவண பவனார் சடுதியில் வருக
 ரஹண பவச ரரரர ரரர
 ரிஹண பவச ரிரிரிரி ரிரிரிரி
 விணபவ சரஹண வீரா நமோநம
 நிபவ சரஹண நிறநிற நிறென

வசர ஹணபக வருக வருக
 அசுரர் குடிகெடுத்த ஐயா வருக
 என்னை யாளும் இளையோன் கையில்
 பன்னிரண் டாயுதம் பாசாங் குசமும்
 பரந்த விழிகள் பன்னிரண் டிலங்க
 விரைந்தெனைக் காக்க வேலோன் வருக
 ஐயுங் கிலியும் அடைவுடன் சௌவும்
 உய்யொளி சௌவும் உயிரையுங் கிலியும்
 கிலியும் சௌவும் கிளரொளி யையும்
 நிலைபெற் றென்முன் நித்தமும் ஒளிரும்

சண்முகன் தீயும் தனியொளி யொவ்வும்
 குண்டலி யாஞ்சிவ குகன்தினம் வருக
 ஆறு முகமும் அணிமுடி ஆறும்
 நீறிடு நெற்றியும் நீண்ட புருவமும்
 பன்னிரு கண்ணும் பவளச்செவ் வாயும்
 நன்னெறி நெற்றியில் நவமணிச் சுட்டியும்
 ஈராறு செவியில் இலகுகுண் டலமும்
 ஆறிரு திண்புயத் தழகிய மார்பில்
 பல்பு ஷணமும் பதக்கமுந் தரித்து
 நன்மணி பூண்ட நவரத்தன மாலையும்

முப்புரி நூலும் முத்தணி மார்பும்
 செப்பழ குடைய திருவயி றுந்தியும்
 துவண்ட மருங்கில் சுடரொளிப் பட்டும்
 நவரத்தனம் பதித்த நற்சீ ராவும்
 இருதொடை யழகும் இணைமுமுந் தாளும்

திருவடி யதனில் சிலம்பொலி முழங்க
செககண செககண செககண செககண
மொகமொக மொகமொக மொகமொக மொகென
நகநக நகநக நகநக நகென
டிகுகுண டிகுகு டிகுகுண டிகுண

ரரரர ரரரர ரரரர ரரர
ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரி
டுடுடுடு டுடுடுடு டுடுடுடு டுடுடு
டகுடகு டகுடகு டங்கு டங்கு
விந்து விந்து மயிலோன் நிந்து
முந்து முந்து முருகவேள் முந்து
என்றனை யாளும் ஏரகச் செல்வ
மைந்தன் வேண்டும் வரமகிழ்ந் துதவும்
லாலா லாலா லாலா வேசமும்
லீலா லீலா லீலா விநோதென்று

உன்றிரு வடியை உறுதியென் றெண்ணும்
என்றலை வைத்துன் இணையடி காக்க
என்னுயிர்க் குயிராம் இறைவன் காக்க
பன்னிரு விழியால் பாலனைக் காக்க
அடியேன் வதனம் அழகுவேல் காக்க
பொடிபுனை நெற்றியைப் புனிதவேல் காக்க
கதிர்வே லிரண்டு கண்ணினைக் காக்க
விதிசெவி இரண்டும் வேலவர் காக்க
நாசிக ளிரண்டும் நல்வேல் காக்க
பேசிய வாய்தனைப் பெருவேல் காக்க

முப்பத் திருபல் முனைவேல் காக்க
செப்பிய நாவைச் செவ்வேல் காக்க
கன்ன மிரண்டும் கதிர்வேல் காக்க
என்னிளங் கழுத்தை இனிய வேல் காக்க
மார்பை யிரத்த வடிவேல் காக்க
சேரிள முலைமார் திருவேல் காக்க
வடிவேலிருதோள் வளம்பெறக் காக்க
பிடரிக ளிரண்டும் பெருவேல் காக்க
அழகுடன் முதுகை அருள்வேல் காக்க
பழுபதி னாறும் பெருவேல் காக்க

வெற்றிவேல் வயிற்றை விளங்கவே காக்க
 சிற்றிடை யழகுறச் செவ்வேல் காக்க
 நாணாங் கயிற்றை நல்வேல் காக்க
 ஆண்பெண் குறிகளை அயில்வேல் காக்க
 பிட்ட மிரண்டும் பெருவேல் காக்க
 வட்டக் குதத்தை வல்வேல் காக்க
 பணைத்தொடை யிரண்டும் பருவேல் காக்க
 கணைக்கால் முழந்தாள் கதிர்வேல் காக்க
 ஐவிர லடியிணை அருள்வேல் காக்க
 கைகளிரண்டும் கருணைவேல் காக்க

முன்கை யிரண்டும் முரண்வேல் காக்க
 பின்கை யிரண்டும் பின்னவள் இருக்க
 நாவிற் சரஸ்வதி நற்றுணை யாக
 நாபிக் கமலம் நல்வேல் காக்க
 முப்பா னாடியை முனைவேல் காக்க
 எப்பொழு தும்எனை எதிர்வேல் காக்க
 அடியேன் வசனம் அசைவுள நேரம்
 கடுகவே வந்து கனகவேல் காக்க
 வரும்பகல் தன்னில் வச்சிரவேல் காக்க
 அரையிருள் தன்னில் அனையவேல் காக்க

ஏமத்திற் சாமத்தில் எதிர்வேல் காக்க
 தாமதம் நீக்கிச் சதுர்வேல் காக்க
 காக்க காக்க கனகவேல் காக்க
 நோக்க நோக்க நொடியில் நோக்க
 தாக்க தாக்க தடையறத் தாக்க
 பார்க்க பார்க்க பாவம் பொடிபட
 பில்லி சூனியம் பெரும்பகை யகல
 வல்ல பூதம் வலாட்டிகப் பேய்கள்
 அல்லற படுத்தும் அடங்கா முனியும்
 பிள்ளைகள் தின்னும் புழக்கடை முனியும்

கொள்ளிவாய்ப் பேய்களும் குறளைப் பேய்களும்
 பெண்களைத் தொடரும் பிரமராட் சதரும்
 அடியேனைக் கண்டால் அறிக் கலங்கிட
 இரிசி காட்டேரி இத்துன்ப சேனையும்
 எல்லிலும் இருட்டிலும் எதிர்ப்படும் அண்ணரும்

கனபூசை கொள்ளும் காளியோ டனைவரும்
விட்டாங் காரரும் மிகுபல பேய்களும்
தண்டியக் காரரும் சண்டா ளர்களும்
என்பெயர் சொலவும் இடிவிழுந் தோடிட
ஆனை யடியினில் அரும்பா வைகளும்

பூனை மயிரும் பிள்ளைகள் என்பும்
நகமும் மயிரும் நீண்முடி மண்டையும்
பாவைகளுடனே பலகலசத்துடன்
மனையிற் புதைத்த வஞ்சனை தனையும்
ஓட்டிய செருக்கும் ஓட்டிய பாவையும்
காசும் பணமும் காவுடன் சோறும்
ஓதுமஞ் சனமும் ஒருவழிப் போக்கும்
அடியனைக் கண்டால் அலைந்து குலைந்திட
மாற்றார் வஞ்சகர் வந்து வணங்கிட
காலதூ தாளெனைக் கண்டாற் கலங்கிட

அஞ்சி நடுங்கிட அரண்டு புரண்டிட
வாய்விட் டலறி மதிகெட் டோடப்
படியினின் முட்டப் பாசக் கயிற்றால்
கட்டு னங்கம் கதறிடக் கட்டு
கட்டி யுருட்டு கால்கை முறியக்
கட்டு கட்டு கதறிடக் கட்டு
முட்டு முட்டு விழிகள் பிதுங்கிட
செக்கு செக்கு செதில்செதி லாக
சொக்கு சொக்கு கூர்ப்பகைச் சொக்கு
குத்து குத்து கூர்வடி வேலால்

பற்று பற்று பகலவன் தணலெரி
தணலெரி தணலெரி தணலது வாக
விடுவிடு வேலை வெருண்டது ஓடப்
புலியும் நரியும் புன்னரி நாயும்
எலியும் கரடியும் இனித்தொடர்ந் தோடத்
தேளும் பாம்பும் செய்யான் பூரான்
கடிவிட விஷங்கள் கடித்துய ரங்கம்
ஏறிய விஷங்கள் எளிதினில் இறங்க
ஓளிப்புஞ் சுளுக்கும் ஒருதலை நோயும்
வாதஞ் சயித்தியம் வலிப்புப் பித்தம்

சூலையாங் குன்மம் சொக்குச் சிரங்கு
 குடைச்சல் சிலந்தி குடல்விப் பிரிதி
 பக்கப் பிளவை படர்தொடை வாழை
 கடுவன் படுவன் கைத்தாள் சிலந்தி
 பற்குத் தரணை பருவரை யாப்பும்
 எல்லாப் பிணியும் என்றனைக் கண்டால்
 நிலலா தோட நீயெனக் கருள்வாய்
 ஈரே முலகமும் எனக்குற வாக
 ஆணும் பெண்ணும் அனைவரும் எனக்கா
 மண்ணா ளரசரும் மகிழ்ந்துற வாக

உன்னைத் துதிக்க உன்றிரு நாமம்
 சரவண பவனே சைலொளி பவனே
 திரிபுர பவனே திகழொளி பவனே
 பரிபுர பவனே பவமொழிப் பவனே
 அரிதிரு மருகா அமரா பதியைக்
 காத்து தேவர்கள் கடுஞ்சிறை விடுத்தாய்
 கந்தா குகனே கதிர்வே லவனே
 கார்த்திகை மைந்தா கடம்பா கடம்பனை
 இடும்பனை யழித்த இனியவேல் முருகா
 தணிகா சலனே சங்கரன் புதல்வா

கதிர்கா மத்துறை கதிர்வேல் முருகா
 பழநிப் பதிவாழ் பால குமாரா
 ஆவினன் குடிவாழ் அழகிய வேலா
 செந்தில்மா மலையுறும் சொங்கல்வ ராயா
 சமரா புரிவாழ் சண்முகத் தரசே
 காரார் குழலாள் கலைமகள் நன்றாய்
 என்நா விருக்க யானுனைப் பாட
 எனைத்தொடர்ந் திருக்கும் எந்தை முருகனைப்
 பாடினேன் ஆடினேன் பரவச மாக
 ஆடினேன் நாடினேன் ஆவினன் பூதியை

நேச முடன்யான் நெற்றியி லணியப்
 பாச வினைகள் பற்றதுநீங்கி
 உன்பதம் பெறவே உன்னரு ளாக
 அன்புட னிரட்சி அன்னமும் சொன்னமும்
 மெத்தமெத் தாக வேலா யுதனார்

சித்திபெற் றடியேன் சிறப்புடன் வாழ்க
வாழ்க வாழ்க மயிலோன் வாழ்க
வாழ்க வாழ்க வடிவேல் வாழ்க
வாழ்க வாழ்க மலைக்குரு வாழ்க
வாழ்க வாழ்க மலைக்குற மகளுடன்

வாழ்க வாழ்க வாரணத் துவசம்
வாழ்க வாழ்கவென் வறுமைகள் நீங்க
எத்தனை குறைகள் எத்தனை பிழைகள்
எத்தனை யடியேன் எத்தனை செயினும்
பெற்றவன் நீக்கு பொறுப்பு துன்கடன்
பெற்றவள் குறமகள் பெற்றவ ளாமே
பிள்ளையென் றன்பாய்ப் பிரியம் அளித்து
மைந்தனென் மீதுன் மனமகிழ்ந் தருளித்
தஞ்சமென் றடியார் தழைத்திட அருள்செய்
கந்தர் சஷ்டி கவசம் விரும்பிய

பாலன் தேவ ராயன் பகர்ந்ததைக்
காலையில் மாலையில் கருத்துடன் நாளும்
ஆசா ரத்துடன் அங்கந் துலக்கி
நேச முடனொரு நினைவது வாகிக்
கந்தர் சஷ்டிக் கவச மிதனைச்
சிந்தை கலங்காது தியானிப்பவர்கள்
ஒருநாள் முப்பத் தாறுருக் கொண்டு
ஓதியே செபித்து உகந்துநீ றணிய
அட்டதிக் குள்ளோ ரடங்கலும் வசமாய்த்
திசைமன்ன ரெண்மர் சேர்ந்தங் கருளுவர்

மாற்றல ரெல்லாம் வந்து வணங்குவர்
நவகோள் மகிழ்ந்து நன்மை யளித்திடும்
நவமத னெனவும் நல்லெழில் பெறுவர்
எந்த நாளும் ரெட்டாய் வாழ்வர்
கந்தர்கை வேலாங் கவசத் தடியை

வழியாய்க் காண மெய்யாய் விளங்கும்
விழியாற் காண வெருண்டிடும் பேய்கள்
பொல்லா தவரைப் பொடிபொடி யாக்கும்
நல்லோர் நினைவில் நடனம் புரியும்
சர்வ சத்துரு சங்கா ரத்தடி

அறிந்தென துள்ளம் அஷ்டலட் சுமிகளில்
வீரலட் சுமிக்கு விருந்துண வாகச்
சூரபத் மாவைத் துணித்தகை யதனால்
இருபத் தேழ்வர்க் குவந்தமு தளித்த
குருபரன் பழனிக் குன்றினி லிருக்கும்
சின்னக் குழந்தை சேவடி போற்றி
எனைத்தடுத் தாட்கொள என்றென துள்ளம்
மேவிய வடிவுறும் வேலவா போற்றி
தேவர்கள் சேனா பதியே போற்றி
குறமகள் மனமகிழ் கோவே போற்றி

திறமிகு திவ்விய தேகா போற்றி
இடும்பா யுதனே இடும்பா போற்றி
கடம்பா போற்றி கந்தா போற்றி
வெட்சி புனையும் வேளே போற்றி
உயர்கிரி கனக சபைக்கோ ரரசே
மயில்நட மிடுவோய் மலரடி சரணம்
சரணம் சரணம் சரவண பவஓம்
சரணம் சரணம் சண்முகா சரணம்.

கந்த சஷ்டி கவசம் முற்றிற்று

திருவெம்பாவை

ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும் பெரும்

சோதியை யாம் பாடக் கேட்டேயும் வாள் தடங்கண்
மாதே! வளருதியோ வன்செவியோ நின் செவிதான்
மாதேவன் வார் கழல்கள் வாழ்த்திய வாழ்த்தொலி போய்
வீதி வாய்க் கேட்டலுமே விம்மி விம்மி மெய்யம்மறந்து
போதார் அமளியின் மேல் நின்றும் புரண்(டு) இங்ஙன்
ஏதேனும் ஆகாள் கிடந்தாள் என்னே! என்னே!
ஈதே எம் தோழி பரி(சு) ஏல் ஓர் எம்பாவாய்! 1

பாசம் பரஞ்சோதிக்கு என்பாய் இராப் பகல் நாம்
பேசும் போ(து) இப்போ(து) இப் போதார் அமளிக்கே
நேசமும் வைத்தனையோ நேரிழையாய்! நேரிழையீர்!
சீ! சி! இவையும் சிலவோ விளையாடி
ஏசும் இடம் ஈதோ விண்ணோர்கள் ஏத்துதற்குக்
கூசும் மலர்ப் பாதம் தந்தருள வந்தருளும்
தேசன் சிவலோகன் தில்லைச் சிற்றம்பலத்துள்
ஈசனார்க்கு) அன்பார் யாம் ஆர் ஏல் ஓர் எம்பாவாய்! 2

முத்தன்ன வெண் நகையாய் முன் வந்து) எதீர் எழுந்து) என்
அத்தன்! ஆனந்தன்! அமுதன்! என்று) அள்ளுறித்
தித்திக்கப் பேசுவாய் வந்துன் கடை திறவாய்!
பத்துடையீர் ஈசன் பழ அடியீர் பாங்குடையீர்
புத்தடியோம் புன்மை தீர்த்து) ஆட்கொண்டால் பொல்லாதோ
எத்தோ நின் அன்புடைமை எல்லோம் அறியோமோ
சித்தம் அழகியார் பாடாரோ நம் சிவனை
இத்தனையும் வேண்டும் எமக்கு) ஏல் ஓர் எம்பாவாய்! 3

ஒள் நித்தீல நகையாய் இன்னம் புலர்ந்தீன்றோ
 வண்ணக் கிளி மொழியார் எல்லாரும் வந்தாரோ
 எண்ணிக்கொடு உள்ளவா சொல்லுகோம் அவ்வளவும்
 கண்ணைத் துயின்று அவமே காலத்தைப் போக்காதே
 விண்ணுக்கொரு மருந்தை வேத விழுப்பொருளைக்
 கண்ணுக்கு இனியானைப் பாடிக்கசிந்துள்ளம்
 உள் நெக்கு நின்றுருக யாம் மாட்டோம் நீயே வந்து
 எண்ணிக் குறையில் துயில்! ஏல் ஓர் எம்பாவாய்! 4

மால் அறியா நான்முகனும் காணா மலையினை நாம்
 போல் அறிவோம் என்று உள்ள பொக்கங்களே பேசும்
 பால் ஊறு தேன் வாய்ப் படிநீ! கடை திறவாய்
 ஞாலமே! விண்ணே! பிறவே! அறிவரியான்
 கோலமும் நம்மை ஆட கொண்டருளிக் கோதாட்டும்
 சீலமும் பாடிச் சிவனே! சிவனே! என்று
 ஓலம் இடினும் உணராய் உணராய் காண்
 ஏலக் குழலி! பரி(சு) ஏல் ஓர் எம்பாவாய்! 5

மானே! நீ நென்னலை நாளை வந்து உங்களை
 நானே எழுப்புவன் என்றலும் நாணாமே
 போன திசை பகராய்! இன்னம் புலர்ந்தீன்றோ
 வானே நிலனே பிறவே அறிவரியான்
 தானே வந்தெம்மைத் தலையளித்து ஆட்கொண்டருளும்
 வான் வார் கழல் பாடி வந்தோர்க்கு உன் வாய் திறவாய்!
 ஊனே உருகாய்! உனக்கே உறும் எமக்கும்
 ஏனோர்க்கும் தம் கோனைப் பாடு ஏல் ஓர் எம்பாவாய்! 6

அன்னே! இவையும் சிலவோ! பல அமரர்
 உன்னற்கு அரியான் ஒருவன் இரும் சீரான்
 சின்னங்கள் கேட்பச் சிவன் என்றே வாய் திறப்பாய்
 தென்னா! என்னா முன்னம் தீ சேர் மெழுகொப்பாய்

என்னானை என் அரையன் இன் அமுதென்று எல்லோமும்
 சொன்னோம் கேள் வெவ்வேறாய் இன்னம் துயிலுதியோ
 வன் நெஞ்சப் பேதையர் போல் வாளா கிடத்தியால்
 என்னே துயிலின் பரி(சு) ஏல் ஓர் எம்பாவாய்! 7

கோழி சிலம்பச் சிலம்பும் குருகெங்கும்
 ஏழில் இயம்ப இயம்பும் வெண் சங்கெங்கும்
 கேழ் இல் பரம் சோதி கேழ் இல் பரம் கருணை
 கேழ் இல் விழுப்பொருள்கள் பாடினோம் கேட்டிலையோ
 வாழி! ஈதென்ன உறக்கமோ வாய் திறவாய்!
 ஆழியான் அன்புடைமை ஆமாறும் இவ்வாறோ
 ஊழி முதல்வனாய் நின்ற ஒருவனை
 ஏழை பங்காளனையே பா(டு) ஏல் ஓர் எம்பாவாய்! 8

முன்னைப் பழம் பொருட்கும் முன்னைப் பழம் பொருளே!
 பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்தும் அப் பெற்றியனே!
 உன்னைப் பிரானாகப் பெற்ற உன் சீர் அடியோம்
 உன் அடியார் தாள் பணிவோம் ஆங்கவர்க்கே பாங்காவோம்
 அன்னவரே எம் கணவர் ஆவார் அவர் உகந்து
 சொன்ன பரிசே தொழும்பாய்ப் பணி செய்வோம்
 இன்ன வகையே எமக்கு எம்கோன் நல்குதியேல்
 என்ன குறையும் இலோம் ஏல் ஓர் எம்பாவாய்! 9

பாதாளம் ஏழினும் கீழ் சொற் கழிவு பாத மலர்
 போதார் புனை முடியும் எல்லாப் பொருள் முடிவே
 பேதை ஒருபால் தீருமேனி ஒன்றல்லன்
 வேத முதல் விண்ணோரும் மண்ணும் துதித்தாலும்
 ஓத உலவா ஒரு தோழன் தொண்டருளன்
 கோதில் குலத்து அரன் தன் கோயில் பிணாப் பிள்ளைகள்
 ஏதவன் ஊர் ஏதவன் பேர் ஆர் உற்றார் ஆர் அயலார்
 ஏதவனைப் பாடும் பரி(சு) ஏல் ஓர் எம்பாவாய்! 10

மொய் ஆர் தடம்பொய்கை புக்கு முகேர்! என்னக்
 கையால் குடைந்து குடைந்து(து) உன் கழல் பாடி
 ஐயா! வழி அடியோம் வாழ்ந்தோம் காண் ஆர் அழல் போல்
 செய்யா! வெண் நீறாடி செல்வா! சிறு மருங்குல்
 மை ஆர் தடங்கண் மடந்தை மணவாளா!
 ஐயா! நீ ஆட்கொண்டருளும் விளையாட்டின்
 உய்வார்கள் உய்யும் வகை எல்லாம் உய்ந்தொழிந்தோம்
 எய்யாமல் காப்பாய் எமை ஏல் ஓர் எம்பாவாய்! 11

ஆர்த்த பிறவித் துயர் கெட நாம் ஆர்த்த(து) ஆடும்
 தீர்த்தன் நல் தில்லைச் சிற்றம்பலத்தே தீ ஆடும்
 கூத்தன் இவ் வானும் குவலயமும் எல்லோமும்
 காத்தும் படைத்தும் கரந்தும் விளையாடி
 வார்த்தையும் பேசி வளை சிலம்ப வார் கலைகள்
 ஆர்ப்பரவம் செய்ய அணி குழல் மேல் வண்டார்ப்பப்
 புத் திகழும் பொய்கை குடைந்து(து) உடையான் பொற்பாதம்
 ஏத்தி இரும் சுனை நீர் ஆ(டு) ஏல் ஓர் எம்பாவாய்! 12

பைங் குவளைக் கார் மலரால் செங் கமலப் பைம் போதால்
 அங்கம் குரு(கு) இனத்தால் பின்னும் அரவத்தால்
 தங்கள் மலம் கழுவுவார் வந்து சார்தலினால்
 எங்கள் பிராட்டியும் எம் கோனும் போன்ற(று) இசைந்த
 பொங்கு மடுவில் புகப் பாய்ந்து பாய்ந்து நம்
 சங்கம் சிலம்பச் சிலம்பு கலந்தார்ப்பக்
 கொங்கைகள் பொங்கக் குடையும் புனல் பொங்கப்
 பங்கயப் பும் புனல் பாய்ந்து(து) ஆ(டு) ஏல் ஓர் எம்பாவாய்!13

காதார் குழை ஆடப் பைம் பூண் கலன் ஆடக்
 கோதை குழல் ஆட வண்டின் குழாம் ஆடச்
 சீதப் புனல் ஆடிச் சிற்றம்பலம் பாடி
 வேதப் பொருள் பாடி அப்பொருள் ஆமா பாடிச்

சோதி திறம் பாடிச் சூழ் கொன்றைத் தார் பாடி
 ஆதி திறம் பாடி அந்தம் ஆமா பாடி
 பேதித்து நம்மை வளர்த்தெடுத்த பெய்வளை தன்
 பாதத் திறம் பாடி ஆ(டு) ஏல் ஓர் எம்பாவாய்! 14

ஓர் ஒருகால் எம்பெருமான் என்றென்றே நம் பெருமான்
 சீர் ஒருகால் வாய் ஓவாள் சித்தம் களி கூர
 நீர் ஒருகால் ஓவா நெடும் தாரை கண் பணிப்பப்
 பார் ஒருகால் வந்தனையாள் விண்ணோரைத் தான் பணியாள்
 போர் அரையற்(கு) இங்ஙனே பித்தொருவர் ஆம் ஆறும்
 ஆர் ஒருவர் இவ்வண்ணம் ஆட்கொள்ளும் வித்தகர் தாள்
 வாள் உருவப் புண் முலையீர் வாய் ஆர நாம் பாடி
 ஏர் உருவப் பூம் புனல் பாய்ந்(து) ஆ(டு) ஏல் ஓர் எம்பாவாய்! 15

முன்னிக் கடலைச் சுருக்கி எழுந்துடையாள்
 என்னத் திகழ்ந்தெம்மை ஆள் உடையாள் இட்டிடையின்
 மின்னிப் பொலிந்(து) எம் பிராட்டி தீரு அடி மேல்
 பொன்னம் சிலம்பில் சிலம்பித் திருப்புருவம்
 என்னச் சிலை குலவி நம் தம்மை ஆள் உடையாள்
 தன்னில் பிரிவிலா எம் கோமான் அன்பர்க்கு
 முன்னி அவள் நமக்கு முன் சுரக்கும் இன் அருளே
 என்னப் பொழியாய் மழை ஏல் ஓர் எம்பாவாய்! 16

செங்கண் அவன்பால் திசைமுகன்பால் தேவர்கள்பால்
 எங்கும் இலாததோர் இன்பம் நம் பாலதாக்
 கொங்கு(கு) உண் கரும் குழலி நம் தம்மைக் கோதாட்டி
 இங்கு நம் இல்லங்கள் தோறும் எழுந்தருளிச்
 செங் கமலப் பொற் பாதம் தந்தருளும் சேவகனை
 அங்கண் அரசை அடியோங்கட(கு) ஆர் அமுதை
 நங்கள் பெருமாணைப் பாடி நலம் திகழ்ப்
 பங்கயப் பூம்புனல் பாய்ந்(து) ஆ(டு) ஏல் ஓர் எம்பாவாய். 17

அண்ணா மலையான் அடிக் கமலம் சென்று இறைஞ்சும்
 விண்ணோர் முடியின் மணித் தொகை வீற்றறால் போல்
 கண் ஆர் இரவி கதிர் வந்து கார் கரப்பத்
 தண் ஆர் ஒளி மழுங்கித் தாரகைகள் தாம் அகலப்
 பெண் ஆகி ஆணாய் அலியாய்ப் பிறங்கொளி சேர்
 விண் ஆகி மண் ஆகி இத்தனையும் வேறாகிக்
 கண் ஆர் அமுதமுமாய் நின்றான் கழல் பாடிப்
 பெண்ணே! இப் பும்புனல் பாய்ந்து ஆ(டு) ஏல் ஓர் எம்பாவாய்! 18

உங் கையில் பிள்ளை உனக்கே அடைக்கலம் என்று
 அங்கு அப் பழம் சொல் புதுக்கும் எம் அச்சத்தால்
 எங்கள் பெருமான் உனக்கொன்று உரைப்போம் கேள்!
 எம் கொங்கை நின் அன்பர் அல்லார் தோள் சேறற்க!
 எம் கை உனக்கல்லாது எப்பணியும் செய்யற்க!
 கங்குல் பகல் எம் கண் மற்றொன்றும் காணற்க!
 இங்கு இப் பரிசே எமக்கு எம் கோன் நல்குதியேல்
 எங்கு எழில் என் ஞாயிறு எமக்கு ஏல் ஓர் எம்பாவாய்! 19

போற்றி அருளுக! நின் ஆதியாம் பாத மலர்
 போற்றி அருளுக! நின் அந்தமாம் செந்தளிர்கள்
 போற்றி! எல்லா உயிர்க்கும் தோற்றமாம் பொற்பாதம்
 போற்றி! எல்லா உயிர்க்கும் போகமாம் பூங்கழல்கள்
 போற்றி! எல்லா உயிர்க்கும் ஈறாம் இணை அடிகள்
 போற்றி! மால் நான்முகனும் காணாத புண்டரிகம்
 போற்றி! யாம் உய்ய ஆட்கொண்டருளும் பொன்மலர்கள்
 போற்றி! யாம் மார்கழி நீர் ஆ(டு) ஏல் ஓர் எம்பாவாய்! 20

Eulogy

Thank you very much for attending this funeral ceremony for Dr Visuvanather Ambalavanar (my father) either in person or virtually. It is very much appreciated by everyone in our family. For the benefit of our non-Tamil friends, I will be referring to my father as Appa.

Appa was the third generation of descendants of Mr Arunasalam's family who had their roots both in 'Vaddakku Veedu,' Araly South, and Neeraviady, Jaffna in Sri Lanka.

Unfortunately, he lost his father when very young and his mother a few years later. The wider family rallied around, and he was well supported starting from his early childhood and throughout his long and cherished life. He excelled in his education starting with Jaffna Hindu College followed by Colombo University where he graduated with a 2:1 degree in Mathematics. He joined the Ministry of Planning and Economic Development. Due to his exceptional performance, he was sponsored by Sri Lankan government to pursue postgraduate qualification to gain a doctorate in Econometrics at University of Manchester. Econometrics is a combination of economics and mathematics.

After graduating, he returned to Sri Lanka and resumed his role within the ministry. He swiftly rose through the ranks to become Additional Secretary to the late President Ranasingha Premadasa. He had the full confidence of the president, often receiving calls at 4 a.m. - a slot reserved for his trusted staff only. He successfully led on several flagship projects including the setting up of two hundred Garment Factories in deprived areas all over Sri Lanka, providing much needed employment and developmental opportunities – now one of the largest foreign incomes generating sector! He continued to serve the people and government of Sri Lanka with honesty, integrity and with distinction until retiring in 1994.

After retirement he continued to support the Tamil Community, especially his ongoing support to Jaffna Hindu College through the old boys' network. He served as a patron for the old boys' networks in Sri Lanka and UK to help deliver substantial improvements to facilities and provisions to help the education of 100s of children growing up in Jaffna.

In 1966 with the blessings of his beloved brother late Mr Kailasapillai – my Periya Appa, he married his childhood sweetheart Sivakamy – my mother. They had a very long, happy and fulfilling life together for over 56 years. They were blessed with two children – the talented Bharatanatyam teacher Anuradha and Kumaran (myself). The strength of my parents loves and respect for each other enabled them to thrive and prosper despite the various challenges presented by tumultuous events in Sri Lanka. My sister and I were brought up in a loving environment and provided with everything we need to succeed in life. My parents made a formidable team and continue to look after needs of the wider family.

Appa was an avid chess enthusiast who encouraged countless children to take up chess throughout his career including several of my cousins – some of whom are present here and others watching on the internet. His passion for the game is such that he even arranged for us to host the entire Jaffna Hindu College Chess team at our house when they came to play in an inter school tournament in Colombo. He served as Secretary to the Sri Lanka Chess Federation for several years promoting the game throughout Sri Lanka. The high point of his chess career was becoming the National Chess Champion of Sr Lanka in 1966.

His character and willingness to put the needs of others before his own is well known. During the heights of communal violence in Sri Lanka during July 1983 and in the subsequent months, using the small level of influence his position within the ministry gave him, he did everything he could in looking for loved ones of several families despite the grave risks to his personal safety.

On behalf of the family, I would like to thank all our friends and family, who have rallied around by providing emotional support, messages of condolences, assisting with practical help including travelling thousands of miles to be here for us and those providing us with some of the best food we have had the opportunity to taste. A special thanks also goes to the Ilam Arvada Care Home team who have adopted all of us as additional members of their family and provided exceptional support to Appa during the last couple of months of his stay in their care and to our family. Although he will no longer be with us in person, he will continue to live in the hearts & minds of all of us.

Thank you.

Ambalavanar Kumaran

02/01/2023

புகழஞ்சலி

கலாநிதி விசுவநாதர் அம்பலவாணரின் (என் தந்தையின்) இந்த இறுதிச்சடங்கில் நேரிலோ அல்லது இணையமூலமாகவோ கலந்து கொண்டதற்கு மிக்க நன்றி. இது எங்கள் குடும்பத்தில் உள்ள அனைவராலும் மிகவும் வரவேற்கப்படுகிறது. நம் தமிழ் அல்லாத நண்பர்களுக்கு விளங்குவதற்காக 'அப்பா' என்பது என் தந்தையைக் குறிக்கும் எனத் தெரிவிக்கிறேன்.

'வடக்குவீடு' அராலி தெற்கு மற்றும் நீராவியடி யாழ்ப்பாணம் ஆகிய இலங்கையில் உள்ள இரண்டு இடங்களிலும் வேளூன்றிய திரு. அருணாசலத்தின் குடும்பத்தின் மூன்றாம் தலைமுறை சந்ததியினர் அப்பா ஆவார்.

துரதிர்ஷ்டவசமாக அவர் குழந்தையாக இருந்தபோது தனது தந்தையையும் சில ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு தனது தாயையும் இழந்தார். பரந்த குடும்பம் ஒன்றுசேர்ந்து அவரை சிறுவயது முதல் அவரது நீண்ட நிறைவான வாழ்க்கை முழுவதும் ஆதரித்தது. அவர் தனது கல்வியை யாழ்ப்பாணம் இந்துக்கல்லூரியில் ஆரம்பித்து கொழும்பு பல்கலைக்கழகத்தில் தொடர்ந்தார். அவர் தனது கல்வியில் சிறந்து விளங்கி கணிதத்துறைப் பட்டதாரியானார். அவர் திட்டமிடல் மற்றும் பொருளாதார மேம்பாட்டு அமைச்சில் உத்தியோகம் பெற்றார். அவரது சிறப்பான செயல்திறன் காரணமாக, மான்செஸ்டர் பல்கலைக்கழகத்தில் பொருளாதார அளவியல் துறையில் முனைவர் பட்டம் பெறுவதற்கு முதுகலைப் பட்டப்படிப்பைத் தொடர இலங்கை அரசாங்கத்தால் அனுசரணை வழங்கப்பட்டது. பொருளாதார அளவியல் என்பது பொருளாதாரமும் கணிதமும் இணைந்ததாகும்

பட்டம் பெற்றபிறகு, அவர் இலங்கை திரும்பி அமைச்சரகத்தில் தனது பங்கை மீண்டும் தொடர்ந்தார். அவர் விரைவாக பதவியை வகிப்பவர்கள் பெற்று மறைந்த ஜனாதிபதி ரணசிங்க பிரேமதாசாவின் மேலதிக செயலாளரானார். அவர் ஜனாதிபதியின் முழுநம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமானார். ஜனாதிபதியின் நம்பகமான ஊழியர்களுக்கே ஒதுக்கப்பட்ட நேரமான அதிகாலை 4

மணிக்கு அப்பாவிற்ரு ஜனாதிபதியிடம் இருந்து தொலைபேசி அழைப்புகள் வருவது வழக்கம். அப்பா பல முதன்மையான திட்டங்களை வெற்றிகரமாக வழிநடத்தினார். இவற்றில் ஒன்று இலங்கை முழுவதிலும் உள்ள பின்தங்கிய பகுதிகளில் இருநூறு (200) ஆடைத் தொழிற்சாலைகளை நிறுவி மிகவும் தேவையான வேலைவாய்ப்பு மற்றும் அபிவிருத்தி வாய்ப்புகளை வழங்கினார். இது இப்போது மிகப்பெரிய வெளிநாட்டு வருமானம் ஈட்டும் துறைகளில் ஒன்றாகும்! அப்பா 1994இல் ஓய்வு பெறும் வரை இலங்கையின் மக்களுக்கும் அரசாங்கத்திற்கும் நேர்மையுடனும், மேன்மையுடனும் தனித்துவத்துடனும் தொடர்ந்து சேவையாற்றினார்.

ஓய்வுக்குப் பிறகும் அவர் தமிழ் சமூகத்திற்கு தொடர்ந்து ஆதரவளித்தார். குறிப்பாக பழைய மாணவர் வலையமைப்பின் ஊடாக யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரிக்கு அவர் தொடர்ந்து ஆதரவளித்தார். கொழும்பு பழைய மாணவர் சங்கத்தின் தலைவராகவும் போஷகராகவும் பல ஆண்டுகள் பணியாற்றினார். அத்துடன் வெளிநாடுகளிலுள்ள பழைய மாணவர் சங்கங்களுடன் வலையமைப்பின் ஊடாக தொடர்புகொண்டு யாழ்ப்பாணத்தில் வளரும் நூற்றுக்கணக்கான சிறுவர்களின் கல்விக்கு உதவும் வகையிலும் வேறு வசதிகள் ஏற்பாடுகளில் கணிசமான மேம்பாடுகளை வழங்கவும் உதவினார்.

1966ஆம் ஆண்டு, அவரது அன்புச் சகோதரர் மறைந்த திரு கயிலாசபிள்ளை - என் பெரிய அப்பாவின் ஆசியுடன் அவர் தனது பால்ய காதலியான சிவகாமியை - என் அம்மாவை மணந்தார். அவர்கள் ஐம்பத்தாறு (56) ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக மிக நீண்ட மகிழ்ச்சியான மற்றும் நிறைவான வாழ்க்கையை வாழ்ந்தனர். இவர்களுக்கு இரண்டு குழந்தைகள் - திறமையான பரதநாட்டிய ஆசிரியர் அனுராதா மற்றும் குமரன் (நானே). எனது பெற்றோரின் பலம், ஒருவரமீது ஒருவருக்கு இருந்த அன்பும் மரியாதையும் ஆகும். இப்பலத்தால் இலங்கையில் கொந்தளிப்பான நிகழ்வுகளால் முன்வைக்கப்பட்ட பல்வேறு சவால்களுக்கு மத்தியிலும் அவர்கள் செழித்து முன்னேற முடிந்தது. நானும் என் சகோதரியும் ஒரு அன்பான கூழலில் வளர்க்கப்பட்டோம். வாழ்க்கையில் வெற்றிபெற தேவையான அனைத்தையும் எங்கள் பெற்றோர் வழங்கினார். எனது பெற்றோர் ஒரு வல்லமைமிக்க இணைப்பாக, பரந்த குடும்பத்தின் தேவைகளை தொடர்ந்து கவனித்து வருகின்றனர். அப்பா ஒரு தீவிர செஸ் (chess) ஆர்வலராக இருந்தார். அவர் தன்னுடைய வாழ்க்கை முழுவதும்,

எனது உறவினர்கள் உட்பட, எண்ணற்ற குழந்தைகளை சதுரங்கம் விளையாட ஊக்குவித்தார் - அவர்களில் சிலர் இங்கே இருக்கிறார்கள், மற்றவர்கள் இணையத்தில் பார்க்கிறார்கள். அவருக்கு சதுரங்க விளையாட்டின்மீது இருந்த அதீத நாட்டத்தால் யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரி சதுரங்க அணியினர் கொழும்பில் பாடசாலைகளுக்கிடையிலான போட்டியில் விளையாட வந்திருந்தபோது, அவர்களை எங்கள் வீட்டில் தங்கவைத்து எங்களைக்கொண்டு உபசரிப்பித்தார். அவர் இலங்கை சதுரங்க சம்மேளனத்தின் செயலாளராக பல வருடங்கள் இருந்து இலங்கை முழுவதும் சதுரங்க விளையாட்டை ஊக்குவித்தார். 1966ஆம் ஆண்டு இலங்கையின் தேசிய சதுரங்க சம்பியனானதே அவரது சதுரங்க வாழ்க்கையின் உயரிய புள்ளியாகும்.

அவரது குணமும், மற்றவர்களின் தேவைகளை தன் தேவைகளுக்கு மேலாக முன் வைக்கும் விருப்பமும் அனைவரும் அறிந்ததே. 1983 ஜூலையில் இலங்கையில் இனவாத வன்முறை உச்சக்கட்டத்தில் இருந்த காலத்திலும், அதற்குப் பிந்தைய மாதங்களிலும், அமைச்சுக்குள் தனக்குக் கிடைத்த சிறிய அளவிலான செல்வாக்கைப் பயன்படுத்தி, பல குடும்பங்களைச் சேர்ந்த அன்பானவர்களைத் தேடுவதில் அவர் தன்னால் முடிந்த அனைத்தையும், தனது தனிப்பட்ட பாதுகாப்பிற்கு இருந்த அபாயங்களையும் பொருட்படுத்தாது, செய்தார்.

இங்கு திரண்டிருக்கும் நண்பர்கள் அனைவருக்கும், உணர்வுபூர்வமான ஆதரவு இரங்கல் செய்திகள் வழங்கியவர்களுக்கும், எங்களுக்காக ஆயிரக்கணக்கான மைல்கள் பயணம் செய்து நடைமுறை உதவிகள் வழங்கிய உறவினர்களுக்கும், சிறந்த உணவுகளை வழங்கி எங்களுக்கு ருசிக்க வாய்ப்பளித்த நண்பர்களுக்கும் எங்கள் குடும்பத்தின் சார்பாக நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எங்கள் அனைவரையும் தங்கள் குடும்பத்தில் கூடுதல் உறுப்பினர்களாக ஏற்றுக்கொண்டு, அவர்களின் பராமரிப்பில் அப்பா தங்கியிருந்த கடந்த இரண்டு மாதங்களும் அவருக்கு மிகுந்த ஆதரவை வழங்கியதோடு எங்களையும் கவனித்த 'ஐலம் ஆவிடா குழு'விற்கு எங்கள் சிறப்பு நன்றிகளைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம். அப்பா இனி நம்முடன் நேரில் இருக்கமாட்டார் என்றாலும், அவர் நம் அனைவரின் இதயங்களிலும் மனங்களிலும் தொடர்ந்து வாழ்வார்.

நன்றி

அம்பலவாணர் குமரன்

2023.01.02

விருதுகள் Trophies

இளம் பிராயத்தில்
கலாநிதி விசுவநாதர் அம்பலவாணர்
சதுராங்க விருதுகளுடன்.

Dr Visuvanather Ambalavanar in
his young age with chess trophies.

யாழ். இந்துக் கல்லூரி 125ஆவது
ஆண்டு நிறைவு விழாவில்
வழங்கிய கௌரவம்
Award given by Jaffna Hindu
College on its 125th year
anniversary celebration.

மகத்தான சேவை விருது 2015 -
சின்னம்

Distinguished Service Award
2015 - Badge

மனங்கவர்ந்த யாழ் இந்துக் கல்லூரியுடன் Engrossing with Jaffna Hindu College

கொழும்பு 04 சரஸ்வதி மண்டபத்தில் 2022/05/22 அன்று நடைபெற்ற யாழ். இந்துக் கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்கம் (கொழும்பு) ஆண்டுப்பொதுக் கூட்டம். முன் வரிசையில் இருப்பவர்களில் இடமிருந்து நான்காவது கலாநிதி விசுவநாதர் அம்பலவாணர்.

Jaffna Hindu College Old Boys Association (Colombo) Annual General Meeting held at Saraswathie Hall Colombo 04 on 22/05/2022. The 4th Person seated from left in the front row is Dr Visuvanather Ambalavanar.

கொழும்பில் 2001 நடைபெற்ற அகில இலங்கை சதுரங்கப் போட்டியில் பங்கு பற்றிய யாழ் இந்துக் கல்லூரி சதுரங்கக்குழுவின் படம் கொழும்பு இராமக்கிருஷ்ணமிஷனில் எடுத்தது. வலதுபக்கம் கடைசியில் நிற்பவர் கலாநிதி விசுவநாதர் அம்பலவாணர்.

நடுவில் நிற்பவர் யாழ். இந்துக்கல்லூரி அதிபர் செந்தில்மாறன்.

The photo captured at the Ramakrishna Mission in Colombo, during 2001 when the Jaffna Hindu College chess team took part in a national chess tournament held in Colombo. The last person at the right is Dr Visuvanather Ambalavanar. The one in the middle is JHC Principal Senthilmaaran.

குடும்பம் Family

கலாநிதி அம்பலவாணரின் குடும்பம்: இடமிருந்து வலம் மனைவி சிவகாமி, மகன் குமரன், மகள் அனுராதா மற்றும் கலாநிதி அம்பலவாணர்
Dr Ambalavanar's Family: From left to right wife Sivakamy, son Kumaran, daughter Anuradha and Dr Ambalavanar

சகோதரர்கள் போல் வளர்ந்த நால்வர்: இடமிருந்து வலம் திரு விசுவநாதர் கயிலாசபிள்ளை, திரு சங்கரப்பிள்ளை அம்மையப்பர், கலாநிதி சங்கரப்பிள்ளை சம்பந்தர் மற்றும் கலாநிதி விசுவநாதர் அம்பலவாணர்
The four grown as siblings: From left to right Mr Visuvanather Kailasapillai, Mr Sangarapillai Ammaiappar, Dr Sangarapillai Sampanthar and Dr Visuvanather Ambalavanar

நீட்டிக்கப்பட்ட குடும்ப உறுப்பினர்கள்
Extended family members

Sivakamy, Ambalavanar, Kumaran,
Helen, Anuradha and Gagjalakshmi

With brothers extended
family: Aravinthan,
Abirami,
Arunthathy,
Kailasapillai, Suhasini,
Sivamalar, Ambalavanar
and Sangarapillai

At Lakshmi's 21st Birthday:
Anuradha, Lakshmi, Gagjan,
Ambalavanar

கல்வி வளர்ச்சி முயற்சிகள் Educational Development Initiatives

கலாநிதி விசுவநாதர் அம்பலவாணரின் எட்மன்டன் வீதி, கொழும்பு இல்லத்தில், இலங்கை இந்தியச் சமூகத்தலைவர் திலக் சொய்சா வடகீழ்ப் பிராந்தியப் பாடசாலைகளின் பழையமாணவர் சம்மேளனத் தலைவர் கலாநிதி அம்பலவாணரிடம் மாணவர்களுக்கான கற்றல் உபகரணங்களை அன்பளிப்புச் செய்த நிகழ்வு.

The President of Sri Lanka India Society, Thilak Soyza, presenting educational items for the students, to the President of Northeast Regions Schools Past Pupils Federation, Dr Visuvanather Ambalavanar, at Dr Ambalavanar's Edmonton Road, Colombo Residence.

கொழும்பில் நடைபெற்ற தமிழ் இணைய மாநாட்டில் கலாநிதி விசுவநாதர் அம்பலவாணர் மங்கலவிளக்கு ஏற்றும்போது எடுத்த படம். The shot taken when Dr Visuvanather Ambalavanar lighting the traditional oil lamp at the Tamil Internet Conference held in Colombo.

**அலுவலகக் கடமைகள் தொடர்பாக பல
சர்வதேசக் கூட்டங்களில் பங்குபற்றியமை
Participating in several International Meetings on
Office Duties**

இரண்டாவது வரிசையில் இடமிருந்து வலமாக 9 தாவதாக நிற்பவர்
கலாநிதி விசுவநாதர் அம்பலவாணர்
From left to right the 9th person standing in the second row is
Dr Ambalavanar

முன் வரிசையில் இடமிருந்து 5ஆவதாக நிற்பவர்
கலாநிதி விசுவநாதர் அம்பலவாணர்

INTRADOS / International Management Group in corporation with The
George Washington University International Business Program on Privatisation
Strategies and Techniques for Development – October 09 – 20 / 1989.
The 5th person in the front row from left is Dr Visuvanather Ambalavanar

**சகோதரி பாடசாலையான
யாழ் இந்து மகளிர் கல்லூரியுடன் ஈடுபாடு
Association with the sister School,
Jaffna Hindu Ladies College**

யாழ் இந்து மகளிர் கல்லூரியின் 2002ஆம் ஆண்டு பரிசளிப்பு
விழாவில் சிறப்பு விருந்தினர்களாகக் கலந்துகொண்டபோது
When attending as Guests of honour at Jaffna Hindu Ladies College
2002 Prize Day function

யாழ் இந்து மகளிர் கல்லூரி வருடாந்த சஞ்சிகை 'சக்தி' வெளியீட்டின்போது
When releasing Jaffna Hindu Ladies' College Annual Magazine 'sakthi'

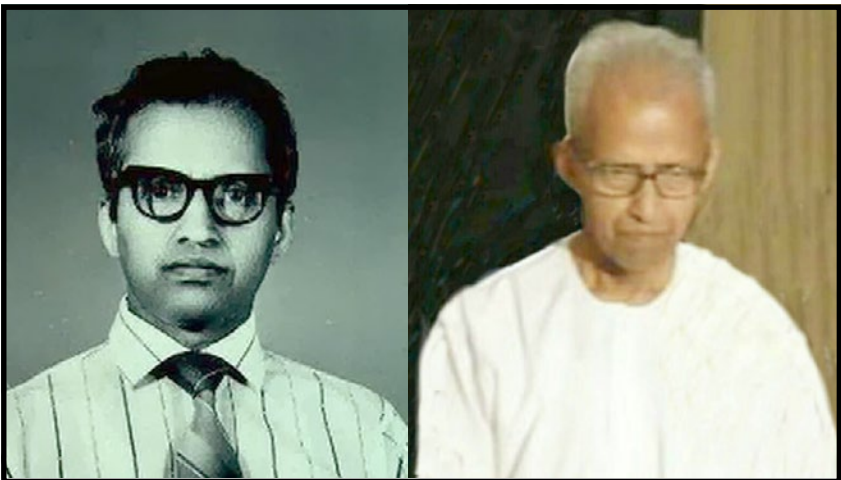
Jaffna Hindu College OBA Colombo

(Facebook Post)

A tribute from our patron Mr Selvaretnam Raghavan

The demise of Dr. V. Ambalavanar in New Zealand after a brief illness is a severe blow to the Jaffna Hindu College community. A proud product of Jaffna Hindu who excelled in studies while at the school and later became a scholar-B.Sc. (Ceylon) Graduate in Mathematics and then PhD in Econometrics from the Manchester University. His involvement with the game of chess is admirable who later became one of the top players in Sri Lanka. Served as a Director in the Ministry of Planning and Economic Development and later as the additional Secretary to the President in President's Office under Late R Premadasa as the President before his retirement.

He got very actively involved with the OBA(Colombo) of Jaffna Hindu College contributing immensely to the development of the school through the OBA utilizing his wealth of knowledge, experience and making use of all the valuable contacts he developed while working in high positions. He became the President of the OBA (Colombo) and brought in a different dimension to the activities of the OBA and later he was made one of the patrons of the OBA. He continued his active involvement with the OBA and the college till his last breadth even operating from New Zealand. He supported fully and wished that the students of Jaffna Hindu should excel in the game of chess and somewhat accomplished his dream when he saw our school doing well in this game.

As a devout Hindu, he practiced religion in his day-to-day life, getting involved in various religious activities. He is a brother of another stalwart in the history of Jaffna Hindu Late Mr. V. Kailasapillai.

He will be always remembered by the Jaffna Hindu Community for all what he had done and May his Aathma attain Moksha under the feet of God Shiva and Paarvathi

Comments

Nagarajah Kunatharshan

It's a great loss.

I saw Dr. first in the year 2000 in JHC OBA Colombo AGM and he was in his sixties, I was a first-year undergraduate. He was having a conversation about IP Version 6 with another person. By then IPv6 was very new concept to IT industry. After he had concluded his conversation, I was asking about him from the other person he was talking to. I was amazed, IPv6 has nothing to do with his profession but Dr. was up to date to the latest theories and technologies.

He was my role model and mentor. Everyone knows, our school's 125 anniversary celebration had loads of challenges and JHC OBA Colombo played a big role in making it success. I was serving as the Secretary of JHC OBA Colombo during this period and he was guiding me in many ways to handle the difficult situations smoothly.

I know he is always there in our hearts, watching over and guiding us.

Nilika de Silva

Dr. Ambalavanar was a highly respected chess player and administrator. My heartfelt condolences go out to his family. May his soul rest in peace!

Muditha Dayaratna

Deepest Sympathy. May his atma attain Shanthi!

Sivananthan Sarasanandarajah

Deepest sympathies. Ohm shanthi

Jayendra De Silva

May his soul rest in peace. Deepest sympathies to V A Kumaran and other family members

Muditha Hettigama

Deepest sympathies. His involvement in chess in 70s and 80s is tremendous though his busy work.

Thishan Ameresekere

I fully endorse **Muditha Hettigama**' s on Dr's involvement in promoting chess in Lanka in the 70s, he was the secretary of the then chess federation and was instrumental in organising tournaments to encourage chess. May he rest in peace.

Ransith Fernando

My Deepest Sympathies, he was also a very strong chess player and chess administrator.

The soul is never born, it never dies, having come into being once, it never ceases to be. Unborn, eternal, abiding and primeval. It is not slain when the body is slain..!!

Death is certain for the born, and re-birth is certain for the dead; therefore you should not feel grief for what is inevitable..!!

- Bhagavath Gita

31st Day Remembrance speech

Thank you very much for attending this 31st Day remembrance of my father Dr. Visuvanather Ambalavanar. Also thank you very much for all your help, support and assistance provided to us in this tough time for our family. It is very much appreciated by Amma, Anna and me.

My father, Appa, encouraged and supported me to learn about our culture and traditions and was a major influence in my life. He was instrumental in making sure that I learn Bharatanatyam and Carnatic Music both of which have helped me to develop into the person I am today.

Both Anna and I were sent to the UK, to pursue our Higher Education at University of Leicester which also helped to set us both up for life. He was always there for us, our families, and the wider society. We were provided with everything we needed to prosper and succeed in life.

It is so hard for us neither to absorb the vacuum created by his absence nor can I find the right words to adequately express our sorrow.

However, the consolation is that he passed away on an auspicious day, last day of Pilliar Kathi, the first day of Thiruvempavai and coincided with the annual pooja day he performs at Araly Sinthamani Pilliyar Kovil.

His cremation day, 2nd January 2023, was Vaikunta Ekadashi. Vaishnavas' believe on that day the door for Moksha is open.

He was religious and observed Hindu rites throughout his life. He loved to sing devotional songs. From his childhood onwards he sang devotional songs at various Temples including Araly Sinthamani Pilliar Temple. He also listens to devotional songs at nights. During the last couple of months, he ensured that devotional songs to be played nonstop during day and night in his room.

Taking Appa's death philosophically, he has completed all his duties. So, his soul discarded the cloth, his body, worn on earth and went to Moksha.

Om Shanthy!

வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வான்உறையும்
தெய்வத்துள் வைக்கப் படும் - Thirukkural 50

He is a man of divine worth.
Who lives in ideal home on earth.

Now I kindly invite you all to enjoy the lunch prepared in remembrance of Appa.

Anuradha Ambalavanar

28/01/2023

An appreciation from Grandson

Ammappa was always very kind to me. Amma says that he carries me around whenever I cries when I was a baby. He always walks me to and from Ilam school when I was a child. Ammappa taught Chess to me along with other Ilam school students at Ilam school. He continued to look after me during my teen as well. He gives me gifts for all the auspicious occasions including my Birthday. During the latter part of his life, I helped Amma and Ammamma to look after him. I saw him last is at the Ilam care centre for 2022 Christmas. There he tried to say something to me but was unable to say it clearly. When Amma texted me that he passed away I was sad and thinking about my memories with him. May his soul rest in peace.

Gagjan

31^{வது} நாள் நினைவு உரை

எனது தந்தை கலாநிதி விசுவநாதர் அம்பலவாணரின் இந்த 31வது நாள் நினைவுஞ்சலியில் கலந்து கொண்டதற்கு மிக்க நன்றி. இந்தக் கடினமான நேரத்தில் எங்கள் குடும்பத்திற்கு வழங்கிய உங்கள் அன்பு, ஆதரவு மற்றும் உதவிகளுக்கு மிகவும் நன்றி. இவற்றை அம்மாவும் அண்ணாவும் நானும் மிகவும் பாராட்டுகிறோம்.

அப்பா நமது கலாச்சாரம் மற்றும் மரபுகளைப் பற்றி அறிய என்னை ஊக்குவித்து ஆதரவளித்தார். மேலும் அவர் என் வாழ்க்கையில் பெரும் செல்வாக்கு செலுத்தினார். நான் பரதநாட்டியம் மற்றும் கர்நாடக சங்கீதம் கற்றுக் கொள்வதில் அவர் முக்கிய பங்கு வகித்தார். இவை இரண்டும் நான் இன்று இருக்கும் நபராக வளர உதவியது.

அப்பா லிசெஸ்டர் (Leicester) பல்கலைக்கழகத்தில் எங்கள் உயர் கல்வியைத் தொடர என்னையும் அண்ணாவையும் இங்கிலாந்திற்கு அனுப்பினார். இது எங்கள் இருவரையும் நல்ல வாழ்க்கை அமைக்க உதவியது. அவர் எங்களுக்காகவும் எங்கள் குடும்பங்களுக்காகவும், பரந்த சமூகங்களுக்காகவும் எப்போதும் இருந்தார். வாழ்வில் செழிக்கவும் வெற்றிபெறவும் தேவையான எல்லாவற்றையும் அவர் எங்களுக்கு வழங்கினார்.

அப்பா இல்லாததால் ஏற்பட்ட வெற்றிடத்தை உள்வாங்குவது எங்களுக்கு மிகவும் கடினமாக உள்ளது. அத்துடன் எங்கள் சோகத்தை போதுமான அளவு வெளிப்படுத்துவதற்குச் சரியான வார்த்தைகளை என்னால் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை.

எனினும் அப்பா அராலி சிந்தாமணிப் பிள்ளையார் கோயிலில் அவர் நடத்தும் வருடாந்த பூஜை தினம், திருவெம்பாவை முதல் நாள் மற்றும் பிள்ளையார் கதையின் கடைசி நாள் ஆகிய ஒரு சப நாளில் காலமானார் என்பது ஒரு ஆறுதல். அப்பாவுடைய தகன நாள், 2023ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 2ஆம் திகதி வைகுண்ட ஏகாதசியாகும். அன்று மோட்ஷ வாசல் கதவு திறந்திருக்கும் என்பது வைஷ்ணவ மத நம்பிக்கை.

அவர் மத நம்பிக்கை உடையவர். தனது வாழ்நாள் முழுவதும் இந்து சடங்குகளைக் கடைப்பிடித்தார். அவர் பக்திப் பாடல்கள் பாடுவதில் மிகவும் விருப்பம் உடையவர். அவர் சிறு வயது முதலே அராலி சிந்தாமணிப் பிள்ளையார் கோயில் உட்பட பல்வேறு கோயில்களில் பக்திப் பாடல்களைப் பாடியுள்ளார். இரவு நேரங்களில் பக்திப் பாடல்களைக் கேட்பார். கடந்த இரண்டு மாதங்களும் பக்திப் பாடல்களை இரவும் பகலும் இடைவிடாது தனது அறையில் இசைப்பதை உறுதிப்படுத்தினார்.

நாங்கள் அப்பாவின் இறப்பைத் தத்துவமாக எடுத்துக் கொண்டால், அப்பா தனது கடமைகளை எல்லாம் செய்து முடித்து விட்டார் எனவே அவருடைய ஆன்மா தான் பூமியில் அணிந்திருந்த துணியாகிய உடம்பைத் தூக்கி எறிந்து விட்டு மோட்சத்திற்கு சென்று விட்டது.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வான்உறையும்
தெய்வத்துள் வைக்கப் படும் - திருக்குறள் 50

தெய்வத்துக்கென எத்தனையோ அருங்குணங்கள் கூறப்படுகின்றன. உலகில் வாழ வேண்டிய அறநெறியில் நின்று வாழ்கிறவன் வானில் வாழ்வதாகச் சொல்லப்படும் தெய்வத்திற்கு இணையாக வைத்து மதிக்கப்படுவான்.

இப்போது உங்கள் அனைவரையும் அப்பாவின் நினைவாகத் தயாரிக்கப்பட்ட மதிய உணவை உண்டு மகிழ அன்புடன் அழைக்கிறேன்.

அனூராதா அம்பலவாணர்

28.01.2023

யாழ் இந்துக்கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்கம், கொழும்பு
கலாநிதி வி. அம்பலவாணருக்கு 2015 ஆம் ஆண்டு மகத்தான
சேவை விருது வழங்கியபோது அளித்த அறிமுகம்

அறிமுகம் - கலாநிதி வி. அம்பலவாணர்
(1937-07-21 – 2022-12-28)

பிறப்பு - 1937இல் யாழ்ப்பாணம் அராலி தெற்கிலுள்ள வடக்கு வீட்டில்.
7 மாதக் குழந்தையாக இருந்த போது தந்தையார் மரணம். தாய்வழிப்
பாட்டனாரின் பராமரிப்பில் வளர்ந்தார்.

1941 இல் மூன்று மாதம் அராலி தெற்கு சரஸ்வதி வித்தியாசாலையில்
கல்வி ஆரம்பம். 1941-1944 யாழ் இந்து ஆரம்பப் பாடசாலை மாணவர்.
இக்காலத்தில் வீட்டில் பாட்டனார், மாமன்மார்கள், தமையன் மற்றும் ஒத்த
வயது உறவினர்களுடன் சதுரங்கம் ஆடக் கற்றார். ஆட்டத்தில் வெற்றி
தோல்வியை சமமாக ஏற்றுக்கொள்ள பாட்டனார் வழிகாட்டினார். 1945-
1954 யாழ் இந்துக் கல்லூரி மாணவன்.

அக்காலத்தில் படிப்புடன் உதை பந்தாட்டம், துடுப்பாட்டம்,
மெய்வல்லுனர் போட்டிகளில் ஆர்வம் இருந்தது. ஆனால் வீட்டில்
உயர்ப்பாய்தல் முயற்சியில் இடது முழங்கை முறிவுடன் இந்த விளையாட்டுப்
போட்டிகளுக்கு முற்றுப்புள்ளி.

1954 இறுதியில் தாயார் மரணம். அந்த வருடம் க.பொ.த.
உயர்தரப் பரீட்சையில் நான்கு பாடங்களிலும் சித்தியடைந்து 1955 இல்
கொழும்பு பல்கலைக் கழகத்திற்கு நேரடி பிரவேசம். அத்துடன் பிரவேச
புலமைப்பரிசிலும் பெற்றார். முதலாவது ஆண்டில் பல்கலைக்கழகத்தில்
சதுரங்கப் போட்டியில் பங்கு பற்றினார். பெரிதாக ஒன்றும் சாதிக்கவில்லை.
1958 இல் இரண்டாம் வகுப்பு மேற்பிரிவுடன் கணிதத்தில் இளமானிப்
பட்டதாரியாக வெளியேறினார்.

1958-59 இல் கொழும்பு பல்கலைக்கழக கணிதப்பிரிவில் தற்காலிகப்
பயிற்றுனராகக் கடமையாற்றினார். பின்னர் கொழும்பு 8 இலுள்ள
அக்குவினாஸ் கல்லூரியில் நான்கு மாதம் தற்காலிக விரிவுரையாளராகக்
கடமையாற்றினார்.

1959 டிசம்பரில் திட்டமிடல் செயலகத்தில் ஆராய்ச்சி அலுவலராகச் சேர்ந்தார். 1960 இல் அரசு அலுவலகங்களின் குழுக்கமுக்கிடையே நடைபெற்ற சதுரங்கப் போட்டியில் திட்டமிடல் செயலகக் குழுவின் முதலாவது பலகையில் ஆடி அக்குழு இரண்டாமிடத்தைப் பிடிக்க உதவினார். அதனைத் தொடர்ந்து தேசிய மட்டப்போட்டிகளில் பிரவேசித்தார். சதுரங்கத்தில் அவரின் சாதனைகள் இலங்கை சதுரங்க சம்மேளனத்தின் தலைவரினால் பட்டியல் படுத்தப்பட்டு ஒரு சான்றிதழ் வடிவில் அவருக்கு வழங்கப்பட்டது. வெற்றிகரமான ஆரம்பமாக 1961இல் மேஜர் பிரிவில் முதலாமிடத்தினை பெற்றார். அறுபதுகளின் ஆரம்பத்திலும் நடுப்பகுதியிலும் கொழும்பில் மத்திய வைளம்சிங் யில் நடைபெற்ற பல சதுரங்கப் போட்டிகளில் வெற்றி பெற்றார்.

அம்பலவாணர் 1966 இல் உரும்பிராய் இந்துக் கல்லூரியின் அதிபர் திரு. அ. வயித்தியலிங்கத்தின் சிரேஷ்ட புத்திரி சிவகாமியைக் கரம்பிடித்தார். மனைவியின் வருகை அவர் வாழ்வில் பல வழிகளிலும் ஒரு திருப்புமுனையாக அமைந்தது. 1966 இல் அவர் இலங்கைச் சதுரங்க முதன்மை ஆட்டக்காரரானார்.

அதனைத் தொடர்ந்து 1967 இல் புலமைப் பரிசில் பெற்று இங்கிலாந்து மான்செஸ்டர் பக்கலைக் கழகத்திற்கு மேற்படிப்பிற்குச் சென்றார். அங்கு 1968 இல் அபிவிருத்தி பொருளியலில் டிப்பிளோமா பெற்று, தொடர்ந்து 1969 இல் பொருளியல் முதுமாணிப் பட்டமும் 1972 இல் பொருளியலளவை (Econometrics) கலாநிதிப் பட்டமும் பெற்றார். அன்னாருடன் அங்கு சென்ற அவர் மனைவியார் அதே பக்கலைக் கழகத்தில் விஞ்ஞான முதுமாணிப் பட்டம் பெற்றார்.

அம்பலவாணரின் கல்வித் தகைமைகள் 1969 இல் அவருக்கு திட்டமிடல் திணைக்களத்தில் உதவிப் பணிப்பாளராக பதவி உயர்வைப் பெற்றுக் கொடுத்தன.

1972 இல் இலங்கை திரும்பிய கலாநிதி அம்பலவாணர் புதிதாக உருவாக்கப்பட்ட திட்ட அமுலாக்கல் அமைச்சில் முக்கிய இடத்தினை நிரப்பினார். 1974 இல் பிரதிப் பணிப்பாளராக பதவி உயர்வு பெற்று 1981 இல் பணிப்பாளராக நியமனம் பெற்றார்.

பொறுப்புள்ள பதவிகளுடன் சதுரங்க ஆட்டம் மற்றும் நிர்வாக அலுவல்களையும் தொடர்ந்தார். யுனைட்டட் டிரக்டர் தாபன அழைப்பு போட்டியில் 1976 இல் முதலாமிடத்தினை பெற்றார். 1976 இறுதியில் இலங்கை சதுரங்க தரப்படுத்தலில் இரண்டாமிடத்தினை பெற்றார். 1977 இந்தியா, பொண்டிச்சேரியில் நடைபெற்ற தென்-பிராந்திய - இலங்கை குழுச் சதுரங்கப் போட்டியில் இலங்கைக் குழுவிற்கு தலைமை தாங்கினார். 1979 இல் இந்தியா சிவகாசியில் நடைபெற்ற ஆசிய கனிஷ்ட போட்டியில் பங்கு பற்றிய வீரருக்கு பயிற்றுனர்-உதவுனர்-முகாமையாளர் கடமைகளில் பங்காற்றி ஒத்தாசையாக இருந்தார். 1973 இன் பின்னர் பல தேசிய, திறந்த மற்றும் குழு போட்டிகளில் பிரதான நடுவராக கடமையாற்றினார். 1980 இல் கொழும்பில் நடைபெற்ற முதலாவது தரப்படுத்தல் சதுரங்கப் போட்டியின் பிரதான நடுவராக செயலாற்றினார். 1981 நீங்கலாக, 1973 தொடக்கம் 1984 வரை இலங்கை சதுரங்க சம்மேளனத்தின் நிறைவேற்றுக் குழு உறுப்பினராக கடமையாற்றினார். 1976, 1977 மற்றும் 1980 ஆம் ஆண்டுகளில் அச்சம்மேளனத்தின் கௌரவ செயலாளராகக் கடமையாற்றினார். இலங்கைச் சதுரங்கச் சம்மேளனத்தின் தரப்படுத்தலை தயார் செய்து அதனை 1984 வரையும் அமுல் நடத்தினார்.

1977 முதல் 1988 வரை காலாண்டிற்கு ஒரு முறை திட்ட அமுலாக்கல் அமைச்சு வெளியிட்ட 'Performance' மற்றும் 'Progress' என்ற நூல்களின் தயாரிப்பில் பிரதான பங்காற்றினார்.

1989 இல் கொள்கைத் திட்டமிடல் அமைச்சில் பணிப்பாளர் நாயகம் பதவிக்கு உயர்வு பெற்றார். அப் பதவியினூடாக ஜனாதிபதியின் வீண் விரயக் கட்டுப்பாடு பணிகளில் சிரேஷ்ட பங்கு வகித்தார். அலுவலக இடங்களை நெறிப்படுத்துதல், வாகன மற்றும் தொலைபேசி பாவனைகளை நெறிப்படுத்தலும் இக் கருத்திட்டத்தில் அடங்கின. நோக்கல் அடிப்படையில் திறம்பட கடமையாற்றி தன்னுடைய (ஜனாதிபதியுடைய) தொலைபேசிகளைக் கட்டுப்படுத்தும் அளவிற்கே துணிந்து கடமையாற்றிய அவருடைய கடமையுணர்வை கவனித்த காலஞ்சென்ற ஜனாதிபதி பிரேமதாசா "நோக்கல் அடிப்படையில் நீர் என்னையும் மிஞ்சிவிட்டீர்" என்று தட்டிக் கொடுத்தார். இவற்றை விட ஜனாதிபதியின் வறுமை ஒழிப்பு (ஜனசவிய) திட்டம் மற்றும் முதல்முதலில் நாடளாவிய ரீதியில் அமுல் செய்த பாடசாலை மாணவர்களுக்கான உடை விநியோகத் திட்டம் ஆகியவற்றிலும் கலாநிதி அம்பலவாணர் பிரதான பங்காற்றினார்.

1989இல் தேசிய கட்டல் ஆய்வு நிலையத்தின் பணிப்பாளர் நாயகமாக நியமிக்கப் பட்டார். அங்கு இயற்கை அனர்த்தமான பூமி விலகல் தொடர்பாக நடந்த பணிகளை ஆழ்ந்து அவதானித்ததன் காரணமாக இலங்கையில் சாதாரணமாக நடைபெறும் இயற்கை அனர்த்தங்கள் பற்றியும் அவற்றால் ஏற்படும் மனித அவலங்கள் பற்றியும் மிகவும் அக்கறை கொண்டார். கொள்கைத் திட்டமிடல் அமுலாக்கல் அமைச்சில் வகித்த பணிப்பாளர் நாயகம் என்ற பதவியின் ஊடாக தொடர்ச்சியாக அவர் ஆற்றிய சேவை விரைவில் எமது நாட்டில் இயற்கை அனர்த்தங்கள் முகாமைத்துவ திட்டத்தினை உருவாக்க வித்திட்டது. தற்போது நாடளாவிய ரீதியில் செய்யப்படும் எதிர்வுகூறல் மற்றும் பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகள் அன்னாருடைய ஆரம்ப வேலைகளின் தொடர்ச்சியாகும்.

1992 இல் இலங்கை ஜனாதிபதியின் மேலதிகச் செயலாளர் (பொருளியல் அலுவல்கள்) என்ற பதவிக்கு உயர்வு பெற்றார். அங்கிருந்து ஜனாதிபதியின் 200-ஆடைத் தொழிற்சாலைகளின் பிரதான இணைப்பாளராக கடமையாற்றும் பொறுப்பும் அவரிடம் கொடுக்கப் பட்டது.

தன்னுடைய அலுவலகக் கடமைகள் தொடர்பான பல சர்வதேச கூட்டங்களுக்கு அரசாங்கப் பிரதிநிதியாகச் சென்றார்.

இலங்கை விஞ்ஞான முன்னேற்றச் சங்கம், மற்றும் இலங்கை பொருளியல் சங்கம் ஆகியவற்றில் உறுப்பினராக சக நிபுணர்களுடன் நெருங்கிய தொடர்பு வைத்திருந்தார். பின்னர் 1994 இல் நீண்ட (35 வருட) அரசாங்க சேவையிலிருந்து ஓய்வு பெற்றார்.

பத்மசிறி யேசுதாஸின் சங்கீத நிகழ்ச்சியின் பின்னர் 1994இல் எமது சங்கத்தின் செயலாளர் பதவியில் ஏற்பட்ட இடைவெளியை நிரப்ப முன்வந்தார். அவருடைய அயராது உழைப்பின் காரணமாகச் சங்கத்தின் கோவைகள் மீண்டும் கட்டியெழுப்பப்பட்டு முக்கியமான தகவல்கள் கணினி மயப்படுத்தப்பட்டன. கடிதங்கள் அனுப்பும் வேலைகளும் கணினிமயப் படுத்தப்பட்டு அப்பணிகள் இலகுவாக்கப்பட்டன. பல சந்தர்ப்பங்களில் தன்னுடைய முன் உதாரணத்தின் மூலம் எம்முடைய உறுப்பினரைச் செயற்பட வைத்து நிதி சேகரிப்பு அலுவல்களையும் சீர் செய்தார். ஓய்வு பெற்றபின் சமாதானம் தொடர்பாக தமிழ் மற்றும் ஆங்கிலப் பத்திரிகைகளுக்கு ஆக்கபூர்வமான பல கட்டுரைகள் எழுதினார். 2002-

2005 காலப் பகுதியில் சமாதானப் பணிகளுக்கென அரசாங்கத்தினால் நிறுவப்பட்ட (Triple R) செயலகத்தில் ஐக்கிய நாடுகள் கருத்திட்ட உதவியாளராகப் பணியாற்றி வடக்கு கிழக்கு மாவட்டங்களுக்குக் கருத்திட்ட செயலமர்வுகள் நடத்தும் இணைப்பாளராக உதவினார். அத்துடன் அப்பிரதேசங்களின் மாவட்ட மற்றும் பிரதேச அலுவலகங்களுக்கு வாகனங்கள், கணினி, அச்சு யந்திரம், பாக்ஸ் யந்திரம் ஆகியவற்றை ஐக்கிய நாடுகள் அபிவிருத்தித் திட்டத்தினூடாக பெற்றுக் கொடுத்தார். யாழ் இந்துக் கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்கம் (கொழும்பு), வடக்கு கிழக்கு பழைய மாணவர் சம்மேளனம் ஆகியவற்றில் செயலாளர், உப தலைவர் மற்றும் தலைவர் பதவிகளை வகித்தார்.

தன்னுடைய கொழும்பு பழைய மாணவர் சங்க இரண்டு வருட தலைமைப் பதவிக்காலத்தில் கல்வி அமைச்சரை எமது சங்க சிரேஷ்ட உறுப்பினர்களுடன் சென்று சந்தித்தார். அச்சந்திப்பின் பலனாக கல்லூரி முன்பக்கக் கட்டட புனரமைப்பு, கல்லூரி வீதியருகில் புதிய கட்டடங்கள், விளையாட்டு மைதான விரிவாக்கலின் தொடர்ச்சி ஆகியன நெறிப்படுத்தப்பட்டன.

2013 டிசம்பர் மாதத்தில் யாழ் இந்துவில் அரை நாள் சதுரங்க செயலமர்வு நடத்தினார். சதுரங்கக் குழுவின் பாவனைக்கென 'Chess Informant' என்ற வருடாந்த பிரசுரங்கள் இரண்டினை கொடுத்தார். மீண்டும் எமது கல்லூரி சதுரங்க கழகம் முன்னணிக்கு வருவதற்கு அடித்தளமிடும் முகமாக பயிற்சித் திட்டம் ஒன்றைத் தயாரித்து அனுப்பினார். அத்திட்டம் தற்போது கல்லூரி அதிபர்வசம் உள்ளது.

அண்மையில் கல்லூரிக்குச் சென்று விளையாட்டு மைதான விரிவாக்க விளைவுகளை நேரடியாகப் பார்வையிட்டார். கடந்த மூன்று மாதங்களில் அவராற்றிய பணிகள் மைதான விரிவாக்கம் தொடர்பான எமது கோவைகளைத் தற்காலப்படுத்த உதவியது.

வாசித்தவர்: கௌரவ செயலாளர்,

திரு நாகராஜா குணதர்சன்.

யாழ் இந்துக் கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்கம், கொழும்பு

கொழும்பு - 2015-01-10

கலாநிதி வி அம்பலவாணர் அவர்களின் மறைவுக்குப் பின்னர் அவரது மனைவி சிவகாமி அம்பலவாணர் எழுதிய தொடர்ச்சி

கலாநிதி வி. அம்பலவாணர் (1937-07-21 - 2022-12-28)

2015-01-10 முதல் 2022-12-28 வரை கலாநிதி அம்பலவாணர் இலங்கையிலும் நியூசிலாந்திலும் மாறி மாறி வாழ்ந்து வந்தார். இந்தக் காலப்பகுதியில் யாழ் இந்துக் கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்கம் கொழும்பு மற்றும் பழைய மாணவர் நம்பிக்கை நிதியம் ஆகியவற்றிற்கு அவர் தனது ஆலோசனைகளைத் தொடர்ந்து வழங்கினார். யாழ் இந்துக் கல்லூரி சதுரங்கக் கழகத்தின் நலனுக்காக டிஜிட்டல் சதுரங்கக் கழகாரங்கள், காந்த சதுரங்கக் காய்கள், அறிவுறுத்தல் இறுவட்டுக்கள் மற்றும் வினைல் செயல்விளக்க பலகைகளையும் அன்பளிப்பாக வழங்கினார்.

இந்தக் காலகட்டத்தில் அவர் இலங்கை அரசாங்க அதிகாரிகளுக்கு அரசாங்கத்தின் தயாரிப்பில் உள்ள விடயங்கள் பற்றித் தொடர்ந்து ஆக்கபூர்வமான கடிதங்களை எழுதினார்.

2016-10-30 அன்று அவர் அவுஸ்திரேலியா சென்று நோயால் அவதிப்பட்டு வந்த தனது சின்னமச்சாள் யாழ்மொழி சண்முகராசாவுடன் சிறிது காலம் தங்கினார். பின்னர் அவர் இலங்கைக்குச் சென்றார். அங்கு அவர், தவறி விழுந்து தலையில் காயத்தால் அவதிப்பட்ட தனது ஒரே சகோதரனுடன் அதிக நேரம் செலவிட்டார்.

சுகயீனம் காரணமாக அவரால் தன் தமையனின் ஈமக்கிரிகைகளுக்குச் செல்லமுடியவில்லை. அதனால் மிகவும் மனவருத்தத்துடன் இருந்தார். இருந்தாலும் தமையனாரின் அந்திரட்டிக்காக 2017-03-03 அன்று இலங்கை சென்றார். அங்கு அவர் தமையன் மனைவி மக்கள் மற்றும் குடும்பத்தினரின் மன ஆறுதலுக்காக 2017-08-24 வரை இருந்தார்.

கோவிட் நோய் பரவல் காரணமாக அவர் 2019-09-21 முதல் 2022-05-03 வரை இலங்கை செல்லவில்லை. அவர் தனது இறுதி விருப்பங்களை

நிறைவேற்றுவதற்காக 2022-05-03 முதல் 2022-08-25 வரை இலங்கையில் தனது நேரத்தைச் செலவிட்டார். அவர் புனர்வாழ்வுக்காக 2022-10-05 முதல் 2022-11-02 வரை பர்வூட் மருத்துவமனையில் இருந்தார். 2022-11-02 தொடக்கம் 2022-12-28 வரை, அவர் இறக்கும் வரை ஜலம் ஆர்விடா லிவிங் வெல் சமூகத்தில் இருந்தார்.

2022-12-28 அன்று சிறைச்சேர்ச் நேரப்படி இரவு 10.15 மணியளவில் (இலங்கை நேரம் பிற்பகல் 2.30 மணி) அவரது ஆன்மா சிவபதம் அடைந்தது.

My Ammappa

Ammappa always took me on little trips when I was young. Whenever Ammappa needs to do painting for the house, he takes me to the shops to help him with colour matching. He used to pick me up from kindergarten and primary school. He took me for outings and got me the food I liked. We used to go to the nearby park and play. He comforted me when I got sad and upset. At his older age, I was in Dunedin and whenever I came home for the holidays, he greeted me happily and asked about my studies. Because I wanted to be a doctor, he always told me about his health issues and asked for advice. He also told me that he was waiting to be treated by his doctor granddaughter. When he was extremely sick at the care home, he saw me, but was unable to speak to me, which made me sad. Then on the 28th of December 2022 I was sad to hear that he passed away. But I knew he was extremely sick and it is good that he is no longer suffering. May his soul rest in peace.

Gagjalakshmi

**Introduction given by
Jaffna Hindu College Old Boys Association, Colombo
when issuing Distinguished Service Award – 2015 to
Dr V Ambalavanar**

**Introduction – Dr V Ambalavanar
(21-07-1937 – 28-12-2022)**

Birth: Dr Ambalavanar was born on 21-07-1937 at Northern House, Arali South, Jaffna. His father died when he was 7 months old. He grew up under the care of his maternal grandfather.

In 1941 his education began at Arali South Saraswathi Vidyalaya for three months. He was a student at Jaffna Hindu Primary School from 1941 to 1944. During this time, he learned to play chess at home with his maternal grandfather, uncles, his elder brother, and relatives of similar age. Grandfather guided him to accept victory and defeat equally in the game. He was a student at Jaffna Hindu College from 1945 to 1954.

At that time, he was interested in football, cricket, and sports competitions along with studies. But the end point for his sport activities was a fractured left elbow in a high jump attempt at home.

His mother died in late 1954. That year he excelled in all four subjects in the GCE A/L examination. In 1955 he got direct admission to the University of Colombo with an entrance scholarship.

In his first year he participated in a chess tournament in the university. Nothing big was achieved. He graduated in 1958 with a Bachelor of Science in Mathematics with a second-class upper degree.

From 1958 to 1959 he served as a temporary instructor in the Department of Mathematics, University of Colombo. He then served as a temporary lecturer for four months at Aquinas College, Colombo 8.

He joined Planning secretariat as Research Officer in December 1959.

In 1960, he played on the first board of the Planning Secretariat Group in a chess competition held among government office groups and helped his Group finish second. After that he entered the national level competitions. His achievements in chess were listed by the President of Sri Lanka Chess Federation and presented to him in the form of a certificate. A successful start was in 1961 when he took first place in the majors. He won several chess tournaments held at the Central YMCA in Colombo in the early and mid-sixties.

In 1966 he married the eldest daughter, Sivakamy, of Urumbirai Hindu College principal Mr A Vaidialingam. The arrival of his wife was a turning point in his life in many ways. In 1966 he became Sri Lanka's premier chess player. After that in 1967 he received a scholarship and went to the University of Manchester, England for Further studies. There he received a Diploma in Development Economics in 1968, followed by a master's degree in economics in 1969 and a Ph.D. degree in Econometrics in 1972. His wife, who went there with him, got her master's degree in science, from the same university. Ambalavanar's academic abilities earned him promotion to Assistant Director in the Planning Department in 1969.

Dr Ambalavanar who returned to Sri Lanka in 1972, filled an eminent position in the newly formed Ministry of Plan Implementation. He was promoted to Deputy Director in 1974 and appointed as Director in 1981.

He continued playing chess and administrative duties pertaining to chess, along with responsible official positions. He won first place in the 1976 United Tractor Invitation Contest. At the end of 1976 he was ranked second in the Sri Lanka Chess Rankings. In 1977 he led the Sri Lankan team in the chess tournament, South-Region – Sri Lanka, held at Pondichery, India. In the 1979 Asian Junior Tournament held at Sivakasi, India, he shared the duties of coach-assistant-camper to the players and was consistent. After 1973 he served as Chief Referee in many national, open and group tournaments. In 1980 he functioned as the Chief Arbiter of the first Standardization Chess Tournament held in Colombo. From 1973 to 1984, except 1981, he served as an executive committee member of the Sri Lankan Chess Federation. In 1976, 1977 and 1980 he served as honorary Secretary of that Federation. He prepared the Sri

Lankan Chess Federation's standardization and implemented the same until 1984.

From 1977 to 1988 he was instrumental in the production of the quarterly publications 'Performance' and 'Progress' published by the Ministry of Planning and Implementation.

In 1989 he was promoted to the post of Director General in the Ministry of Policy Planning. Through this position, he played a leading role in the President's waste control scheme. The scheme also includes streamlining of office spaces, streamlining of vehicles and telephone usage. The late President Premadasa who observed his ability to work, daring to the extent of controlling his (President's) phones to perform effectively on a vision basis praised him "You have outdone me in terms of vision." Apart from these, he played a key role in the President's Poverty Alleviation (Janasaviya) program and the first nationally implemented clothing distribution program for school students.

In 1989, he was appointed as the Director General of the National Building and Research Organization. Due to his deep observation of the work done there regarding the natural calamity, Landslides, he became overly concerned about the natural calamities that occur in Sri Lanka and the human suffering caused by them. His continuous service through the post of Director General in the Ministry of Policy Planning and implementation soon led to the creation of a Natural Disaster Management Plan in our country. The current state-of-the-art forecasting and security measures are continuation of his early work.

In 1992 he was promoted to the post of Additional Secretary (Economic Affairs) to the President of Sri Lanka. From there he was given the responsibility of acting as the Chief Liaison Officer of the President's 200-garment factories.

He went as a government representative in many international meetings related to his official duties.

As a member of the Sri Lankan Association for the Advancement of Science and the Sri Lankan Economic association he kept in close contact with fellow experts. Later in 1994 he retired from a long (35 years) government service.

After Padmasiri Yesudas's music recital program in 1994, he volunteered

to fill the vacancy in the post of secretary of our association. Due to his tireless work the association's files were rebuilt and valuable information was computerized. The work of sending letters has also been computerized and the work has been simplified. On many occasions, by his own example, he made our members active and organized fund-raising activities.

After retirement he authored many constructive articles for Tamil and English newspapers on peace. During the period 2002 – 2005, he worked as United Nations Concept Assistant in the Triple R Secretariat established by the government for peace operations and assisted as a liaison in conducting conceptual workshops for the North, East Districts. He also provided vehicles, computers, printing machines and fax machines to the district and regional offices of the regions through the United Nations Development Program. He held the posts of Secretary, Vice President, and President of Jaffna Hindu College Old Boys Association Colombo and North, East Regions Schools Past Pupils Federation.

During his two-year presidency of the Colombo Old Boys Association, he visited the Minister of Education with senior members of our association. As a result of the consultation, the renovation of the college front building, new buildings near the college road and the continuation of the expansion of the playground were streamlined.

In December 2013, he conducted a half-day chess workshop at Jaffna Hindu College. He issued two annual publications, 'Chess Informant,' for the use of the Chess Club. He prepared and sent a training plan to lay the foundation for our college chess club to come to the forefront again. The scheme is currently under the management of the college principal. He recently visited the college and witnessed first-hand the effects of the playground expansion. His work in the last three months has helped us to update our work on playground expansion.

Colombo

2015-01-10

Read by Nagarajah Kunatharshan, Honorary Secretary, Jaffna Hindu
College Old Boys Association, Colombo

* * * * *

**Continuation is written by his wife
Sivakamy Ambalavanar after his demise.**

Dr V. Ambalavanar (21-07 1937 – 28-12-2022)

From 10-01-2015 to 28-12-2022 Dr Ambalavanar lived in Sri Lanka and New Zealand alternatively. During this period, he continued to provide his advice to Jaffna Hindu College Old Boys Association, Colombo, and Old Boys Trust. He also gifted digital chess clocks, magnetic chess pieces, instruction DVDs and vinyl demo boards for the benefit of Jaffna Hindu College chess club.

During this period, he continued to write constructive letters to Government Officials on subjects under preparation by government.

On 30th October 2016 he went to Australia and stayed with his sinnamachal Yalmoli Sanmugarajah who was suffering from illness. Then he went to Sri Lanka. There he spent most of the time with his only brother who was suffering from a head injury due to a fall until 1st January 2017.

He could not go to Sri Lanka for his brother's funeral because of ill-health and he was incredibly sad. But he managed to go to Sri Lanka on 03 March 2017 for his brother's Anthiratti. He stayed in Sri Lanka until 24th August 2017 to console his brother's wife, children, and other family members.

Due to the spread of COVID disease he did not go to Sri Lanka from 21-09-2019 until 03-05-2022.

He spent his time in Sri Lanka from 03-05-2022 to 25-08-2022 to fulfill his last wish. He was in Burwood hospital from 05-10-2022 to 02-11-2022 for rehabilitation. From 02-11-2022 to 28-12-2022, until his demise he was at Ilam Arvida Living Well Community.

On 28-12-2022 at 10.15 pm, Christchurch time (2.30 pm Sri Lanka time) his soul attained Siva Padam.

மகத்தான சேவை விருது - 2015 DISTINGUISHED SERVICE AWARD கலாநிதி வி. அம்பலவாணர்

யாழ். இந்து ஆரம்பப் பாடசாலையிலும் பின்னர் யாழ். இந்துக் கல்லூரி -யிலும் க.பொ.த.(உ/த.) வரை கல்வி பயின்று, கல்லூரிக் காலத்தில், சதுரங்கம், உதைபந்தாட்டம், உயரப்பாய்தல் உட்பட மெய்வல்லுனர் போட்டிகளிலும் ஆர்வம் காட்டி கொழும்பு பல்கலைக்கழகத்தில் கணித இளமானிப் பட்டதாரியாகி, 1959 லில் தமது 22 வயதில் திட்டமிடல் ஆராய்ச்சி அலுவலர் பதவியிலிருந்து 1992 லில் ஜனாதிபதியின் மேலதிக செயலாளர் பதவி வரை உயர்பதவிகள் பல வகித்து ஓய்வின் பின்னரும் இருபது வருடங்களுக்கு மேலாக யாழ். இந்துக் கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்கம் கொழும்பிலும் - யாழ். இந்துக்கல்லூரி நம்பிக்கை நிதியத்திலும் பல பதவிகள் வகித்து கல்லூரி வளர்ச்சியில் அக்கறை காட்டி வரும் கலாநிதி வி. அம்பலவாணருக்கு யாழ்ப்பாணம் இந்துக்கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்கம் - கொழும்பு 2015 ஆம் ஆண்டுக்கான மகத்தான சேவை விருதை வழங்கிக் கௌரவிப்பதில் பெருமிதமடைகின்றது.

1967 லில் புலமைப்பரிசில் பெற்று இங்கிலாந்து மான்செஸ்டர் பல்கலைக்கழகத்தில் அபிவிருத்திப் பொருளியல் டிப்ளோமா பட்டம், 1972லில் பொருளியலளவை கலாநிதிப்பட்டம், இலங்கையில் சதுரங்க முதன்மை ஆட்டக்காரராக விளங்கியதுடன், வெளிநாடுகளில் நடைபெற்ற போட்டிகளிலும் பங்கேற்றமை, திட்ட அமுலாக்கல் அமைச்சின் 'PERFORMANCE' PROGRESS' நூல்கள் தயாரிப்புக்கான பங்களிப்பு, 1992 லில் 200 ஆடைத்தொழிற்சாலைகளின் ஆரம்ப இணைப்பாளர், ஆகியவற்றுடன் இந்துக்கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்கம் கொழும்புத் தலைவராக இருந்த வேளை கல்லூரி முன்பக்கக் கட்டட புனரமைப்பு, புதிய கட்டட மற்றும் விளையாட்டு மைதான விரிவாக்கம் ஆகியவற்றில் இவர் காட்டிய ஆர்வம் குறிப்பிடக் கூடியவை.

கல்லூரிக் காலத்திலும், அரசசேவையிலும் அவரது சாதனைகளையும் தன்னலமற்ற சேவைகளையும் பாராட்டி இன்று 2015 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 17 ஆம் திகதி மகத்தான சேவை விருதை வழங்கிக் கௌரவிப்பதில் யாழ். இந்துக்கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்கம், கொழும்பு மிகவும் மகிழ்வடைகின்றது.

மு.ந.அசோகன்
தலைவர்

நா.குணதர்சன்
செயலாளர்

யாழ். இந்துக் கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்கம், கொழும்பு

Dr Ambalavanar

I got to know my husband's cousin, Ambalavanar, when he came to study for a PhD in economics at Manchester University in 1967. He stayed with us for a short time before moving into a nearby flat when his wife, Sarasu, arrived to do a master's degree. They were a very pleasant couple, and when my husband had a sabbatical year at the University of Edmonton in Canada, they stayed in our house when we were away. Both were diligent students and returned to Ceylon (Sri Lanka) after acquiring their higher qualifications, to pursue their careers in government and science respectively. Unfortunately, the civil war in Sri Lanka upset their way of life. Ambalavanar's loss must be a sad one for his family to bear.

Mary Sampanthar

யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரி அதிபரின் செய்தி

அமரர் (கலாநிதி) விசுவநாதர் அம்பலவாணர் அவர்களின் மறைவு எமக்கும் எமது சமூகத்துக்கும் இந்துக் கல்லூரிக்கும் ஈடுசெய்ய இயலாத பேரிழப்பாகும்.

யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரியின் புகழ்பூத்த பழைய மாணவர்களுள் அன்னாரும் ஒருவர் ஆவார்.

யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரிப் பழைய மாணவர் சங்கத்தின் கொழும்புக் கிளையிலும் பழைய மாணவர் நம்பிக்கை நிதியத்திலும் தலைவர், பணிப்பாளர், சபை அங்கத்தவர், செயற்குழு உறுப்பினர் எனப் பலபதவிகளில் பணியாற்றி யாழ் இந்துவின் வளர்ச்சிக்காகப் பாடுபட்ட முன்னோடிகளில் ஒருவருமாவார். தனிப்பட்ட முறையிலும் அமைப்புகளுக்கூடாகவும் தாம் கற்ற கல்லூரி மாதாவுக்காக ஆற்றிய பணிகள் அளப்பரியன.

இந்துக் கல்லூரியில் கற்றதனால் அவருக்குக் கிடைத்த பெருமைக்கு ஈடாகவே அவர் ஆற்றிய பணிகளால் கல்லூரிக்குக் கிடைத்த பெருமைகளும் ஈடாகும் என்றால் அது மிகையாகாது.

யாழ் இந்துக் கல்லூரிப் பழைய மாணவர் நம்பிக்கை நிதியத்தின் தலைவராக இருந்தபொழுது கல்லூரியின் நூலகத்தையும் கணினிக் கூடத்தையும் மேம்படுத்தப் பல வழிகளில் சிறப்பான சேவையாற்றியும் உள்ளார்.

அண்மைக் காலத்தில் யாழ் இந்துவின் சதுரங்க கழகத்தின் வளர்ச்சிக்காக சதுரங்க புத்தகங்கள், சதுரங்க பலகைகள் சதுரங்க மணிக்கூடுகளை அனபளிப்பாக வழங்கியிருந்தார்.

எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக ஜனாதிபதியின் மேலதிக செயலாளராகப் பணியாற்றியமை எமது கல்லூரிக்குப் பெருமை சேர்த்த ஒரு அம்சமாக அமைந்தது.

“தோன்றின் புகழொடு தோன்றுக அ.ஃதிலார்
தோன்றலின் தோன்றாமை நன்று”

“கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபின்
நிற்க அதற்குத் தக”

என்ற வள்ளுவப் பெருந்தகையின் வாக்குகளுக்கு அமைய வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து அமரத்துவம் அடைந்த அன்னாரின் ஆத்மா சாந்தி பெறவும், துன்பத்தில் துவளும் அன்னாரின் குடும்பத்தினர் ஆறுதல் பெறவும் எல்லாம் வல்ல எம் பரம் பொருளை இறைஞ்சி நிற்கிறேன்.

இ. செந்தில்மாறன்

அதிபர்

யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரி

Amba Uncle

Dr V Ambalavanar grew up with my father, Dr S Sampanthar, in Jaffna. The two were cousins and were close. My first memory of Amba Uncle was being looked after by him and his wife, my cousin Sarasu, in a park in Manchester, while my parents were playing tennis. Ambalavanar and his wife were studying in Manchester at that time. I was a toddler then, about the same age as their son, Kumaran, who was in Colombo, so they must have kept me entertained in the same way as they would have done him. I met Amba Uncle several times over the years, and always found it interesting to speak to him. In Colombo in the early 1990s, I remember him giving me advice about how to try to avoid problems when travelling in the city given the security situation. I last saw him in Christchurch, New Zealand, when pupils of his daughter Anuradha's dance school were giving a performance. Condolences to Sarasu, Kumaran and Anuradha on their continuing loss.

Sampanthar Ravi

தன்னலமற்ற என் தம்பி

கலாநிதி அம்பலவாணர் எனக்கு மச்சான் முறை. அவரை நான் சிறு வயதிலிருந்தே அறிவேன். நான் திருமணமாகிக் கொழும்பில் வசிக்கத் தொடங்கியபின் அதாவது அவரின் பல்கலைக்கழக (University) காலத்திலிருந்து மிகவும் நெருங்கிப் பழகினோம். அவர் என் தம்பியாகவே பழகினார்.

பல்கலைக் கழகத்தில் படிக்கும்போதும் பின் உத்தியோகம் எடுத்து வேலைபார்க்கும் போதும் மாலை நேரங்களை என் வீட்டில் கழிப்பார். என்னுடனும் என் கணவர் மற்றும் பிள்ளைகளுடனும் கதைத்து மகிழ்வார். அவருக்கு நான் செய்யும் பூரியும் உருளைக்கிழங்குக் கறியும் மிகவும் விருப்பம். எங்கள் வீட்டில் இரவு பூரி சாப்பாடு என்றால் அவரும் எங்கள் வீட்டில் உணவு அருந்துவார்.

அவர் எனது தோழியும் மச்சானுமாகிய அன்னபூரணியின் மூத்த மகள் சிவகாமியை (சரசுவை)க் கலியாணம் செய்தார். எனது தம்பியையும் அவர் மனைவி சரசுவையும் என் வீட்டில் முதல்முறை சாப்பிட அழைத்தபோது “உங்களுக்கு என்ன சாப்பாடு விருப்பம்?” என வினவினேன் உடனே “பூரியும் உருளைக்கிழங்குக் கறியும்” என என் தம்பி நவின்றார்.

எங்கள் வீடும் தம்பியின் வீடும் அருகருகே இருந்தமையால் எங்கள் பிள்ளைகள் ஒன்றாக விளையாடினார்கள். என்னுடைய பிள்ளைகள் எல்லோரும், முக்கியமாக எனது இளைய மகள் நளாயினி, என் தம்பியீது அன்பும் மதிப்பும் வைத்திருந்தனர். எனது கணவரும் தம்பியும் சங்கீதப் பிரியர்கள். அவர்கள் இருவரும் கொழும்பில் நடைபெறும் இசைக் கச்சேரிகளுக்கு ஒன்றாகச் சென்று வருவார்கள்.

1983ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற இனக்கலவரத்தின் போது என் கணவரையும் இளைய மகன் நிருத்தனையும் இழந்த சமயம் . . .

அன்பிலார் எல்லாம் தமக்குரியர் அன்புடையார்

என்பும் உரியர் பிறர்க்கு

திருக்குறள் 72

அன்பு இல்லாதவர், எல்லாம் தமக்கே என உரிமை கொண்டாடுவர்: அன்பு உடையவரோ தம் உடல், பொருள், ஆவி ஆகிய அனைத்தும் பிறருக்கென எண்ணிடுவர்.

என்னும் வள்ளுவர் வாக்கிற்கு அமைய என் தம்பி தன்நலம் கருதாது நான் தங்கியிருந்த அகதிமுகாமிற்கு வந்து எனக்கு மன ஆறுதல் அளித்து நான் கப்பலில் யாழ்ப்பாணம் செல்ல உதவினார். அதன் பின்னைய காலப்பகுதியிலும் எனக்குப் பெரும் உதவியாக இருந்தார். அவர் செய்த உதவிகள் என்றும் மறக்கமுடியாதவை.

என்னைவிட ஆறு வயது இளையவராகிய என் தம்பியை இப்போது நான் இழந்துவிட்டேன். ஏன் வயதுமுதிர்ந்த என்னை விட்டுவிட்டு இளையவர்களை இறைவன் தன்னிடம் அழைக்கிறார் என நான் நினைப்பதுண்டு. தன்னலமற்ற என் தம்பியின் ஆத்மா சாந்தி அடைய எல்லாம் வல்ல இறைவனைப் பிரார்த்தனை செய்கிறேன்.

திருமதி யாழ்மொழி சண்முகராஜா

My cousin

My cousin, Dr Visuvanather Ambalavanar was s a man of dignity and full of compassion. He always cared for the less fortunate. When we were young, we played chess together. He always gave me advice for further studies. I could not believe that he had left us.

Om Shanthy

Parwathy Sittampalam (Nesam)

அம்பலத்தான் அடி சேர்ந்தார் அம்பலவாணர்!

மண்ணில் நல்லவண்ணம் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து அமரத்துவம் அடைந்த கலாநிதி விசுவநாதர் அம்பலவாணர் அவர்களின் ஓராண்டு மறைவு தினத்தையிட்டு அன்னாரின் குடும்பத்தினரால் வெளியிடப்படுகின்ற நினைவு மலரில் 'யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்கம் கொடும்படி' வின் சார்பில் அன்னாரது நினைவுகளைப் பகிர் விளைகின்றேன்.

அமரர் அவர்கள் நாட்டின் பல உயரிய பதவிகளை அலங்கரித்ததோடு இறுதியாக முன்னாள் ஜனாதிபதி ரணசிங்க பிரேமதாசாவின் பிரத்தியேக செயலாளராக பணியாற்றி இளைப்பாறினார்.

பலருக்கு அவர்கள் வகிக்கும் பதவிகள் பெருமை சேர்க்கின்றன. ஆனால் ஒரு சிலரினால் மட்டுமே அவர்கள் வகிக்கின்ற பதவிகள் பெருமை பெறுகின்றன. அந்த வகையிலே அமரர் அம்பலவாணர் வகித்த பதவிகள் பெருமைபெற்றன. அத்தோடு அவர் ஆளுமையாலும் அதன்மூலம் அவரைத்தேடி வந்த பதவிகளாலும் யாழ் இந்துக்கல்லூரி சமூகமும் பெருமைகொண்டது.

அமரர் அவர்கள் தன்னுடைய இளமைக் காலத்தில் இருந்து அதாவது பாடசாலையை விட்டு விலகிய நாளிலிருந்து இறுதி மூச்சு வரை பாடசாலையினதும் எமது பழைய மாணவர் சங்கத்தினதும் வளர்ச்சிக்கு பல வழிகளில் முன்னின்று உழைத்தார். எமது சங்கத்தில் உறுப்பினராக, நிர்வாகக் குழு உறுப்பினராக, தலைவராக கடமையாற்றி இறுதியில் போஷகராக பல ஆண்டுகள் எம்மை வழிநடாத்தினார். இத்துடன் எமது பழைய மாணவர் சங்கத்தின் நம்பிக்கை நிதியத்திலும் பல ஆண்டுகள் தலைமைப் பதவி வகித்து கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்கு அயராது பாடுபட்டார்.

கல்லூரியில் சதுராங்க விளையாட்டினை சில வருட இடைவெளியின் பின் மீண்டும் ஆரம்பிப்பதிலும், மாணவர்களிடையே அதனை

ஊக்குவிப்பதிலும் முன்னின்று உழைத்தார். சதுரங்க விளையாட்டிற்குத் தேவையான உபகரணங்கள் மற்றும் அது சம்பந்தமான நூல்களையும் தான் வசித்து வந்த நியூசிலாந்து நாட்டிலிருந்து தொடர்ந்து அனுப்பிக்கொண்டு இருந்தார். அமரத்துவம் அடைய ஆறு மாதத்துக்கு முன்பும் ஒரு தொகை உபகரணங்களை அனுப்பி வைத்திருந்தார்.

எமது சங்கத்தின் 2022 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற ஆண்டு பொதுக் கூட்டத்திற்கு தன்னுடைய இயலாமையையும் பொருட்படுத்தாது தனது துணைவியார் சிவகாமி அம்மையாரின் துணையுடன் கலந்து கொண்டு எமது பதிய நிர்வாகக்குழு உறுப்பினரை வாழ்த்தி தகுந்த அறிவுரைகளை வழங்கிச் சென்றமை எமது சங்கத்தின் மீதான அவருடைய ஆழ்ந்த பற்றுதலை எடுத்துக்காட்டி நிற்கின்றது. அன்னாரின் மறைவு, குறிப்பாக யாழ் இந்துக் கல்லூரிக்கும், யாழ் இந்துக் கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்கம் கொழும்புவிற்கும் பாரிய இழப்பாகும். தனிமனித ஆளுமையாலும் கல்லூரி மீதான அளவற்ற பற்றுதலாலும் எம்மையெல்லாம் கவர்ந்த அம்பலவாணர் அவர்கள் என்றும் எம் மனத்தில் நீண்டு நிறைந்து வாழ்வார்.

அன்னாரின் ஆத்மா எம்பெருமான் காலடியில் அமைதியாக உறையட்டும்.

ஓம் சாந்தி சாந்தி சாந்தி!!!

நடராஜா பிரேமகுமார்

தலைவர்

யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரி

பழைய மாணவர் சங்கம் கொழும்பு

“வாய்ப்புக்காக காத்திருக்காதே... உனக்கான வாய்ப்பை
நீயே ஏற்படுத்திக்கொள்...”

- டாக்டர் ஏ பி ஜே அப்துல் கலாம்

என் தம்பி - கடுகு சிறிது என்றாலும் காரம் பெரிது

சிறுபிராயத்தில் :

எனக்குப் 10 வயதாக இருக்கும்போது என் தம்பி அம்பலவாணருக்கு 5 வயது. நாங்கள் திரு செல்லப்பா அவர்களின் தலைமையில் இயங்கிய போடிங் வீட்டில் வசித்தோம். போடிங் வீடு அநாதரவானவர்களுக்கும் படிக்கும் பிள்ளைகளுக்கும் புகலிடமாக இருந்தது. தம்பி இரவு 7 மணிக்குப் படுத்துவிடுவார். பின் காலை 6 மணிக்கு எழுந்திருப்பார். அப்பொழுது தான் அவரின் தாயார் சமையல் அறைக்குச் சென்று சமையல் செய்யத் தொடங்குவார். “ஆச்சி எனக்குப் பசிக்கிறது” என்று குசினிக்குச் சென்று சாப்பாடு கேட்பார். “கொஞ்சம் பொறு தம்பி இப்பதான் நான் சமைக்கத் தொடங்கி இருக்கிறேன்” என்று தாயார் கூறுவார். பத்து நிமிடங்களுக்குப் பிறகு திரும்பவும் அடுக்களைக்குச் சென்று எனக்கு நன்றாகப் பசிக்கிறது என்பார்.

“அப்ப என்ன சாப்பிடப் போகிறாய்? பழம்சோறு தரவா?” என தாயார் கேட்பார். குளிர் சாதனப்பெட்டி (refrigerator) போன்ற நவீன வசதிகள் அற்ற அந்த நாட்களில் முதல் நாள் காய்ச்சின சோறு மீதமிருந்தால் அது பழுதாகாமல் இருப்பதற்காக தண்ணீர் ஊற்றி வைத்திருந்து அடுத்த நாள் பழம் சோறாகச் சாப்பிடுவோம். அவரும் “ஆம்” என்று சொல்லி தாயார் பழம் சோற்றுடன் தயிரும் வெங்காயமும் போட்டுக் கொடுக்கும் சாதத்தை உண்பார்.

பள்ளிக்கூடம் போவதற்கு தலைவாரி விடும்படி உடன் பிறந்த சகோதரர்கள் போல் பழகுகின்ற அம்மையப்பர், சம்பந்தர், கயிலாசபிள்ளை மற்றும் என் தம்பி ஆகியோர் சீப்பை வைத்துக் கொண்டு வரிசையாக நிற்பார்கள். எல்லோருக்கும் அவரின் தாயார் தலைவாரிவிடுவார். சகோதரர்களுள் இளையவராகிய என் தம்பி சகோதரர்கள் எல்லோரையும் விட உயரம் குறைந்தவர். அவருக்கு மற்றவர்கள் போன்று தானும் உயரமாக வர மிகுந்த விருப்பம். தினமும் முன் விறாந்தையில் உள்ள தட்டியின் (trellis) கீழ் நின்று தனது உயரத்தை அளவிடுவார். தம்பிக்கு யாழ் இந்துக் கல்லூரியில் படிக்கும் பொழுது, 8 வயதாக இருக்கும் என

நினைக்கிறேன், விளையாட்டில் மிகுந்த விருப்பம். கல்லூரியில் செய்யும் விளையாட்டுகளை வீட்டிலும் செய்வார். விளையாட்டிற்குத் தேவையான உபகரணங்களை தானே வீட்டில் இருக்கும் பொருட்களைக் கொண்டு செய்வார். துடுப்பாட்டம் (cricket) விளையாடுவதற்கு தென்னம்மட்டையை bat ஆகவும் குச்சிகளைக் கொண்டு தாயாரித்த wicket ரையும் பாவிப்பார். உயரப்பாய்தல் (high jump) விளையாட்டிற்கு இரண்டு நீண்ட தடிகளை நிலத்தில் நட்டு அவற்றிற்கு குறுக்காக தான் பாயக்கூடிய உயரத்தில் ஒரு தடி கட்டி உயரப்பாய்தல் விளையாடுவார்.

நான் என் தம்பி மேல் அதிகப் பாசம் வைத்திருந்தேன். விளையாடும் போது தம்பி விழுந்து அழுதால் நானும் அழுவேன். தம்பி சிரித்து விளையாடினால் நானும் சிரித்து விளையாடுவேன். தம்பி என்னைச் சின்னக்கா என்று அன்புடன் அழைப்பார்.

நானும் என் கணவரும் இந்தியாவிற்கு ஆசையம்மானுடன் (திரு நாகலிங்கம் அவர்களடன்) தலயாத்திரை செய்துவிட்டு வீட்டிற்கு வந்த அன்று நான் சமையல் செய்ய குசினிக்குச் சென்றேன். வீட்டில் உருளைக்கிழங்கு இல்லை. நான் உருளைக்கிழங்கு வாங்கி வரும்படி கடைக்கு அனுப்பிய நெல்லைலிங்கம் (அயல் வீட்டில் வசிக்கும் பையன்) கடையில் உருளைக்கிழங்கு இல்லை எனத் திரும்பி வந்தான். நான் நெருப்புப்பெட்டியை (box of matches) அடுப்பு மூட்டுவதற்காக தேடிக்கொண்டிருந்தபோது அங்கு வந்த தம்பி நான் என்ன செய்கிறேன் எனக் கேட்டறிந்தார். பின் சிறிது நேரம் கழித்து, சிறு வயதிலேயே கவி இயற்றும் திறமை கொண்ட என் தம்பி, பின்வரும் பாடலுடன் வந்தார்:

நெருப்புப்பெட்டி காணவில்லை நேரமாச்சு
 நிமிடத்தில் சோறுகறி ஆக்கவேண்டும்
 இருப்பதோ காணாது கிழங்குவேணும்
 இல்லையென்று சொல்லிவிட்டான் நெல்லைலிங்கம்
 பருப்புஅவித்து சோறாக்கி முடியுமுன்னர்
 பதியும்வந்து பசிக்குதென்றால் என்னசெய்வேன்?

எனக்குப் பாடல் சரியாக நினைவில் இல்லை. ஓரளவு நினைவுகூட்டி எழுதினேன்.

அரசாங்க வேலை பார்க்கும்போது :

எனது தம்பி மறைந்த ஜனாதிபதி ரணசிங்கா பிரேமதாசாவின் மேலதிகச் செயலாளராக இருக்கும் போது ஒருநாள் என்னைக் காரில் கூட்டிக் கொண்டு போனார். அப்போது நான் அவரிடம் ஏன் “தம்பி இந்த அரசாங்கத்திற்கு சேவை செய்கிறீர்? இந்த அரசாங்கத்தினால் எங்களுக்கு ஒரு பிரயோசனமும் இல்லையே” என்றேன். அதற்கு என் தம்பி “அப்படி இல்லைச் சின்னக்கா ஜனாதிபதி பிரேமதாசா வடக்குக் கிழக்கு பாடசாலைகளைப் பார்வையிட்டு அவற்றின் பற்றாக் குறைகளை அறிந்து நிவர்த்தி செய்வதற்கு ஒழுங்குகள் செய்யும்படி என்னைப் பணித்திருக்கிறார். மற்ற வேலைகளை நேரம் தாழ்த்திச் செய்தால் அதிக பாதிப்பு இல்லை. ஆனால் மாணவர்களின் கல்வியை நேரம் தாழ்த்தக்கூடாது என்பது ஜனாதிபதியின் நிலைப்பாடு” என்றார்.

‘கடுகு சிறிது என்றாலும் காரம் பெரிது’ என்பது போல சிறிய என் தம்பி தன் பிள்ளைப் பிராயத்திலிருந்து இன்று வரை இவ்வளவு பெரிய ஆக்க வேலைகளைச் செய்தார்/செய்கிறார் என்பதையிட்டு நான் மிகவும் பெருமை அடைந்தேன்.

அவரின் மறைவு எங்களுக்கும் எங்கள் சமூகத்திற்கும் ஒரு பேரிழப்பாகும். அவரின் ஆன்மா சாந்தியடைய எல்லாம் வல்ல இறைவனைப் பிராத்திக்கிறேன்.

திருமதி மனோன்மணி அருணாசலம்

“நமது பிறப்பு ஒரு சம்பவமாக இருக்கலாம். ஆனால் இறப்பு ஒரு சரித்திரமாக இருக்க வேண்டும்”

– டாக்டர் ஏ மி ஜே அப்துல் கலாம்

அன்பு உள்ளம் கொண்ட அம்பலவாணர்

கலாநிதி வி. அம்பலவாணர் எனக்கு 3 வயது இளையவர். நானும் அவரும் அராவி வடக்கு வீட்டில் பிறந்து வளர்ந்தோம். இதனால் சிறு குழந்தைமுதல் நான் அவரை அறிந்திருந்தேன். அவரை என்னுடைய அம்மா மூன்று வயதுவரை வளர்த்தார். அவருடைய நான்காவது வயதில் அவர் தன் தாயுடன் செல்லப்பா தலைமையில் இயங்கும் நீராவிடி போடிங் வீட்டிற்குச் சென்றுவிட்டார்.

போடிங் வீட்டில் அம்மையப்பர், சம்பந்தர், கயிலாசபிள்ளை மற்றும் அம்பலவாணர் ஆகிய நால்வரும் சொந்த சகோதரர்கள்போல் வளர்ந்து வந்தார்கள். இவர்களுடைய சகோதரபாசம் சிறுபிள்ளைகள் முதல் அவர்கள் ஆயுள் முழுவதும் நிலைத்து நின்றது. தற்போது எனது கணவரான அம்மையப்பரைத்தவிர ஏனையோர் இறைவன் திருப்பாதம் அடைந்து விட்டனர். எனது கணவரை அம்பலவாணர் மூத்த சகோதரனாகவும் தந்தையாகவும் கருதினார்.

அம்பலவாணரின் தாயார் தனது கடைசிக்காலத்தில் சிந்தாமணிப் பிள்ளையார் அருகில் இருந்து உயிர்விட விரும்பி அராவி வடக்குவீடு வந்து அங்கு மூன்று மாதகாலம் இருந்து சிந்தாமணி விநாயகரை அடைந்தார்.

அம்பலவாணர் என் பிள்ளைகள் பேரப்பிள்ளைகளைத் தன் பிள்ளைகள் பேரப்பிள்ளைகளைப் போலவே அன்புடன் நடத்தினார். எனது மூத்தபிள்ளைகளான சந்திராவும் சிவகுமாரும் நீராவிடிவீட்டில் இருந்து கல்விகற்கும்போது அவர்களைப் பாசமுடன் கவனித்தார்.

அம்பலவாணர் எனது கணவரின் சகோதரியின் மகள் சிவகாமியை (சரசுவை) கலியாணம் செய்தார். கலியாணவீட்டின்போது மாப்பிள்ளை வீடாக அராவி வடக்குவீடும் பெண்பிள்ளை வீடாக நீராவிடி வீடும் இருந்தன. புதுமணத்தம்பதியினர் பூதாக்கலம், கால்மாறும் சடங்குகளை அராவிவீட்டிலும் நீராவிடிவீட்டிலும் செய்தனர். அந்தச் சடங்குகளுக்கு என் கணவரும் நானும் அம்பலவாணரின் தந்தை-தாயாக கடமை ஆற்றினோம்.

அம்பலவாணர்-சிவகாமி தம்பதியினர் கொழும்பில் வசித்தாலும் ஒவ்வொரு பாடசாலை விடுமுறைக்கும் யாழ்ப்பாணம் வந்து நீராவிடி வீட்டிலும் அராலி வீட்டிலும் தங்குவர். அராலிக்கு வரும்போது தனது தாயார் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டிருந்த அராலி சிந்தாமணிப் பிள்ளையார் கோயிலுக்கு அவர் தனது மனைவியுடன் சென்று அர்ச்சனை செய்வித்து மகிழ்வார். வயல்களின் ஊடாக நடந்து சிந்தாமணிப் பிள்ளையார் கோயிலுக்குச் செல்வதில் அவருக்கு அலாதி பிரியம். என் கணவர், மகள் சித்திரா மற்றும் என்னுடன் அன்புடன் கதைப்பார். என்னுடைய பேத்தி சிந்துஜா சிறுபிள்ளையாக இருக்கும்போது அவரிடம் நொடிகள் கேட்டு மகிழ்வாள்.

என் பிள்ளைகள் சிவகுமார், கௌரி மற்றும் சிவநேசன், பேரப்பிள்ளைகள் சிவகரன் சிவஜீவன் சிந்துஜா ஆகியோர் கொழும்பில் படித்தபோது அவர்களை ஆதரித்து வந்தார். அவர் இங்கிலாந்து சென்று கலாநிதிப் பட்டம்பெற்று இலங்கை திரும்பும்போது ஒரு பெரிய பதிவுசெய்து இசைக்கும் கருவி (record player) கொண்டுவந்தார். என் பிள்ளைகள் ஏனைய உறவினர்கள் பிள்ளைகளுடன் அந்தக் கருவியை சுற்றியிருந்து அதில் பாடும் சங்கீதத்தைக் கேட்டு மகிழ்வார். எனது மகன் சிவகுமார் இதைப்பற்றி சுவாரசியமாக கூறுவார்.

துரதிர்ஷ்டவசமாக 1983ஆம் ஆண்டு நடந்த இனக்கலவரத்தின்போது எனது கடைசி மகன் சிவநேசன் மற்றும் சில உறவினர்கள் நண்பர்களுடன் கொழும்பில் இறக்கநேரிட்டது. சிலநாட்களின் பின் அகதியாக யாழ் வந்த அம்பலவாணர் என் கணவருக்கும் எனக்கும் அன்புடன் ஆறுதல் வார்த்தைகள் சொல்லி எங்களைத் தேற்றினார். எனது இளையமகள் கௌரி திருமணம் செய்தபிறகும் அவர் வீட்டிற்குப் பக்கத்து வீட்டில் வசித்ததால் அவரும் கௌரியும் தந்தையும் மகளும் போல ஒருவருக்கு ஒருவர் உதவி செய்தார்கள்.

நான் தயாரிக்கும் வேப்பம்பூவடகம், எள்ளுவடகம், மோர்மிளகாய், என்பவற்றை விரும்பி உண்பார். இவை அதிககாலம் பழுதாகாமல் இருக்கும் என்பதால் நான் இவற்றைத் தயாரித்து அவர் கொழும்பு செல்லும்போது கொடுத்து விடுவேன். என் கைப்பட செய்த பணங்காய்ப் பணியாரத்தில் ஒரு தனிச்சுவை இருப்பதாக அவர் உறவினர்கள் மற்றும் நண்பர்கள் பலரிடம் கூறியுள்ளார். நியூசிலாந்தில் இருக்கும்போது தனது கடைசிக் காலத்தில்

மற்ற விருப்பங்களுடன் அராலி சென்று பெரியமச்சாளின் பனங்காய்ப் பணியாரம் சாப்பிடவேண்டும் எனவும் கூறுவார்.

அன்புள்ளம் கொண்ட அம்பலவாணர் நீண்ட காலம் நிறைவான வாழ்க்கை வாழ்ந்து தான் தொடர்பு வைத்திருந்த அனைவரையும் சந்தோஷமாக வைத்திருந்ததோடு அவர்கள் முன்னேற்றத்திற்கும் வழிவகுத்தார்.

அன்புற் றமர்ந்த வழக்கென்ப வையகத்து

இன்புற்றார் எய்தும் சிறப்பு

திருக்குறள் 75

உலகில் இன்புற்று வாழ்கின்றவர்க்கு வாய்க்கும் சிறப்பு, அவர் அன்புள்ளம் கொண்டவராக விளங்குவதன் பயனே என்று கூறலாம்.

எனது பெறாமகனும் மச்சானுமாகிய கலாநிதி அம்பலவாணர் எங்களைவிட்டுப் பிரிந்து சிவனடி சேர்ந்துவிட்டார். அவரின் ஆத்மா சாந்தியடைய எல்லாம் வல்ல இறைவன் அருள்புரிவாராக!

திருமதி சிதம்பரவல்லி அம்மையப்பர்

“ஒரு முறை வந்தால் அது கனவு, இரு முறை வந்தால் அது ஆசை, பல முறை வந்தால் அது லட்சியம்”

“செயலில் வெற்றிபெற இலக்கை நோக்கிய ஒரே எண்ணத்துடனான முழு ஈடுபாட்டினை நீங்கள் கண்டிப்பாக பெற்றிருக்க வேண்டும்”

- டாக்டர் ஏ பி ஜே அப்துல் கலாம்

A Tribute to My Cousin

Late Dr Ambalavanar was my first cousin, and he is elder to me by 2 1/2 years. We grew up together from childhood. Both of us had our primary education at Araly Saraswathy Vidyalaya. Later, he and his elder brother moved to Jaffna Hindu College for their secondary education under the guardianship of their maternal grand uncle. But I grew up as a village lad and did my secondary education at Jaffna College Vaddukoddai, which was a private American Missionary school at that time. But we continued our relationship by visiting each other in the weekends and during holidays. When he entered the then University of Ceylon to do an Honours Degree in Mathematics, we were separated for about 3 to 4 years. Then I followed him to do a Degree in Physical Science at the University of Ceylon and continued to stay together in another cousin's place in Colombo. Once his brother Kailas got married to my sister Kamala, we both became roommates in their house till he got married. Since he was studious and passed out with colours, I had a challenging time as my relatives and some of my lecturers who happened to be his batch mates expected me also to do well like him. He was extremely helpful and guided me during my university days. In fact, I can remember very well, the day before my final examination, he advised me to relax and took me to watch a film. However, I could not reach his level of achievements but managed to get a Second Class Honours in my degree. Thanks are due to him and his elder brother Kailas for their encouragement and guidance.

After graduating, he joined the government service as a Research Officer at the Ministry of Planning and Economic Affairs. Based on his performance, he was sent abroad to do a master's degree by the then Government. Not only master's degree but he completed his PhD and returned to the Island to serve the country. He did Econometrics, which is a rare combination of mathematics and economics which help to build economic models and to analyse and interpret the economic policies of the Government for the development of the country. Because of his perseverance and hard work, he rose quickly to be a Director at the Plan Implementation Ministry. As we all know the then President Premadasa was quick in picking up intelligent and diligent officers around him to do the work. He took him as an Additional Secretary to collaborate with him at the Presidential Office. He continued in that position till his retirement.

One of the especially important projects he managed among several others, while he was at the Presidential Secretariate was the establishment of several garment factories/industries all over the Island which are still earning the much-needed foreign exchange to the country.

While he was at the Ministry of Economic Affairs, I also happened to join a department coming under that Ministry. When I had any problems, I used to go to him for advice. He would always find the time to listen to my problems patiently and advise me not to get emotionally worked up and take any rash decisions and guided me on the correct path. He was helpful to many of his juniors and encouraged them not to get discouraged due to these types of problems but to face them and continue to do an excellent job.

Apart from his official duties, he would encourage young children to study well and assisted them in whatever way he could. I can remember vividly that he always made it a point to bring educational books as gifts instead of toys for my children on their birthdays, when they were young. He was the Chess Champion at that time and used to encourage my son to excel in playing chess. It is his way of doing things. He was an active member of the Old Boys Association of The Jaffna Hindu College and served as honorary Secretary and President of the Association at separate times. Thus, he helped his old school in many ways. His intention was for the children to excel in their studies and to become good citizens wherever they are.

He is missed not only by his family but also by his relatives and friends.

S. Sangarapillai (Naduvil).

Weapons do not cleave the soul, fire does not burn it, waters do not wet it, and wind does not dry it..!!

- Bhagavath Gita

Legacy of Dr. V. Ambalavanar

Chess, though it was claimed to have originated in the east was and to a certain extent is dominated by westerners, especially Russians. Even though it was introduced to the Srilankan elite during the colonial era, it never gained popularity among the masses. Dr. V Ambalavanar, though he was an economist by profession holding key positions in the government, was a pivotal figure in the Srilankan chess due to his passion for the game. Several Tamils such as Wijendra, Nagaratnam and A Ambalavanar were contemporaries of Dr. V Ambalavanar who also dominated the chess scene in the post-colonial Sri Lanka of nineteen fifties to seventies of the last century, but Dr V Ambalavanar's contribution was unique since he engaged in the chess scene throughout his life. He was the national chess champion of Sri Lanka in 1966 and represented Sri Lanka in the international events with Rasiah Ananthan, another player hailed from Jaffna. When the Chess Federation of Sri Lanka was officially formed in 1978, Dr. V Ambalavanar was one of the founder members, contributed to the drafting of its constitution and functioned as its secretary for several years. He was also responsible for calculating and maintaining the rating lists of Srilankan players in the eighties. He also served as the tournament director for several national chess events. Sometimes he even willingly gave his residence for conducting meetings and even for tournaments when a suitable venue could not be found. I still remember the out-station division finals of the Srilankan national championship cycle in which I also played in 1983. This event was held at Dr Ambalavanar's Kirillapona residence. He played many roles for the event. He was the organizer, tournament director and even caterer who served food and drinks during the event.

His contribution was never limited to the national scene. His contribution to the development of chess in his hometown Jaffna and at his Alma mater Jaffna Hindu College is immeasurable. There was a chess boom in Jaffna following the Fisher-Spassky match of 1972 which led to the formation of Jaffna Chess Club. When the club was formed by Mr. V Ganeshalingam, Mr. Chellappah, Mr. Rajasingam and others at No 10 Brown Road which was Mr. Ganeshalingam's residence, even though Dr. Ambalavanar lived in Colombo he became a founder member and extended his support in all possible ways. He never failed to appear at the chess club whenever he visited Jaffna. He also

played for the club team in the team matches and competitions. When the Northern Chess Club was formed in 1981, Dr. Ambalavanar was its patron and continued to support it until it became dysfunctional in 1983 following the ethnic pogrom and the outbreak of war.

The chess club at his Alma mater Jaffna Hindu College was formed in 1975 and Dr. Ambalavanar was instrumental to it. He donated books, chess boards and clocks and even conducted training sessions for the students. His contribution continued till his last days. Whenever he visited Jaffna, he would visit Jaffna Hindu College specially to see the chess club and to see how he could contribute further. Even though he is not among us anymore the club continues to carry forward his legacy. More than twenty-five players are internationally rated and some of the students have won national and international events.

Even though Dr. Ambalavanar is not with us, he will be remembered by everyone who is associated with him and benefitted from him. His exemplary life will continue to inspire those who know him and interact with him. May his soul rest in peace.

T Arunakirinathan

Instructor in English DELT

University of Jaffna.

Former Secretary

OBA-Jaffna Hindu College

77, Jaffna Hindu College Lane, Jaffna.

You have a right to perform your prescribed duties, but you are not entitled to the fruits of your actions..!!

- Bhagavath Gita

நினைவில் நீங்காது நிறைந்திருக்கும் திரு அம்பலவாணரின் நினைவுகள்

பத்துறை ஆளுமையான சின்னத்தானின் இழப்பு எமது குடும்பத்தினருக்குப் பெரிதும் கவலைக்குரிய விடயமாகும். சிறுவயதில் இருந்தே நாங்கள் ஒரே குடும்பமாக வளர்ந்தவர்கள். இவர் எனது கணவரின் அன்பான தம்பி. மிகவும் அன்பானவர் அமைதியானவர் அவரின் குடும்பமும் எனது குடும்பமும் இன்று வரை ஒற்றுமையாகவே வாழ்ந்து வருகின்றது.

சிறுவயதில் இருந்தே கல்வியில் மிகவும் அக்கறை கொண்டிருந்த இவர் உயர் கல்வியின் பின் திட்டமிடல் அமைச்சின் உயர் அதிகாரியாக நீண்டகாலம் பணியாற்றினார்.

வடகீழ் பிராந்திய பாடசாலைகளின் பழையமாணவர் சம்மேளனத்தின் ஸ்தாபகராகவும் அச்சாணியாகவும் இருந்து இறுதி வரை அயராது உழைத்தவர். இவ் அமைப்பிற்கான அமைப்புவிதிகளை உருவாக்கியதுடன் அதற்கான ஒன்றிய கீதத்தையும் தானே இயற்றினார்.

யாழ் இந்துக் கல்லூரியின் பழையமாணவரான இவர் இக் கல்லூரியின் பல்வேறு வளர்ச்சிகளுக்கு பக்கபலமாக இருந்து வந்தார். மிகவும் இக்கட்டான காலகட்டத்தில் பலத்த சிரமங்களுக்கு மத்தியில் யாழ் இந்துக் கல்லூரிக்கும் யாழ் இந்துமகளிர் கல்லூரிக்கும் பல கணினிகளை அனுப்பிவைத்தார். அதனூடே பல மாணவர்கள் பயனடைந்தார்கள்.

சதுரங்க விளையாட்டில் மிகவும் ஆர்வம் கொண்ட இவர் போட்டிகளில் பல வெற்றிக் கிண்ணங்களைத் தட்டிக் கொண்டார். மேலும் இவ்விளையாட்டை பலருக்கும் பயிற்றுவித்து மகிழ்ச்சியடைந்தார்.

எமது குடும்பப் பணிகளுக்கும் பக்கபலமாக இருந்து செயற்பட்டமை மறுப்பதற்கில்லை. எனது கணவருடன் என்றும் இணைபிரியாத ஒரு சகோதரனாக வாழ்ந்தவர்.

இசைக் கலையில் மிகவும் ஆர்வம் கொண்டவர். தனது மகள் அனுராதாவின் சங்கீத நடனத்துறையின் உயர் வளர்ச்சிக்கு மிகவும் பக்கபலமாக இருந்தவர்.

இறுதிவரை எல்லா உறவினர்களுடனும் நண்பர்களுடனும் அன்பாகவும் பண்பாகவும் வாழ்ந்தவர். அவரின் நினைவுகள் என்றும் எங்களை விட்டு அகலாது.

அவரின் ஆன்மா சாந்தியடைய கேதீஸ்வரநாதனைப் பிரார்த்திப்போமாக.

திருமதி அபிராமி கயிலாசபிள்ளை
(கமலா)

சிரிக்கச் செய்யும் சின்னத்தான்

சின்னத்தான் சிறுவயதிலிருந்து சகோதரர் போல் என்னுடன் பழகி வந்தார். கட்டுரைகள் கவிதைகள் எழுதுவதில் வல்லவர். உறவினர்கள் நண்பர்களுக்கு நல்ல அறிவுரைகள் கூறி வழி நடத்துவார். மிகவும் சுவாரஸ்யமாகவும் நகைச்சுவையாகவும் பேசி அருகில் இருப்பவர்களை மகிழ்விப்பார். அத்துடன் சிரிக்கவும் செய்வார்.

'சிரிப்புப் பிணிக்கு மருந்தாகும்' என்பது அனுபவரீதியாகவும் விஞ்ஞான ரீதியாகவும் கண்டறிந்த ஓர் உண்மை. சின்னத்தானுடன் நெருங்கிப் பழகுகிறவர்கள் ஆரோக்கியத்துடன் இருப்பதை நான் காண்கின்றேன்.

அவரின் மறைவு எங்கள் குடும்பத்திற்கு பெரும் இழப்பாகும். அவரின் ஆத்மசாந்திக்குப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

சிவமலர் சுப்ரமணியம்
(மலர்)

மாசில்லா மாணிக்கம்

'வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் - வான் உறையும்
தெய்வத்துள் வைக்கப் படும்'

என்பதற்கிணங்க அமரத்துவமடைந்து தெய்வத்துடன் இணைந்தவர் தான் அமரர் அம்பலவாணர் அவர்கள் என்று கூறுவதையிட்டுப் பெருமை அடைகிறேன். 1993ம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணம் இந்துமகளிர் கல்லூரியில் அதிபராகப் பதவியேற்று 2006ம் ஆண்டுவரை அவர்களுடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருந்த எனக்கு என்றும் மறக்கமுடியாத ஒரு ஒளியாக விளங்கிய ஒருவர். அதன் பின்னரும் இடையிடையே தொலைபேசி மூலமும், நேரடியாகவும் தொடர்புகொண்டு நலம் விசாரிக்கும் அன்பானவர், பண்பானவர். சில நாட்களின் முன் அவரது மனைவியார் தொடர்பு கொண்டபோதுதான் அவரது மரணச் செய்தியைக்கேட்டு அதிர்ச்சி அடைந்தேன்.

யாழ்ப்பாணத்தில் போர்க்காலச் சூழ்நிலையில் சமுதாயச் சின்னங்களெல்லாம் சீர்குலைந்திருந்த காலத்தில் இந்துமகளிர் கல்லூரியில் அதிபர்பதவியேற்றபோது கல்லூரியை வளர்த்தெடுக்கப் பேருதவிபுரிந்த பெருமை யா/இந்துமகளிர் கல்லூரியின் பழைய மாணவிகள் சங்கக் கொழுப்புக் கிளையினையே சாரும்.

அன்றைய காலத்தில் அதன் தலைவர், செயலாளர், பொருளாளர்களாக செல்வி சற்சொலுபவதி நாதன், திருமதி சிவகாமி அம்பலவாணர், திருமதி அபிராமி கயிலாசிபிள்ளை ஆகியோர் பணியாற்றினர். அவர்கள் மூவரும் கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்காகப் பாடுபட்டுழைத்த முக்கியமான மூன்று தூண்கள் என்றே சொல்லலாம். இவர்களது உந்துதலும், முயற்சியுமே சங்கம் சிறந்தமுறையில் பணியாற்ற வழியமைத்ததெனலாம்.

யாழ் இந்துக்கல்லூரியின் பழையமாணவர்களான கயிலாசிபிள்ளை, அம்பலவாணர் ஆகிய சகோதரர்கள், சகோதரபாடசாலையான இந்துமகளிர் கல்லூரியின் மாணவிகளான அபிராமி, சிவகாமி ஆகியோருக்கு துணைவர் -களாக அமைந்தமை இரு கல்லூரிகளையும் வளர்த்தெடுப்பதற்குப்

பெருமளவு உதவியது. கல்லூரியை வளர்ப்பதற்கு சகோதரர்கள் இருவரும் ஒன்றிணைந்து செயற்பட்டனர். இரமபிரானுடன் சென்ற இலக்குமணன் போல திருவாளர் கயிலாசுபிள்ளையுடன் ஒன்றிணைந்து திரு அம்பலவாணர் செயற்பட்டார். இவர்கள் இருவரின் சேவையைத் தனித்தனியாகப் பிரித்துப்பார்க்க முடியாது. இணைந்த சேவையாகவே எண்ணிப் பெருமைப்படவேண்டும் உங்கள் தேவைகள் என்ன? வேண்டியதைக் கேளுங்கள் என்று உற்சாகப்படுத்தி தனிப்பட்ட ரீதியாகவும் உதவிகளைச் செய்தனர். சைவமும், தமிழும், மாறாத அன்பும் கொண்ட இவ்விருவரும் இந்துமகளிர் கல்லூரியை வளர்த்தெடுக்கப் பெரும் பாடுபட்டனர்.

கல்லூரியில் ஆங்கில அறிவையும், கணினி அறிவையும் விஞ்ஞானக் கல்வியையும் வளர்த்தெடுப்பதற்காகப் பாடுபட்டுக், கணினிகளை கொண்டு வந்து கொடுத்து உற்சாகமூட்டி மாணவிகள், பெற்றோர் ஆகியோரின் அன்புக்கும், மதிப்புக்கும் உரியவர்களாக விளங்கினர். ஒருமுறை பாடசாலைக்குப் பொருட்களைக் கொண்டுவந்தபோது திரு.திருமதி அம்பலவாணர் இருவரும் பட்டுவந்த துன்பம் இன்றும் என்கண்முன் நிற்கிறது. அடிக்கடி அந்த நிகழ்ச்சியை நான் நினைத்துப் பார்ப்பதுண்டு. கௌரவ ஜனாதிபதியின் மேலதிகசெயலாளராகப் பணிபுரிந்த அம்பலவாணர் அவர்கள் வன்னிப்பெரும் பரப்பு ஊடாக இரண்டு கல்லூரிகளுக்கும் பொருட்களைக் கொண்டு வந்தார். காலையிலிருந்து மெய்வருத்தம்பாராது, பசினோக்காது, கண்துஞ்சாது, கருமமே கண்ணாக, மாலை 6.00 மணிவரை எந்த உணவுமின்றி அதிக துன்பப்பட்டுப் பயணம்செய்து, நாவரண்ட நிலையில் மலர்ந்த முகத்துடன் வந்து பொருட்களைக் கையளித்த காட்சி அனைவரதும் உதிரத்தை உறையவைத்தது. அவர்களை எனது இருப்பிடத்திற்கு அழைத்துச்சென்று, தேநீர் சிற்றுண்டி அருந்தச்செய்து உபசரித்தபோது அவர்கள் காட்டிய பொறுமை, அன்பு, கல்லூரியில் வைத்திருந்த பாசம் என்பவற்றை வெறும் எழுத்துக்களில் வரையமுடியாது. அதை உள்ளத்து உணர்வு மூலம்தான் உணரமுடியும். அத்தகைய அன்பும் பண்பும் உள்ள ஒருவர் இன்று இல்லாதுபோனது எமது இனம், சமயம், கலாச்சாரம் நாடு அத்தனைக்கும் பேரிழப்பாகும்.

கஷ்டமான போர்க்காலச் சூழ்நிலையிலும் மாணவிகளை இலங்கையின் பிறபாகத்துடன் தொடர்புகொள்ள வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் விமான மூலம் கொழும்புக்கு அழைத்து கலைநிகழ்ச்சிகளை ஒழுங்குபடுத்தியதுடன்,

கூடவேவந்து அவர்களின் தேவைகளையெல்லாம் பூர்த்திசெய்வதிலும் பங்காற்றியவர்கள். இச்சந்தர்ப்பத்தில் அவரது அண்ணா கயிலாச பிள்ளையையும் நினைக்காமலிருக்க முடியாது. அவர் சிவபதமடைந்தபோது நான் நாட்டிலில்லை. காலம் தாழ்த்தித்தான் தகவல் அறிந்தேன். இருவரும் யாழ் இந்துக்கல்லூரிக்கும் இந்துமகளிர் கல்லூரிக்கும் ஆற்றிய சேவை சொல்லில் அடங்காது. எனது காலத்தில் எந்தவித பொருளாதாரக் கஷ்டமுமில்லாமல் கல்லூரியை வழிநடத்த இருபெரும் சக்திகள் துணை நின்றமை பெரும் பாக்கியமென்றே கூறலாம். தமிழகத்தில் இரட்டைப் புலவர்கள்போல் எங்கள் கல்லூரிக்கு இரட்டையர்களாக நேசக்கரம் நீட்டிய இவ்விரு உடன்பிறப்புக்களையும் நினைவுகூர்ந்து என்றும் அவர்கள் இறைவனுடன் கலந்து சாந்திபெறவேண்டுமென வேண்டுவதற்கு தொலை தூரத்திலிருந்து ஒரு சந்தர்ப்பத்தைத் தந்த திருமதி அம்பலவாணருக்கு நன்றிசொல்லக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

கல்லூரியின் வளர்ச்சியைப் பொறுத்தவரையில் கல்லூரித் தாயின் புதல்வனாகவும், மருமகனாகவும் நின்று எந்த ஒரு குறையுமில்லாது கல்லூரி ஒளிவீசுவதற்கு மாசில்லா மாணிக்கமாக விளங்கிய இவரை என்றும் கல்லூரிச் சமூகம் மறக்கமுடியாது. அந்நாளின் ஆத்மா சாந்தியடைய இறைவனைவேண்டி, அவரது குடும்பத்திற்கும் ஆறுதல் கூறி அவர்களுந் தக்காராக விளங்கவேண்டுமென வாழ்த்துகிறேன்.

ஓம்! சாந்தி, சாந்தி, சாந்தி

திருமதி சரஸ்வதி ஜெயராசா

ஓய்வு நிலை அதிபர்

யா / இ. ம. க.

“ஒரு முட்டாள் தன்னை முட்டாள் என்று உணரும் தருணத்தில் புத்திசாலியாகின்றான்... ஒரு புத்திசாலி தன்னை புத்திசாலி என்று பெருமை கொள்ளும் கணத்தில் முட்டாளாகின்றான்...”

- டாக்டர் ஏ மி ஜே அப்துல் கலாம்

என் நெஞ்சை விட்டு நீங்காத நினைவலைகள்

நெருந லுளனொருவன் இன்றில்லை என்னும்

பெருமை யுடைத்திவ் வுலகு

- திருக்குறள் 336

இந்த உலகமானது, நேற்று உயிருடன் இருந்தவரை இன்று இல்லாமல் செய்து விட்டோம் என்ற அகந்தையைப் பெருமையாகக் கொண்டதாகும்.

காலஞ் சென்ற என் அன்புக் கணவர் ஞான ஒளி கலாநிதி விசுவநாதர் அம்பலவாணர் அவர்கள் எட்டுமாத குழந்தையாக இருக்கும்போதே அவர் தந்தை விசுவநாதர் சிவபதமடைந்துவிட்டார். தனது 28 ஆவது வயதிலேயே தன் கணவரைப் பறிகொடுத்த அம்பலவாணரின் தாய் பறுபதியார் பகல் பொழுதில் பெரும்பகுதியை அராலி சிந்தாமணிப் பிள்ளையார் கோயிலில் கழித்தார். தந்தை அன்பையும் சேர்த்துத் தாயில் கண்ட தனயன் தாயுடன் சேர்ந்து அக்கோயிலில் தேவாரம் திருவாசகம் பாடி அவற்றில் பலவற்றை மனனம் செய்துவைத்திருந்தார். அவற்றைக் கோயில்களில் பாடுவதில் இன்பம் கண்டும், பிற அடியார்கள் பாடுவதைக் கேட்கும் கேள்விஅறிவு ஞானத்தால் பாடும் வல்லமை ஓரளவு பெற்றார். இயற்கையாக அமைந்த குரல் வளமும் இதற்கு உறுதுணையாக இருந்தது. அவர் தனது ஆரம்பக் கல்வியை சிறிது காலம் அராலி சரஸ்வதி மகா வித்தியாலயத்தில் பயின்றார்.

அவருக்கு நான்கு வயதானபோது தன் அன்னையுடன் காலம் சென்ற திரு செல்லப்பா அவர்களின் (என் பீட்டப்பா) தலைமையில் இயங்கிய நீராவிடி வீட்டுக்கு வந்தார். பிள்ளைகள் கல்வியில் அதிக கவனம் செலுத்திய பீட்டப்பா ஆதரவற்ற தனது சுற்றத்தாரின் பிள்ளைகள் தனக்கு வேலைபார்த்த தனது வேலையாட்களின் பிள்ளைகள் என பல சிறார்களை தன்வீட்டில் தங்கவைத்து அவர்களின் கல்விக்கு உதவிவந்தார். பீட்டப்பாவின் வீட்டில் இருந்து கல்விகற்று வளர்ந்த பிள்ளைகளை அவரின் புதல்வி திருமதி காரைக்காலம்மை சங்கரப்பிள்ளை (என் ஆச்சி) மற்றும் ஆச்சியின் புத்திரி திருமதி அன்னபூரணி வயித்தியலிங்கம் (என் அம்மா) ஆகியோர் பராமரித்து வந்தனர். அதனால் அந்த வீடு போடிங் வீடு (boarding house) என்று அழைக்கப்பட்டது. அந்தநாளில் இருந்த கூட்டுக்குடும்பம் வழக்கத்தில் பெண்கள் வீட்டுவேலைசெய்வதும் ஆண்கள் படித்து உத்தியோகம் பார்ப்பதும் நடைமுறையில் இருந்து வந்தது.

அவருக்கு ஏழு வயது இளையவளாகிய எனக்கு நினைவு தெரிந்த நாளில் இருந்து விளையாடி மகிழ்ந்த தோழனாக இருந்தார். ஓடிப்பிடித்து விளையாடும்போது நான் தடுக்கி விழுந்தால் என்னை அணைத்துத் தூக்கி அடிபட்ட இடத்திற்கு எண்ணெய் பூசிடும் அன்பன். கயிறு இழுத்து விளையாடும்போது எனக்கு விட்டுக்கொடுத்து என்னை வெற்றிபெற வைக்கும் அன்பன். இன்னும் இப்படி எத்தனை எத்தனையோ பாலய நினைவுகள். எல்லாம் நேற்று நடந்த மாதிரி என் மனதில் தோன்றுகிறது. இவ்வாறு சிறு வயதிலேயே இனிய பண்பு கொண்ட என் தோழனுக்கும் எனக்கும் பிள்ளைப் பிராயத்தில் என்றும் சண்டை ஏற்பட்டதில்லை.

பீட்டப்பாவின் பேரன்களாகிய திரு சங்கரப்பிள்ளை அம்மையப்பர் (என் பெரியமாமா) கலாநிதி சங்கரப்பிள்ளை சம்பந்தர் (என் சின்னமாமா) என் கணவரின் சகோதரன் திரு விசுவநாதர் கயிலாசப்பிள்ளை (என் ஆசைமாமா கலியாணம் முடித்தபின் ஆசைஅத்தான் என அழைப்பேன்) மற்றும் அவர் (என் கணவர், அப்போது என் நல்லமாமா) ஆகிய நால்வரும் உடன்பிறந்த சகோதரர்கள் போல் ஒன்றாக விளையாடி வளர்ந்தார்கள்.

சிறு பிள்ளையாக இருந்தபோது என் கணவருக்கு பழுதடைந்த பொருட்களை சிறிய கைஆயுதங்களை உபயோகித்து திருத்துவது ஒரு பொழுதுபோக்காக இருந்தது. பழுதடைந்த கடிகாரங்களைத் திருத்துவது, சுவரில் நிலங்களில் ஏற்படும் ஓட்டை உடைசல்களை பூசிடெழுதுவது மற்றும் சிறிய தச்சு வேலைகள் செய்வது என்பவற்றில் மிக்க ஆர்வத்துடன் செயல்படுவார். இதனால் நாங்கள் அவரை 'மெக்கானிக்' என அழைப்போம். அத்துடன் என் அன்னைமீது அதிக பாசம் வைத்திருந்த என்தோழன் அன்னைக்கு உதவுவதின் மூலம் சமையல்வேலை, மாடு கன்றுகளைப் பராமரித்தல், தோட்டவேலை என்பவற்றில் தேர்ச்சிபெற்றிருந்தார். அந்த நாட்களில் தற்போது உள்ள நவீன உபகரணங்கள் இல்லை. அம்மி-குழுவியில் சம்பல் அரைத்தல், உரல்-உலக்கையில் மா இடித்தல், ஆட்டுக்கல்லில் தோசை இட்டலிக்கு உழுந்து அரிசி அரைத்தல், திரிகையில் தானியங்களை திரித்தல் போன்றவற்றை அவர் செய்யும்போது சிறுபிள்ளையாகிய நானும் கூடஇருந்து உதவிசெய்து நேரத்தை செலவிடுவேன். காய்கறிகளை உணவில் சேர்க்க விரும்பாத அவரை 'உன் தோட்டத்தில் விளைந்தவை' எனக்கூறி, கசக்கும் பாகற்காய் கறி உட்பட, அவரின் அன்னை அமுது ஊட்டிவிடுவார். அவரின் அன்னை அனுஷ்டிக்கும் கடின விரதங்களைத் தானும் செய்யவேண்டும் என அடம்பிடிக்கும்போது பழம்சோறு சாப்பிட்டு விரதமிருக்கலாம் என எல்லோரும் சொல்லி உண்ணவைப்பார்கள்.

மார்கழி மாதம் திருவெம்பாவை நாட்களில் அவரின் தாயாருடன் அவரும் நானும் அதிகாலையில் எழுந்து கிணற்றில் தண்ணீர் எடுத்து குளித்துவிட்டு (அந்த நாட்களில் குழாய் மூலம் தண்ணீர் எடுத்துக் குளிக்கும் வசதி இல்லை) நீராவிடி பிள்ளையார் கோயிலுக்குச் செல்வது வழக்கம். அவர்தான் கோயிலில் திருவெம்பாவைப் பாட்டுகள் பாடுவார். பூசை முடிந்தவுடன் ஐயர் திருவெம்பாவை பாடிய குழந்தைக்குத்தான் முதல் பிரசாதம் என்று அவருக்கு காளாஞ்சி கொடுப்பார். அவரும் அவரது தாயரும் மகிழ்ச்சி அடைவார்கள்.

அவர்தனது கல்வியை யாழ் இந்துக் கல்லூரி ஆரம்பப் பாடசாலையிலும், பின் யாழ் இந்துக் கல்லூரியிலும் தொடர்ந்தார். சமயம், கணிதம், தமிழ் ஆகிய பாடங்களில் மிகவும் திறமைசாலியாக விளங்கினார். அதனால் அந்தந்தப் பாடங்களின் ஆசிரியர்கள் அவர்மேல் பிரியம் வைத்திருந்தனர். ஒரு சமயம் சங்கீதப்போட்டி கல்லூரியில் நடந்தது. மற்றைய மாணவர்கள் கர்நாடக சங்கீதத்தில் தங்கள் வல்லமையைக் காட்டியபோது அவர் மட்டும் எழுந்து நின்று கைகூப்பி ஒரு தேவாரம் படித்தார். அன்று வீட்டுக்கு வந்து தனக்கு சமயஆசிரியர் மட்டுந்தான் 100 புள்ளிகள் போட்டதாகச் சொன்னார். ஆனால் போட்டியில் வெற்றிபெறவில்லை. இயற்கையாக உள்ள ஞானத்தாலும், அவரின் திறமை அறிந்த தமிழ் ஆசிரியரின் ஊக்கத்தாலும் தமிழ்க்கவிதைகள் எழுதுவதில் ஓரளவு தேர்ச்சி பெற்றிருந்தார். “நீ பிற்காலத்தில் ஒரு கவிஞனாக வருவாயடா” எனத் தமிழ் ஆசிரியர் வாழ்த்தியிருந்தார். தமிழ் ஆசிரியரின் வாக்குப்பலிக்கும்படி அவர் சில பாட்டுகளை தனது உறவினர்களுக்காகவும் கல்லூரி மாணவர்களுக்காகவும் எழுதியிருந்தார்.

ஒரு முறை தன் வீட்டில் உயரப் பாய்தல் விளையாடும்போது தவறி விழுந்து இடது முழங்கையில் உள்ள எலும்புகள் விலகிவிட்டன. அந்தநாளில் உள்ள சிகிச்சையாகிய பத்துப்போடலை எலும்புமூட்டு மருத்துவர் செய்தார். முழங்கையை இறுகக் கட்டிவிட்ட வேதனை தாங்கமுடியாது தன் தாயைக்கொண்டு கட்டை நுகைப்பித்ததால் எலும்புகள் பிழையாகப் பொருந்திவிட்டன. பத்து அவுக்க மருத்துவரிடம் போனபோது திரும்பவும் பலவந்தமாக கையை முறித்துத் திருப்பிப் பத்துப்போட்டு அனுப்பினார். அச்சமயம் அவருடன் மருத்துவர் வீட்டிற்கு சென்ற பீட்டப்பா மயங்கிவிட்டார். முதல்முறை பிழைத்தபடியால் 90% தான் திருத்த முடிந்தது.

நாட்கள் ஓடின. 1954ஆம் ஆண்டு அவருடைய 17வது வயதில் அவரின் கைகளை என் அன்னை கையில் ஒப்படைத்துவிட்டு தாயாகவும்

தந்தையாகவும் அவர் நேசித்த தாயார் தனது 45ஆவது அகவையில் இறைவனடி சேர்ந்தார். அன்றிலிருந்து என் தாயார்தான் அவருக்கும் தாயாக இருந்து அவரின் தேவைகளை கவனித்து வந்தார்.

கணிதபாடத்தில் இருந்த திறமையால் பல்கலைக்கழக புகழகப் பரீட்சையில் கணிதத்தில் சித்தியடைந்து பல்கலைக்கழகம் சென்று கணித பட்டதாரியாக வெளியேறினார். அதைத் தொடர்ந்து 1960ஆம் ஆண்டு அவருடைய 23வது வயதில் அவருக்கு கொழும்பில் திட்டமிடல் அமைச்சில் உத்தியோகம் கிடைத்தது.

பிள்ளைப் பிராயம் முடிந்து மங்கைப் பருவம் அடைந்தேன். இயற்கையாகவே பெண்களுக்கு ஏற்படும் நாணம் காரணமாக முன்புபோல் அவருடன் நெருங்கிப் பழகுவதைத் தவிர்த்தேன். இருந்தாலும் தந்தை, தாயை இழந்தவரின் மீது எனக்கு ஒரு அனுதாபம் இருந்தது. 1960ஆம் ஆண்டு நாங்கள் இருவரும் ஒன்றாக இருந்த ஒரு நாள் 'மங்கியதோர் நிலவினிலே கனவிலிது கண்டேன்' என்னும் பாடலுடன் என்மேல் தனக்கு உள்ள விருப்பத்தைத் தெரிவித்து என் சம்மதத்தையும் பெற்றுக்கொண்டார்.

நான் படித்து முன்னுக்கு வரவேண்டும் என்ற ஆர்வம் கல்வியில் நாட்டமுள்ள எங்கள் இருவருக்கும் இருந்ததால் என் உயர்நிலைக் கல்வியும் பின் பல்கலைக்கழக கல்வியும் முடியும் வரை நாங்கள் திருமணபந்தத்தை தவிர்த்து இருந்தோம். பேராதனைப் பல்கலைக் கழக சங்கமித்தா விடுதியில் இருந்து நான் படித்தேன். வார இறுதிநாட்களில் பேராதனைப் பூங்கா எங்கள் புகலிடம். அந்நாட்களில் கண்டியில் வசித்த புவனி மாமி (திருமதி சங்கரகுமாரன்) எங்களுக்கு மதிய போசனம் அளிப்பார். நீண்டவார இறுதிநாட்களில் தன் சிற்றூர்தியில் வந்து என்னைக் கொழும்பிற்கு அழைத்துச் செல்வார். அந்த இன்ப நாட்களின் நினைவுகள் என் இதயத்தில் பசுமரத்தாணிபோல் இன்னும் பதிந்து இருக்கின்றன. எனக்கு 21 வயதாகும் வரை, நான் உயிரியல் விஞ்ஞானத்தில் இறுதிப் பரீட்சை எழுதும்வரை, இவ்வாறு காலம் ஓடியது.

1966ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் 16ஆம் திகதி தேசவழமைப் படியும் 21ஆம் திகதி, நான் 22 வயதைப் பூர்த்தி செய்த அடுத்தநாள், விவாகப் பதிவு மூலமும் நாங்கள் 'கணவன் - மனைவி' ஆகினோம். ஓர் உயிரும் ஈருடலுமாக எங்கள் வாழ்க்கைப் பயணம் ஓடியது. 1967ஆம் ஆண்டு குமரன் என்னும் அருந்தவப் புதல்வனை ஈன்றெடுத்தோம். அதே ஆண்டு அவருடைய அலுவலகம் மூலம் புலமைப் பரிசில் பெற்று மேற்படிப்புக்காக

மன்செஸ்டர் (Manchester) பல்கலைக் கழகம், சென்ற என் கணவரைத் தொடர்ந்து நான்கு மாதங்களின் பின் நானும் மன்செஸ்டர் சென்றேன். எங்கள் இருவர்மீதும் இருந்த அன்பினாலும், குமரன் எங்கள் கலாசாரத்தில் வாழவேண்டும் என்ற விருப்பத்தினாலும் என் பெற்றோர் குமரனைத் தங்கள் பொறுப்பில் வைத்திருந்தனர். அந்த நாட்களில் என்னுடைய தங்கை லீலாவின் செல்லப்பிள்ளையாக குமரன் வளர்ந்தான்.

ஐக்கிய இராச்சியத்தின் கலாசாரம் எங்கள் கலாசாரத்திற்கு முற்றிலும் மாறுபட்டது. அவர்கள் கலாசாரத்தைப் பழகுவதற்கு எங்களுக்குச் சிறிது காலம் சென்றது. நாங்கள் ஒன்றாக இருந்தபடியால் கலாசார வேறுபாட்டினால் எங்களுக்கு சிறிதும் பாதிப்பு ஏற்படவில்லை. ஈழநாட்டையும் எங்கள் உறவுகளையும் விட்டு அதி தொலைவில் இருந்தபடியால் எங்கள் அன்புப் பிணைப்பு மேலும் இறுகியது. என் சின்னமாமா கலாநிதி சம்பந்தர், அவர் மனைவி மேரி, அவர்களின் பிள்ளைகள் ரவி, விஜி ஆகியோர் எங்கள் வீட்டுப்பிரிவை (homesick) ஓரளவு தணித்தார்கள். எனக்கும் அங்கு ஒரு வேலையும் மேற்படிப்பிற்கான வாய்ப்பும் கிட்டியது. மேலும் பல பிரித்தானியர்களின் நட்பும் கிடைத்தது. அரசாங்கம் மூலம் என் கணவர் வந்ததால் விருந்தோம்பல் நன்றாக இருந்தது. எங்களைப் பிரித்தானியாவில் உள்ள முக்கிய இடங்களுக்கும் அயலில் உள்ள சிலநாடுகளுக்கும் கூட்டிச்சென்று காட்டினார்கள். பல்கலாசார மாணவர்கள் பயிலுவதால் ஒவ்வொருவருக்கும் தம் கலாசாரத்தை மற்றவர்களுக்கு நிகழ்வுகள் மூலம் எடுத்துக்காட்டும் வாய்ப்பும் கிடைத்தது. 1972 ஆம் ஆண்டு என் கணவர் கலாநிதிப் பட்டமும் நான் முதுமாணிப் பட்டமும் பெற்று இலங்கை திரும்பினோம். நாலரை வருடங்கள் சந்தோஷமாக அங்கு வசித்ததால் இலங்கை திரும்பும்போது சொந்தநாட்டைவிட்டுப் பிரியும் உணர்வு எனக்கு ஏற்பட்டு என் கண்கள் கலங்கியபோது தன் அரவணைப்பால் என் துயரை ஓரளவு குறைத்தார்.

இலங்கைக்குத் திரும்பும்போதே கருவிலிருந்த அனுராதா என்னும் பாசமிகு புதல்வி 1972 ஆம் ஆண்டு உதித்தார். என் கணவரின் அர்ப்பணிக்கப்பட்ட வேலையால் படிப்படியாக பதவி உயர்வு கிடைத்து கடைசியில் அப்போதைய ஜனாதிபதி ரணசிங்கா பிரேமதாசாவின் மேலதிகச் செயலாளர் பதவி கிடைத்தது. ஜனாதிபதி பிரேமதாசாவின் நம்பிக்கைக்கு பாத்திரமான அவருக்கு தினமும் அதிகாலை 4.00 மணியளவில் தொலைபேசியில் ஜனாதிபதியின் அழைப்பு வருவது வழக்கம். காலை 8.00 மணிக்கு வேலைக்குச் சென்றால் திரும்பி வேலை முடித்து வீட்டிற்கு வர இரவு 8.00 மணியாகும். சிறுபிள்ளையாக இருந்த எங்கள் மகள் அனுராதா தான் அப்பாவை காலை வந்தனம் சொல்லவும் இரவு வந்தனம்

சொல்லவம்தான் காண்பதாகக் கூறுவாள். ஜனாதிபதி இறந்தபின்பும் தொடர்ச்சியாக ஜனாதிபதியின் அழைப்பு காலை 4.00 மணிக்கு வருவதாக கனவுகண்டு எழுந்திருப்பார். இந்தப்பிரமை ஓராண்டுவரை நீடித்தது.

எனக்கு பம்பர் அன்ட் புரூஸ் என்னும் தனியார் நிறுவனத்தில் வேலை கிடைத்தது. எனது பதவி படிப்படியாக உயர்ந்து பிரதம ஆய்வாளர் மற்றும் நிர்வாகர் பதவிகள் கிடைப்பதற்கு என் கணவரின் ஒத்துழைப்பு இன்றியமையாததாக இருந்தது. அத்துடன் எங்கள் குடும்ப உறவினர்கள் முக்கியமாக அவரின் அண்ணா-அண்ணி, என் தங்கைகள் விமலா-லீலா, அவரின் சின்னமச்சாள் எனது சின்னமாமி திருமதி யாழ்மொழி சண்முகராசா ஆகியோரின் உதவிகள் போற்றற்குரியன.

குமரனும் அனுராதாவும் தத்தம் பாடசாலைகளில் கல்வியைத் திறம்படக் கற்று வந்தார்கள். அவர்களுக்கும் தந்தையைப்போன்றே இயற்கையாகப்பெற்ற குரல் வளம் இருந்ததால் முறைப்படி சங்கீதம் கற்பித்தோம். அவர்கள் தங்கள் பாடசாலைகளின் சங்கீத நிகழ்வுகளில் சிறந்து விளங்கினார்கள்.

வீட்டு வேலைகள், வெளிவேலைகள், உத்தியோக வேலைகள் எல்லாவற்றிலும் நாங்கள் இருவரும் ஒருவருக்கு ஒருவர் உறுதுணையாக இருந்தோம். எங்கள் இல்லறம் நல்லறமாக இறைவன் அருளால் பின்வரும் வள்ளுவர் வாக்கிற்கு அமைய நடைபெற்றது.

அன்பும் அறனும் உடைத்தாயின் இவ்வாழ்க்கை
பண்பும் பயனும் அது - திருக்குறள் 45

இவ்வாழ்க்கை பண்புடையதாகவும் பயனுடையதாகவும் விளங்கு வதற்கு அன்பான உள்ளமும் அதையொட்டிய நல்ல செயல்களும் தேவை.

1983ஆம் ஆண்டு இலங்கையில் இனக் கலவரங்கள் நடைபெற்றபோது குமரனையும் அனுராதாவையும் முறையே அவரும் நானும் படித்த பாடசாலைகளான யாழ் இந்துக் கல்லூரி மற்றும் யாழ் இந்து மகளிர் கல்லூரி ஆகியவற்றில் சேர்த்தோம். குமரன்-அனுராதாவைக் கவனிப்பதற்காகவும் யாழ் மக்கள் அபிவிருத்திக்காகவும் அவர் சிறிது காலம் யாழ்ப்பாணத்தில் வேலை பார்த்தார்.

இனக்கலவரத்தின்போது தனது கணவர் மணிவாசகனை இழந்து தவித்த என் தங்கை விமலாவின் மனஆறுதலுக்காக எங்கள் குடும்பத்துடன் விமலாவையும் அழைத்துக் கொண்டு 1984ஆம் ஆண்டு இந்தியா

சென்று புனித தலங்களைத் தரிசித்து வந்தோம். விமலாவின் மகள் வாசுகி சிறுகுழந்தையாக இருந்தபடியால் எங்கள் அன்னை வாசுகியைத் தன்பொறுப்பில் வைத்திருந்து விமலா இந்தியா சென்றுவர உதவினார்.

அதன்பின் குமரனை 1985ஆம் ஆண்டு ஏப்பிரல் மாதம் லெஸ்டர் (Leicester) பல்கலைக்கழகத்தில் படிக்க ஐக்கிய இராச்சியத்திற்கு அனுப்பினோம். பின்பு 1987ஆம் ஆண்டு அனுராதாவை கொழும்பிற்கு கூட்டிக்கொண்டு வந்தோம். கல்லூரிப் படிப்போடு பரதநாட்டியம், கர்நாடக சங்கீதம், வாத்திய சங்கீதம், ஓவியம் ஆகியவற்றைத் தொடர்ந்து கற்பித்தோம். அனுராதாவின் பரதநாட்டிய அரங்கேற்றத்தை கொழும்பு ரவர் மண்டபத்தில் (Tower Hall) 1989ஆம் ஆண்டு நடத்தினோம். பின் அனுராதாவையும் 1991ஆம் ஆண்டு புரட்டாதி மாதம் லெஸ்டர் பல்கலைக்கழகத்தில் படிக்க அனுப்பினோம். ஐக்கிய இராச்சியத்தில் என் தம்பி கோபாலும் அவர் மனைவி சந்திராவும் எங்கள் பிள்ளைகளின் தேவைகளைக் கவனித்து வந்தார்கள். குமரன் 1989ஆம் ஆண்டு மின்னியல் மற்றும் இலத்திரனியல் துறையில் இளமானி பொறியியல் பட்டமும் (லெஸ்டர், UK), 1993 ஆம் ஆண்டு தகவல் தொழில்நுட்பத்தில் முதுமணி பட்டமும் (லெஸ்டர், UK) பெற்றார். அனுராதா 1995ஆம் ஆண்டு மின்னியல் மற்றும் இலத்திரனியல் துறையில் இளமானி பொறியியல் பட்டம் (லெஸ்டர், UK) பெற்றார்.

குமரன் ஹெலன் என்பவரைத் திருமணம் செய்து லெஸ்டர் பல்கலைக் கழக மாணவர் ஒன்றியத்தின் நிர்வாகியாக பணியாற்றுகிறார். கஜன் என்ற ஒரு மகனுக்கும் கஜலஷ்மி என்ற ஒரு மகளுக்குத் தாயான அனுராதா கலைகளின் மீது கொண்ட அத்தீத ஈடுபாட்டால் கிறைஸ்சேர்ச் இல் பரதநாட்டியம், கர்நாடக சங்கீதம் ஆகியவற்றில் திறமைமிக்க பிரபல ஆசிரியையாக விளங்குகிறார். அத்துடன் தன் தந்தைபோன்று இறைபக்தி மிகுந்த அனுராதா இங்குள்ள பிள்ளையார் கோயிலுக்குச் சென்று தேவாரங்களைப் பாடுவதிலும் அக்கோயிலில் உள்ள விக்ரிகரங்களுக்கு உடைகள் தைத்து வழங்குவதிலும் தனது ஓய்வுநேரங்களைச் செலவிடுகிறார்.

ஒரு சமயம் திருமதி சாந்தாதேவி இரகுநாத முதலியார் தன் பிள்ளைகளுடன் கொழும்பில் இருந்து யாழ்ப்பாணம் நோக்கி புகை வண்டியில் செல்லும்போது அளவையில் அடைமழையினால் வெள்ளம் பெருக்கெடுத்து புகைவண்டி முன்னுக்கோ பின்னுக்கோ செல்லமுடியாமல் நின்றுவிட்டது. என் கணவர் பலர் தடுத்தும் கேளாமல், ஒருபெண் தன் பிள்ளைகளுடன் தனியாக என்னசெய்யும் எனக்கூறி என் சம்மதத்துடன்

தன் உயிரையும் பொருட்படுத்தாது தன் சிற்றூர்தியில் அளவை சென்று சாந்தாதேவியையும் பிள்ளைகளையும் அழைத்து வந்தார். இச்சேவையை அவர் செய்வதற்கு என் மாமா சண்முகராசாவும் அவர் மகன் பரதனும் அவருடன் கூடச்சென்று ஆற்றிய உதவி அளப்பரியது.

அவரின் அரசாங்க சேவை, நாட்டின் அபிவிருத்திக்கு ஆற்றியபணி, கல்வி/கல்லூரி சமூகத்துக்கு ஆற்றிய தொண்டு, சதுரங்க விளையாட்டில் உள்ள அர்ப்பணிப்பு/சாதனை, சமய ஈடுபாடு, உறவினர்களுக்கும் பிறருக்கும் அளித்த உதவிகள் எல்லாம் இறையருளால் இனிதாக அமைந்தன.

அவரின் தாயார் என்ன நினைத்து அவரின் கைகளை என் அன்னையின் கைகளில் ஒப்படைத்தாரோ தெரியவில்லை. என் அன்னையின் கைகளை அவரின் கைகளில் ஒப்படைத்த மாதிரி எங்கள் திருமணத்தின் பின் என் அன்னைக்கு அவர் ஒரு பெறாமகனாகவே எல்லா விடயத்திலும் உதவியாகவும், ஆலோசகராகவும் இருந்தார். எனது கணவருக்கும் எனது பெற்றோர்களுக்குமிடையில் மிகச்சிறந்த உறவு காணப்பட்டது. எனது தந்தையார் கல்லூரி அதிபராகக் கடமையாற்றியவர். அவர் பிற்காலங்களில் முக்கியமான முடிவுகளை எடுக்கும் போது எனது கணவரின் ஆலோசனையைப் பெறத் தவறுவதில்லை. என் அன்னை தன் வயோதிபகாலத்தில் எங்களுடன் கொழும்பில் வந்து தங்கியிருந்தபோது அன்னைக்குத் தேவையான வசதிகளை செய்துகொடுப்பதிலும் அன்னையின் விருப்பங்களைப் பூர்த்தி செய்வதிலும் இன்பம் கண்டார்.

1995ஆம் ஆண்டுக் காலப்பகுதியில் இலங்கையின் வடக்கு கிழக்கு பிரதேச மாணவர்களின் கல்வி மிகவும் சீரழிந்த நிலையில் இருந்தது. அந்நாட்களில் என் கணவரும் நானும் கொழும்பில், வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களில் உள்ள பழைய மாணவர்கள் சங்கங்களைத் தேடிக்கண்டுபிடித்து அச் சங்கங்களின் தலைவர்கள் காரியதரிசிகள் ஆகியோர் வீடுகளுக்குச்சென்று மாணவர்களின் கல்வியைச் சீராக்க அவர்களது ஆலோசனைகளையும் ஒத்துழைப்பையும் நாடினோம். 'ஒன்றுபட்டால் உண்டு வாழ்வு' என்பதற்கிணங்க எல்லோரும் ஒன்றுசேர்ந்து 'வடகீழ் பிராந்திய பாடசாலைகளின் பழைய மாணவர் சம்மேளனம்' என்பதை உருவாக்கி அப்பாடசாலைகள் எல்லாவற்றையும் ஒரு குடையின் கீழ் கொண்டுவந்தோம். என் கணவர் ஆரம்பத்தில் சம்மேளனத்தின் ஸ்தாபக தலைவராகவும் பின் காரியதரிசியாகவும் செயலாற்றி அம்மாணவர்கள் கல்விக்கு பெரிதும் உதவினார்.

அவர் தனது ஓய்வுக்காலத்தைத் தனியாக இருந்த செல்ல மகளுடன் நியூசிலாந்தில் கழித்தார். இயற்கையிலேயே சுறுசுறுப்பான அவர் மகளுக்குத் தேவையான பாடல்களை இணையவழிமூலம் பெறுவது, பாடல்கள் நடனங்கள் ஆகியவற்றை ஒலி ஒளிப்பதிவு செய்வது, அவற்றைப் பிரதிசெய்வது, வருடாந்த நிகழ்வுகளை இறுவட்டுகளில் போடுவது போன்ற வேலைகளில் மகளுக்கு ஒத்தாசையாக இருந்தார். பேரப்பிள்ளைகள் கஜன், கஜலஷ்மி விரும்பும் பொருட்களை அவர்களைக் கடைகளுக்குக் கூட்டிச் சென்று வாங்கிக் கொடுப்பதில் அவருக்கு அலாதி பிரியம். வீட்டில் ஏற்படும் பழுதுகளை பிற்ர் உதவியை நாடாமல் தானே (சிறுவயது மெக்கானிக்) செய்து முடிப்பார். வீடு சுத்தமாக பளிச்சென்று இருக்கவேண்டும் என்று அழுக்குபடிந்த இடங்களை சுத்தப்படுத்துவார். உடல்நிலை தளர்ந்திருந்த நாட்களிலும் ஒரு கையில் குடைபிடித்துக்கொண்டு மறுகையால் மகளின் தோட்டவேலைகளுக்கு உதவினார்.

சகோதரர்கள் போல் இருந்த நால்வரில் திரு கயிலாசபிள்ளை 19-02-2017 அன்றும் கலாநிதி சம்பந்தர் 14-12-2017 அன்றும் இறைபதமெய்தினர். அவர்களின் மறைவு அவருக்கு பெரும் இழப்பாக இருந்தது. அதன் பிறகு தன் சகோதரபாசம் முழுவதையும் திரு அம்மையப்பரிடம் காட்டி வந்தார்.

நாங்கள் நியூசிலாந்தை வதிவிடமாகக் கொண்டு இருந்தாலும் வருடந்தோறும் இலங்கை சென்று எங்கள் உறவினர்கள் நண்பர்கள் வீடுகளுக்கும் நாங்கள் ஈடுபாடு கொண்டிருந்த சங்கங்கள் ஆகியவற்றிற்கும் சென்றுவந்தோம். கோவிட் நோய் பரவல் காரணமாக இரண்டு வருடங்கள் இலங்கை செல்ல முடியவில்லை. அதனால் அவர் தனது மூத்த சகோதரன் அம்மையப்பரைக் காணவும், யாழ் இந்துக் கல்லூரியையும் மற்றும் அக்கல்லூரி விரிவாக்கிய மைதானத்தைப் பார்வையிடவும், யா.இ.க. பழைய மாணவர் சங்க உறுப்பினர்களைச் சந்திக்கவும் மிகுந்த அவா கொண்டிருந்தார். அச்சமயம் அவரின் இடதுபக்க இருதய மடிப்புக்கதவு மிகவும் பழுதடைந்த (mitral valve regurgitation) நிலையில் இருந்தது. அவரைப் பரிசோதித்த வைத்தியர்கள் அவர் அதிக காலம் உயிருடன் இருக்கமாட்டார் என்றும், அவர் அமைதியாக இறப்பதைத் தாங்கள் விரும்புவதாகவும், அவரின் கடைசி விருப்பங்களை நிறைவேற்றலாம் என்றும் தெரிவித்தார்கள். எனது சகோதரி லீலாவின் மகள் வைத்திய கலாநிதி பிருந்தா கார்த்திக்ராஜா எனக்கு அவரை அழைத்துக்கொண்டு நீண்டதூரம் பிரயாணம் செய்வதற்கான நம்பிக்கையையும் துணியையும் ஊட்டினார். எனவே எனது சகோதரி அம்பிகா, அவரின் கணவர் பிரபாகரன் ஆகியோரின் துணையுடன் அவரை 03-05-2022 இலங்கைக்குக் கூட்டிச் சென்றேன்.

நீண்டதூர பிரயாணக்களை மாற அவருக்கு சிறிது காலம் சென்றது. பின் தேங்கியிருந்த எங்கள் தபால்கள், கோவைகள் (files) ஆகியவற்றை என் உதவியுடன் ஒழுங்குபடுத்தினார். யாழ் இந்துக்கல்லூரி ஆண்டுப்பொதுக் கூட்டத்திற்கு அவரை யா.இ.க. பழையமாணவர் திரு குணதர்சன் நாகராசாவின் சிறுபாத்தியில் 22-05-2022 அன்று கூட்டிச்சென்றேன். அன்றைய தினம் காலைப்பொழுதை தன் கல்லூரி பழைய மாணவர்களுடன் கழித்து மகிழ்ந்தார். 08-06-2022 அராலி சென்று அவரின் சகோதரன் அம்மையப்பர் வீட்டில் மூன்று நாட்கள் இருந்து சுயஅறிவு குறைந்த சகோதரன் அம்மையப்பருடன் கழித்தார். அந்தநேரம் யாழ் இந்துக் கல்லூரியையும், விரிவாக்கிய விளையாட்டு மைதானத்தையும் சென்று பார்த்தோம். 11-06-2022 அன்று கொழும்பு திரும்பினோம்.

கொழும்பு திரும்பும்போதே அவருக்கு காய்ச்சல் வந்துவிட்டது. நாங்கள் திரும்பி கிறைஸ்சேர்ச் வரும்வரை அக்காய்ச்சல் வருவதும் போவதுமாக இருந்தது. இலங்கையில் மருத்துவ வசதிகள் மிகவும் குறைவாக இருந்த நிலையில் என் தம்பி மோகன் சுப்பிரமணியத்தின் மனைவி வைத்திய கலாநிதி நந்தினியின் உதவியும் வைத்திய கலாநிதி ஆனந்தராஜா அவர்களின் உதவியும் மனதிற்குப் பெரிதும் ஆறுதலாக இருந்தது. இடையில் கோவிட் வந்தபடியால் 26 - 29/7/2022 டேடன்ஸ் (Durdans) ஆஸ்பத்திரியில் வைத்திருந்தோம். நாங்கள் கொழும்பில் இருந்தபோது எனது தங்கை விமலா, அம்மையப்பர் மாமாவின் மகள் திருமதி கௌரி தேவசேனாதிபதி, அவரின் அக்கா சித்திராவின் மகன் சிவஜீவன் ஆகியோர் மிகவும் ஒத்தாசையாக இருந்தார்கள். அவர் இரவில் நித்திரையில்லாமல் என்னையும் நித்திரைகொள்ள விடாமல் தவிக்கும்போது WhatsApp இல் அவரின் தமையன் மகன் அரவிந்தனுடன் (அந்தநேரம் அமெரிக்காவில் வதியும் அரவிந்தனுக்கு பகலாக இருக்கும்) கதைக்க ஒழுங்குசெய்து கொடுப்பேன். அரவிந்தனின் திறமை மிக்க உரையாடலால் சிறிது நேரத்தின்பின் நித்திரை செய்வார். 25/08/2022 மிகுந்த கஷ்டங்களுடன் கிறிஸ்மஸ் விடுமுறைக்கு வரப்போகும் மகனைச் சந்திப்பதற்காக கிறைஸ்சேர்ச் வந்துசேர்ந்தோம். இப்பிரயாணத்திற்கு அவரின் மனோசக்தியும் (will power) எனது அயராது கவனிப்பும் துணை நின்றன.

நாங்கள் கிறைஸ்சேர்ச் வந்தபிறகு மகள் அனுராதாவின் உதவியால் எனது வேலைப்பளு சிறிது குறைந்தது. இருந்தாலும் படுக்கையிலேயே அதிக நேரம் செலவிடும் அவரை இரவும் கண்விழித்து கவனிப்பது எங்களுக்கு மிகவும் பிரயத்தனமாக இருந்தது.

கிறைஸ்சேர்ச்சில் உள்ள சிறந்த வைத்திய வசதிகள் மூலம் அவரை ஒரு மாதம் (05/10/2022 - 02/11/2022) Burwood ஆஸ்பத்திரியில், திரும்பவும் பழைய நிலைக்கு கொண்டுவருவதற்காக (rehabilitation) வைத்திருந்தோம். அதனால் அதிக முன்னேற்றம் இல்லாதபடியால் அங்குள்ள வைத்தியர்களின் ஆலோசனைப்படி அடுத்த இரு மாதங்கள், அவர் சிவபதம் அடையும் வரை (02/11/2022 - 28/12/2022) Ilam Arvida Living Well Community இல் வைத்திருந்தோம். அவர் Burwood ஆஸ்பத்திரியிலும் Ilam Arvida விலும் இருந்தபோது நான் பகல்பொழுதை அவருடனும் இரவில் நித்திரைசெய்வதற்காக வீட்டிலும் கழித்தேன். அவர்மீது மிகவும் பிரியம் வைத்திருக்கும் நாளாயினி (அவரின் சின்னமச்சாள் யாழ்மொழியின் மகள்) அவர் Burwood ஆஸ்பத்திரியில் இருந்தபோது கிறைஸ்சேர்ச் வந்து அவருடன் சில நாட்கள் பகலில் ஆஸ்பத்திரியில் இருந்தார்.

அவர் தன் சொற்கேட்டு இங்கிலாந்து சென்ற மகனின் மீது அதிக பற்று வைத்திருந்தார். Ilam Arvida வில் இருந்தபோது, கோவிட்-19 காரணமாக 3 வருடங்கள் (2019 December இல் இருந்து) காணாமல் இருந்த மகனைக் காணவேண்டும் என்னும் அவா மேலோங்கி இருந்தது. மகன் வருகையை எதிர்பார்த்துக்கொண்டு இருந்தார். மகன் வந்ததும் இரண்டு நாட்கள் மகனுடன் இன்பமாகப் பேசிக்களித்தார். மூன்றாவது நாளிலிருந்து அவர் உடல்நிலை குன்றத்தொடங்கியது. இந்தநேரம் அவர் தன்னுடைய தேவைகளைக் கவனிப்பவர்கள் எல்லோரையும் என்னை அழைப்பது போன்று 'அம்மா' என அழைப்பார். அவருக்கும் எனக்கும் இடையில் உள்ள பிணைப்பை இது எடுத்துக்காட்டுகிறது என Ilam Arvida குடும்பத்தார்கள் கூறுவார்கள். தன் மகனைக் கண்ட மனநிறைவோடு 28/12/2022 அன்று இறையடி சேர்ந்தார். மகனுக்கு அதிக கஷ்டம் கொடுக்க விரும்பாதவர் போன்று மகனின் இந்த விடுமுறையிலேயே அவரின் இறுதிக்கிரிகைகள் செய்து முடிக்கும் அவகாசத்தையும் கொடுத்தார்.

29/12/2022 ஆம் திகதி Ilam Arvida வில் இருந்து பூதஉடலை எடுத்து 02/01/2023 வரை Christchurch Crematorium Funerals இல் வைத்திருந்து பின் 02/01/2023 அன்று Christchurch Crematorium Wigram Christchurch இல் தகனம் செய்தோம். புதுவருட விடுமுறை தினங்களானபடியால் வேலைகள் மந்தகதியிலேயே இயங்கின. இறுதிக்கிரிகைகளில் அன்புமிக்க கிறைஸ்சேர்ச் சமூகத்துடன் விமலா, அம்பிகா, நாளாயினி மற்றும் அவரின் மைத்துனர் திரு சங்கரப்பிள்ளை

சுப்பிரமணியம் ஆகியோர் பங்குபற்றினார். அவரின் மருமகன் திருமதி சகுந்தலா பாலசுப்பிரமணியம், யா.இ.க.ப.மா.சங்கம், யா.இ.க.ப.மா. திரு அசோகன் மற்றும் நண்பர்கள் பலர் பூச்செண்டு அனுப்பியிருந்தனர். அவரின் ஆத்மசாந்திக்காக 02/01/2023 அன்று யா.இ.க.ப.மா.ச. கிளிநோச்சி மகாதேவர் சுவாமிகள் சிறுவர் இல்லத்திலுள்ள உள்ள பிள்ளைகளுக்கு மதியச்சிறப்பு உணவு வழங்கினார்கள். மேலும் அவரின் ஆத்மசாந்திக்காக 04/01/2023 அன்று அவரின் தமையன் மனைவி அபிராமி கயிலாசபிள்ளை, பிள்ளைகள் அரவிந்தன், திருமதி அருந்ததி சிவா செல்லையா மற்றும் குடும்பத்தினர் மதிய உணவு இரத்தமலானையில் உள்ள சக்தி இல்லம் பிள்ளைகளுக்கு வழங்கினார்கள். இவற்றால் எங்கள் இதயம் அமைதியடைந்தது.

நான் அதிக இரத்த அழுத்தம் (high blood pressure) காரணமான என்னுடைய வைத்தியர் Eleri Clissold டைச் சந்திக்கச் சென்றபோது அவர் “நீங்கள் 56 வருடங்களுக்கு மேலாக சந்தோஷமான குடும்பவாழ்க்கை நடத்தியதன் இரகசியம் என்ன? நான் அதை அறியலாமா?” என வினவினார். அதற்கு நான் “எங்களுக்கு ஒருவர்மீது ஒருவருக்கு இருந்த அன்பு, மதிப்பு, நம்பிக்கை, இரகசியமின்மை, விட்டுக்கொடுத்தல் மற்றும் அனுசரித்துப்போதல் ஆகியவைதான் அந்த இரகசியம்” எனக் கூறினேன்.

எங்கள் கருத்தொருமித்த திருமணவாழ்க்கையின் பயனாகப் பெற்ற ‘குமரன்-அனுராதா’ என்னும் அன்புச் செல்வங்கள் எங்கள் இல்வாழ்க்கையில் கிடைத்த பெரும்பேறாகும்.

பெறுமவற்றுள் யாமறிவ தில்லை அறிவறிந்த

மக்கட்பே நல்ல பிற

- திருக்குறள் 61

அறிவில் சிறந்த நல்ல பிள்ளைகளைவிட இல்வாழ்க்கையில் சிறந்த பேறு வேறு எதுவுமில்லை.

பாசமிகு இல்லாள்

சிவகாமி / சரசு

18/12/2023

Memories that will never leave my heart

As per Thirukkural 336, 'the nature of this world is that we have made those who were alive yesterday extinct today'.

My beloved husband 'The Light of wisdom', Dr. Visuvanather Ambalavanar, who passed away, was an eight-month-old baby when his father, Visuvanather, left this world to join with God. Ambalavanar's mother Parupathiyar, who lost her husband at the age of twenty-eight, spent most of the day at Araly Sinthamani Pillaiyar Temple. Her son, who saw his father's love also through his mother, sang Devaram and Thiruvacakam in the temple along with his mother and memorized many of them. Finding pleasure in singing in the temples and hearing other devotees singing hymns, he acquired the ability to sing hymns. A natural voice also contributed to this talent. For his early education, he attended Araly Saraswathy Maha Vidyalaya for a brief time.

When he was four years old, he came with his mother to the Neeraviyady home, run by Mr Chellappa (my Peetappa). Peetappa, who paid much attention to children's education, kept many minors in his house, including the children of his poor relatives and the children of his servants who worked for him, and helped them in their education. These children from Peetappa's house were looked after by his daughter Mrs Karaikalammai Sangarapillai (my grandmother) and Mrs Annapoorany Vaidialingam (my mother). Hence the house was called 'boarding house.' In the extended family of those days, women did housework and men studied and worked.

Although there was a seven-year difference, he was a playful companion from the day I could remember. When I ran and played, if I ever stumbled and fell, my friend would take care of me and apply oil to the affected area. When playing tug-of-war, he would let me win to make me happy. I have so many childhood memories. Everything seems like it happened yesterday in my mind. It seems that my friend, who had a pleasant personality from an early age, and I never had a fight in our childhood.

Peetappa's grandsons Mr Sangarapillai Ammaippar (my eldest maternal uncle), Dr Sangarapillai Sampanthar (my youngest maternal uncle), my

husband's brother Mr Visuvanather Kailasapillai (my Asaimama - I called him Asaiathan after marriage) and my husband (my then 'Nallamama' i.e., good uncle) played and all four of them grew up together like siblings.

As a small child my husband used to have a hobby of fixing broken things with small hand tools. He takes great interest in repairing broken clocks, patching holes in walls and doing small carpentry jobs. Hence, we would call him 'Mechanic'. Also, my friend, who was very fond of my mother, had mastered cooking, taking care of cows and calves, and gardening when helping her. In those days, we did not have the modern equipment that we have today. As a little girl, I used to spend time helping him while he was grinding sambal on a stone with roller, pounding rice with a pole in large hollow timber cylinder, grinding (liquidising) rice for dosa and idli in a stone grinder. He was reluctant to include vegetables in his diet, his mother would hand-feed him food ensuring he ate his vegetables, including bitter melon curry, telling him they were 'grown in your garden'. When he insisted that he should join his mother and do the hard fasts (abstinence from eating to observe religious days), everyone told him that eating the previous day's rice is the same as fasting to make him eat.

During Thiruvembavai days in the month of December, he and I used to get up early in the morning with his mother, take water from the well and take a bath (in those days there was no facility of piped domestic water supply from tap) and go to the Pillaiyar temple in Neeraviyady. He was the one who sang Thiruvembavai songs in the temple. After the pooja, the Iyer would give Kalanchi to him, the child who sang the Thiruvempavai, as the first offering. He and his mother would be happy.

He continued his education at Jaffna Hindu Primary School and later at Jaffna Hindu College. He was incredibly talented in Religion, Mathematics and Tamil. So, the teachers of the respective subjects liked him. Once there was a singing competition in the college. When other students showed their prowess in Carnatic music, he alone stood up and chanted a Devaram hymn. He came home that day and told that only his religion teacher gave him one hundred marks but not high enough in Classical Music and he did not win the competition. Due to his natural wisdom and the encouragement of his Tamil teacher who knew his talent, he had mastered Tamil poetry to some extent. "You will later become a poet" the Tamil teacher had greeted him. Just as

the Tamil teacher foretold, he wrote some songs for his relatives and college students.

In a high jump practise at home, he fell and dislocated the bones in his left elbow. Local doctors administered traditional herbal treatments for the dislocation and secured it in place with a cast. The pain was unbearable, and his mother loosened the cast which caused the bones to misalign. When he revisited the doctors, they realigned and retightened the cast. During this process Peetappa fainted in their house. Unfortunately, his arm was only 90% corrected from this incident.

Days passed. In 1954, when he was 17 years old, his mother, whom he loved as both mother and father, gave his hands to my mother to look after him and passed away at the age of forty-five. Since then, my mother was also his 'mother' and took care of his needs.

Due to his talent in Mathematics, he excelled in the university entrance examination, went to the university, and graduated as a Mathematics graduate obtaining a second upper class in the final examination. Subsequently, in 1960, at the age of twenty-two, he got a job in the Ministry of Planning in Colombo.

After I reached puberty, I avoided getting as close to him as before because of the shyness women naturally have. However, I felt sympathy for him who is orphaned. One day when we were together in 1960, he expressed his love for me with the song 'Mangiathor Nilavinilae Kanavilithu Kanden' and got my consent. Both of us were academically inclined and we avoided marriage until the end of my higher and university education.

I studied at University of Ceylon (now Sri Lanka), Peradeniya staying at Sangamitha Hall (hostel). Peradeniya Park is a haven on weekends. Bhuvani Mami (Mrs Sankarakumaran) who lived in Kandy in those days used to give us lunch. He came in his car during long weekends, and he would take me to Colombo. The memories of those happy days are still etched in my heart like green leaves. Time passed like this until I was twenty-one, when I wrote my final exam in Biological Science.

On the 16th of September 1966, we became 'husband and wife' through National Custom marriage and on the 21st of September, the day after I turned

twenty-two, we signed our marriage registration. Our life journey ran as one soul and two bodies. In 1967, we were blessed with a son named Kumaran. In the same year, my husband went to Manchester University for further studies after receiving a scholarship from his office. Four months later, I followed my husband. My parents kept Kumaran in their care out of love for both of us and the desire for him to live in our culture. Kumaran grew up as my younger sister Leela's favourite child during those days.

The culture of the United Kingdom is completely different to ours. It took us some time to get used to their culture. Cultural differences did not affect us at all because we were together. Being so far away from our homeland and our relatives made our bond of love even stronger. My maternal uncle Dr. Sampanthar, his wife Mary and their children Ravi and Viji eased our homesickness to some extent. I also got a job at the university and an opportunity for further studies, in addition to, many British friendships and connections. The hospitality we received was good as my husband came through a government scheme. We were taken around the countries in the UK and some of the neighbouring countries. As multicultural students learned together, each had the opportunity to display their culture to others through events. In 1972, my husband got his Doctorate, and I got my master's degree and we both returned to Sri Lanka. After living in the UK happily for four and a half years, I got a feeling of separation when I returned for Sri Lanka, like leaving my homeland. But my husband eased my heartache with his warmth.

After returning to Sri Lanka, we were blessed with an affectionate daughter named Anuradha in 1972. My husband's dedicated work led to gradual promotion within government service and, eventually the post of Additional Secretary, to the then late President Ranasingha Premadasa. He was trusted by President Premadasa and received a phone call from the President at 4:00 am every morning. Usually if he went to work at 8.00 am, it would be 8.00 pm when returned home. As a child, our daughter Anuradha used to say that she saw her father only to greet her in the morning and greet her at night. Even after the premature death of the President, he kept waking up dreaming that the President's call was coming at 4.00 am. This obsession lasted for a year. I got a job in a private company called Bamber and Bruce Ltd. My husband's cooperation was excellent for my gradual rise in ranks to the positions of Chief Analyst and Manager. Also, the help of our relatives especially his Anna-Anni, my younger sisters Vimala-Leela, his Sinnamachal and my Sinnamami Mrs

Yalmozhi Sanmugarajah, was commendable and we very much appreciated their help.

Our children, Kumaran, and Anuradha were meritoriously educated in their respective schools. They had naturally gifted voices like their father, so we taught them singing formally. They shone in musical events held by their respective schools.

We both supported each other in all household chores, outside work, and office work. Our marriage was auspicious by the grace of God according to the following Thiruvalluvar verse:

‘It takes a kind heart and good deeds to make life virtuous and useful’ -
Thirukkural 45

In 1983, after the ethnic riots in Sri Lanka, we enrolled Kumaran and Anuradha in the same schools he and I attended, the Jaffna Hindu College and the Jaffna Hindu Ladies’ College, respectively. He worked in Jaffna for some time to look after Kumaran-Anuradha and for the development of the people of Jaffna.

To comfort my younger sister Vimala who lost her husband, Manivasakan, during the ethnic conflict, we took her along with our family to India in 1984 and visited the holy places. Vimala’s daughter, Vasuki, who was a small child, was taken care of by our mother to help Vimala to go to India.

After that we sent Kumaran to United Kingdom to study at University of Leicester in April 1985. Then in 1987 we brought Anuradha to Colombo. Along with college studies, we continued to teach Bharatanatyam, Carnatic music, Instrumental music, and Painting. We staged Anuradha’s Arangatam in Bharatanatyam at Tower Hall in Colombo in 1989. Then we sent Anuradha to the University of Leicester in September 1991. In the United Kingdom, my brother Gopal and his wife Chandra looked after (anna-anni) the needs of our children. Kumaran graduated with Bachelor of Engineering in Electrical and Electronics (Leicester, UK) in 1989 and master’s in information technology (Leicester, UK) in 1993. Anuradha graduated in 1995 with a Bachelor of Engineering in Electrical and Electronics (Leicester, UK).

Kumaran is married to Helen and works as an administrator of Leicester University Students' Union. As mother to a son named Gagjan and a daughter named Gagjalakshmi, Anuradha is a well-known and talented teacher of Bharatanatyam and Carnatic music in Christchurch, New Zealand, due to her passion for the arts. Also, like her father, Anuradha, who is very spiritual, spends her free time visiting the Pillaiyar temple here, in Christchurch, singing hymns and offering clothes to the Gods' statues in the temple.

Once, Mrs Santhadevi Ragunathamuthaliar, now the paternal grandmother of our daughter's children and a relative, was traveling with her children by train from Colombo to Jaffna when it was flooded due to torrential downpour and the train could not move forward or backward. My husband thought what she could do alone with her children in this situation and did not listen to anyone trying to stop him. With my consent and no regard for his own safety, he rushed to aid her by driving his car to rescue them. My uncle Sanmugarajah and his son Bharathan who accompanied him were of immense help.

My husband's whole working life in government service, his work for the development of the country, his charity to the education/college community, his dedication and achievement in the game of chess, his religious involvement, his help to his relatives and others were all blessed by God.

I do not know what his mother was thinking when she put his hands in my mother's hands. She may as well have put our mother's hands in his, because after our marriage, he was my mother's helper and adviser in all matters like an adopted son. My husband and my parents have had a great relationship. My father was the principal of a college. He never failed to take my husband's advice when making important decisions later in life. When my mother came and stayed with us in Colombo in her old age, he took pleasure in providing for her needs and fulfilling her wishes.

During 1995, the education of students in the schools of North and East regions of Sri Lanka was in a much-degraded state. In those days, my husband and I searched for past pupils' associations of those schools in Colombo and visited the homes of the presidents and secretaries of those associations to seek their advice and cooperation in improving the education of all the students in the north and east regions. We believed in the saying 'Where there is unity, there is life.' And thus, we all came together and formed the North East Regions

Schools Past Pupils Federation (NEReSPaPF) and brought all the schools and past pupils associations of the north and east regions under one umbrella. My husband initially served as the founder president of the Federation and later as its secretary and helped a lot in the education of these students.

He spent his retirement in New Zealand with his beloved daughter, who was alone. Active by nature, he assisted his daughter in getting the songs she needed through the internet, recording the songs and dances, duplicating them, and putting the annual events on CDs. He loved taking his grandchildren Gagjan and Gagjalakshmi to the shops to buy them whatever they like. He did most of the repairs at home by himself (childhood mechanic) without the help of others. He did the cleaning to ensure that the house is clean and spotless. Even on the days when his health was weak, he helped his daughter in gardening with one hand while holding an umbrella in the other.

Out of the four, grown like brothers, Mr Kailasapillai passed away on 19/02/2017 and Dr Sampanthar on 14/12/2017. Their demise was a great loss to my husband. After that he showed all his brotherly love to Mr Ammaiappar.

Although we are residents in New Zealand, we used to go to Sri Lanka to visit our relatives and friends' houses and the associations we engaged in, every year. Due to the spread of COVID disease, we could not go to Sri Lanka for two years.

So, he wanted to meet his elder brother Ammaiappar, the Jaffna Hindu College and the college's extended playground. He was also eager to meet Jaffna Hindu College Old Boys' Association, Colombo members. At that time, his left heart valve was very damaged (mitral valve regurgitation). The doctors who examined him said that he would not live much longer and that they wanted him to die peacefully and fulfil his last wishes. My sister Leela's daughter, Dr. Brintta Karthik Raja, gave me the confidence and courage to travel the long distance with him. So, I took him to Sri Lanka on 03/05/2022 accompanied by my sister Ambiga and her husband Prabakaran.

It took him a while to adjust to long distance travel. Then he arranged our backlog of mails and files with my help. Old student Mr. Nagarajah Kunatharshan took him and me as his helper, to the Jaffna Hindu College Old Boys Association, Colombo Annual General Meeting by car on 22/05/2022. He enjoyed spending

the morning with his college old boys that day. On 08/06/2022, we went to Araly and spent 3 days with his brother, Ammaiappar, who was suffering with slight dementia. At that time, we also visited the Jaffna Hindu College and the expanded playground. We returned to Colombo on 11/06/2022.

On his way back to Colombo he got fever. The fever came and went until we returned to Christchurch. The help of my younger brother, Mohan Subramaniam's wife Dr. Nanthini and the help of Dr. Anandarajah was a great comfort to me when the medical facilities in Sri Lanka were extremely limited. We kept him in Durdans Hospital from 26-29/7/2022 due to COVID. When we were in Colombo, my younger sister Vimala, maternal uncle's daughter Mrs Gowri Thevasenathipathy, and her sister Chitra's son, Sivajeevan, were very sympathetic. When he was sleepless at nights and struggling to let me sleep too, I arranged to chat with his nephew Aravinthan on WhatsApp (for Aravinthan, who lives in America at that time, it was daytime). Aravinthan's skilful conversation made him go to sleep calmly. On 25/08/2022, we arrived in Christchurch with a bit of difficulty to meet our son who was coming soon for Christmas vacation. His will power and my tireless care supported this journey.

After we came to Christchurch my workload was reduced a little with the help of our daughter Anuradha. However, it was exceedingly difficult for us to stay awake at night and take care of him as he spent most of his time in bed.

We kept him in Burwood Hospital for a month (05/10/2022 - 02/11/2022) for rehabilitation with the best medical facilities in Christchurch. As there was not much progress, we kept him at Ilam Arvida Living Well Community for the next two months (02/11/2022-28/12/2022) as per the advice of the doctors there until he passed away.

While he was at Burwood Hospital and Ilam Arvida, I spent the day with him and came home to sleep at night. Nalayini (daughter of his sinnamachal Yalmozhi) who was very fond of him came to Christchurch while he was in Burwood Hospital and stayed with him for a few days.

He was extremely attached to his son who had previously gone to England according to my husband's wishes. While staying in Ilam Arvida, he felt he had been missing his son for 3 years (since December 2019) due to COVID-19. He was looking forward to his son's arrival during Christmas. When his son came,

he spent two days talking with his son. From the third day since Kumaran's arrival, his health began to deteriorate. This time he called everyone who cares for his needs as 'Amma' like he calls me. Ilam Arvida's family would say it highlights the bond between him and me. Satisfied to have seen his son, he left us all, as he passed away on 28/12/2022. As a person who does not want to cause too much trouble to his son, he also gave him time to complete his last rites on this visit.

We took the body from Ilam Arvida on 29/12/2022 and kept it at Christchurch Crematorium Funerals until 02/01/2023 and then cremated it at Crematorium Wigram Christchurch on 02/01/2023. Due to the New Year holidays, work was slow. Vimala, Ambiga, Nalayini and his brother-in-law Mr. Sangarapillai Subramaniam participated in the funeral prayers along with the beloved Christchurch community. His niece Mrs Sakuntala Balasubramaniam, Jaffna Hindu College Old Boys' Association-Colombo, Jaffna Hindu College Old Boy Mr. Asokan, and many friends sent bouquets. In remembrance of my husband on 02/01/2023, the Jaffna Hindu College Old Boys' Association-Colombo served lunch to the children in Kilinochchi Mahadeva Swamy's home. In tribute of his passing, his brother's wife Abirami Kailasapillai, children Aravinthan, Mrs. Arunthathi Siva Chelliah and family served lunch to the children of Sakthi House in Ratmalana on 04/01/2023. By these deeds, our hearts were at peace. When I went to see my doctor, Eleri Clissold, for high blood pressure, she asked, "What is the secret of your happy married life for over 56 years? May I know it?" To that I said, "The secret is our mutual love, respect, trust, openness and supportiveness." The wealth of love ``Kumaran-Anuradha" that we got because of our harmonious marriage is a great blessing in our life.

'There is nothing better in life than good children who excel in knowledge'
- Thirukkural 61

In remembrance of my loving husband,

Sivakamy / Sarasu

18/12/2023

யா.ஆ.ம.க.ப.மா.ச-கொழும்பு 2009ஆம் ஆண்டு
சீவகாமியை கௌரவித்ததையொட்டி ப்ரசுரித்த சேவை நலன்
பாராட்டு மலரில் வெளிவந்தது...

பல்லாயிரம் மைல்கள் இடைவெளி ஆனால் நெருங்கிய திருமண வாழ்க்கை

நியூசிலாந்து நாட்டிற்கு நிரந்தர வதிவிற்கான விண்ணப்பத்தினை என்னுடைய மனைவியான சரசு என்று செல்லமாக அழைக்கப்படும் சிவகாமி சமர்ப்பித்துவிட்டு அனுமதியை எதிர்பார்த்து இருந்த காலம் அது. இன்றிலிருந்து சுமார் ஒரு வருடத்திற்கு முன்பு என்று நினைக்கிறேன். பாங்கொக் நியூசிலாந்து தூதரக அலுவலகத்திலிருந்து அவருக்குக் கிடைத்த மின் அஞ்சலில் கேட்ட கேள்விகளில் ஒன்று, "நீங்களும் உங்கள் கணவரும் பல மாதங்களாகப் பிரிந்து வசிக்கின்றீர்களே. விவாகரத்துச் செய்து விட்டீர்களா?" இதை எனது மனைவி மின் அஞ்சல் மூலம் எனக்கு அனுப்பி இருந்தார். சிலருக்குத் திருமண புந்தம் என்றால் என்ன என்று விளங்கவில்லை. தொடர்பு சாதனங்கள் மிகவும் விருத்தி அடைந்துள்ள இந்த நாட்களில் எமது வாழ்க்கை நெருக்கமாக அமைவதற்கு இச்சாதனங்கள் மிகவும் உதவுகின்றன. நானும் சரசுவும் மின் அஞ்சல் தொடர்பு ஏற்படுத்திக் கொள்ளாத நாட்களை விரல்விட்டு எண்ணலாம்.

1944 ஆம் ஆண்டு சரசு பிறப்பதற்கு முன்பு வீட்டில் நான்தான் செல்லப் பிள்ளை. 1954 ஆம் ஆண்டு என் தாயார் மறைந்த பின் என் தாயாரின் இடத்தை இன்றுவரை நிரப்பி உள்ள நான் அக்கா என்று அழைக்கும் சரசுவின் தாய் என்னை அரவணைத்து வழி நடத்தினார். அவருடைய மூத்த மகளான சரசுவுக்கு அந்த நாட்களில் 'குஞ்சு' என்று இன்னுமொரு செல்லப் பெயரும் இருந்தது. இப்பெயருக்கு ஏற்ற சிறுமியாக அவர் என் மடியில் தவழ்ந்து மழலை பேசிய நாட்கள் இன்றும் பசுமையாக என் மனத்தில் உள்ளன. அந்த நாட்களில் அவர் என்னை நல்ல மாமா என்று அழைப்பார்.

கணிதத்தில் இளமானி பட்டம் பெற்று 1960 ஆம் ஆண்டு நான் உத்தியோகம் பார்க்கத் தொடங்கிய நாட்களில் என் ஒரே தமையனார் திருமணம் செய்து கொண்டார். என்னுடைய திருமணம் பற்றியும் சிலர் பேசியது என் காதில் பட்டது. அந்த வேளை என் அண்ணியின் உயிர்த்

தோழியாக விளங்கிய சரசு பற்றி ஏதோ பேசிக்கொண்டிருந்தபோது என் அண்ணா கேட்டார், “சரசு உனக்கு பொருத்தமான வாழ்க்கைத் துணைவியாக அமைவதை நீ விரும்புவாயா?” நான் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. அடுத்த நாள் சரசுவும் நானும் தனிமையில் ஏதோ பேசிக்கொண்டிருந்தபோது சரசு என்னைக் கேட்டார், “நல்ல மாமா உங்கள் திருமணம் எப்போது? யார் என்னுடைய நல்ல மாமியாக வருவார்?” மங்கைப் பருவத்தை அண்மித்துக்கொண்டிருந்த சரசுவின் அக்கேள்வி எனக்கு ஒரு மனச்சுமையைத் தீர்ப்பதற்கு வழி வகுத்தது. “உனக்கு நல்ல மாமி வர வழியில்லை” என்றேன். “ஏன், நீங்கள் திருமணம் செய்யமாட்டீர்களா?” என்பது அடுத்த கேள்வி. “இல்லை திருமணம் செய்வேன். ஆனால் உனக்கு நல்ல மாமி வர வாய்ப்பில்லை” என்பது எனது பதில். அந்த பதிலில் இருந்த கருத்தை அவர் புரிந்துகொண்டாரோ என்னவோ. “அடுத்தமுறை சந்திக்கும்போது எனக்குச் சரியான பதில் வேண்டும்” என்று கூறிவிட்டு அவர் வேறு அலுவலாகச் சென்றுவிட்டார். அன்று அவர் என்னுடைய அண்ணியுடன் ஏதேதோ அடிக்கடி பேசிக்கொண்டிருந்தார். எனக்கோ அன்றைய பொழுது கழிவது ஒரு யுகம்போல இருந்தது. அடுத்த நாள் சரசு என்னைச் சந்தித்தபோது எனக்கு நான் விரும்பிய பதில் கிடைத்தது.

மூத்தோருக்குத் தெரிவிக்க வேண்டுமே. தாயற்ற நான், அன்பு அக்காவை நாடி எங்கள் விருப்பத்தைத் தெரிவித்தேன். காலப் போக்கில் சரசு பேராதனையில் விஞ்ஞான இளமானி பட்டம் பொற்றார். 1966 இல் எங்கள் திருமணம் நடந்தது.

அந்த நாட்களில் நான் சதுரங்கம் ஆடி பல பரிசுகளைப் பெற்றேன். எனினும் இலங்கை சதுரங்க முதன்மை வீரர் என்ற பட்டம் எனக்குக் கிடைக்கவில்லை. இறுதிப் போட்டி 1966 ஒக்ரோபர், அதாவது எனது திருமணம் முடிந்து சுமார் ஒரு மாதத்தில் நடைபெற இருந்தது. இளம் மனைவியை வீட்டில் இருத்திவிட்டு மூன்று வாரங்கள்வரை ஒவ்வொரு நாளும் மாலையில் ஐந்து மணி நேரம் ஆடவேண்டும். நிலைமையைச் சரியாக புரிந்து கொண்ட சரசு ஒவ்வொரு நாளும் மகிழ்ச்சியுடன் வாழ்த்தி விடை கொடுப்பார். எனக்கு வெற்றியோ தோல்வியோ கிரண்டிலும் சம்பங்காற்றினார். அவருடைய பங்களிப்பு வீண் போகவில்லை. எனக்கு முதன்மை வீரர் பட்டம் கிடைத்தது.

ஒரு வருடத்தின் பின் (1967 இல்) ஆண் குழந்தை (குமரன்) பிறந்தார். குழந்தை பிறந்து நாற்பது நாட்களில் நான் மேற் பட்டப் படிப்பிற்காக மான்செஸ்டர் செல்ல அலுவலகத்தின் மூலம் புலமைப் பரிசில் கிடைத்தது. “நீங்கள் போய் வாருங்கள்” என்று சரசு இன்முகத்துடன் விடை கொடுத்தார். ஆனால் நாங்கள் அதிக நாட்கள் பிரிந்திருக்கவில்லை. மூத்த மகள் - மருமகன் மீது மிகவும் பாசம் வைத்திருந்த அக்காவும் அவர் கணவரும் பேரன் குமரனை தங்கள் பொறுப்பில் விட்டுச்செல்லும்படி சரசுவிடம் கூறி அவரை மான்செஸ்டருக்கு அனுப்பினார்கள்.

மான்செஸ்டருக்கு எனக்கு உறுதுணையாக இருப்பதற்கு வந்த சரசுவுக்கு அந்த ஊரில் உள்ள பல்கலைக்கழகத்திலே ஒரு உத்தியோகம் கிடைத்தது. கருமமே கண்ணாக உழைத்த சரசு கைமேல் பலனும் பெற்றார். நான் கலாநிதி பட்டம் பெறும் வேளையில் சரசு விஞ்ஞான முதுமணி பட்டம் பெற்றார்.

1972 இல் திரும்பி வந்து சொந்த வீடு கட்டி இருவரும் கொழும்பில் வேலை பார்த்தோம். வரும்போது கருவுற்றிருந்த மனைவி ஒரு பெண் குழந்தையை (அனுராதா) பெற்றெடுத்தார். குமரனும் அனுராதாவும் கல்வியில் தங்கள் திறமையை வெளிப்படுத்திக்கொண்டு வரும் வேளை 1983 கலவரங்கள் நடைபெற்றன. இதன் விளைவாக அவர்கள் சில காலம் யாழ்ப்பாணத்தில் கல்வி கற்க நேர்ந்தது. இச்சோதனை காலத்தில் எங்கள் இருவருக்கும் பதவி உயர்வுகளும் தேடி வந்தன. குமரனைப் பட்டப் படிப்பிற்கு இங்கிலாந்து அனுப்பினோம். 1988 இல் சரசுவின் தந்தை காலமானார். அனுராதாவைக் கொழும்பிற்கு அழைத்து பரத நாட்டியத்தில் அரங்கேற்றமும் செய்ய வைத்தோம். பின்னர் இங்கிலாந்து அனுப்பினோம். அங்கு சரசுவின் தம்பி கோபாலும் அவர் மனைவி சந்திராவும் எங்கள் பிள்ளைகளை வழி நடத்தினார்கள்.

கலவரங்களில் கணவரை இழந்து பின் ஒரே மகளையும் பறிகொடுத்த சரசுவின் தங்கை விமலா மற்றும் அல்லல் பட்டு புகலிடம் தேடிவந்த உறவினர் சிலரும் எங்களுடன் தங்கினார்கள். சரசுவின் இளைய தம்பி மோகன் கொழும்பில் ஆசிரியர் உத்தியோகம் பெற்று எங்களுடன் தங்கினார். எல்லோரும் கொழும்பிற்கு வந்ததும் அக்காவும் வந்து மகள் சரசுவுடன் தங்கினார். காலப் போக்கில் சரசு அவர் உறுப்பினராக இருந்த பல சங்கங்களில் உயர் பதவிகளை வகித்தார். பதவி புகழ் எல்லாம் தேடி

வந்தாலும் அலுவலகத்திலும் சரி, பொது சங்கங்களிலும் சரி, வீட்டிலும் சரி கடமை உணர்வில் என் மனைவி சிறந்து விளங்கினார். எடுத்த கருமத்தினைச் சரிவரச் செய்வதில் அவர் தன்னையே மறந்து விடுவதும் உண்டு.

அலுவலகத்தில் நான் முன்னேறி வேலைப் பழு அதிகரித்தபோது வேலை முடித்து எவ்வளவு நேரங்கழித்து களைப்புடன் வந்தாலும் இன்புகத்துடன் வரவேற்று என் தேவைகளை எல்லாம் சரிவரச் கவனிப்பார். சுருங்கக் கூறுவதென்றால் குடும்பம் சீராக முன்னேறி அவர் செய்த பணி மகத்தானது.

மகனுக்கு அவர் விரும்பிய பெண்ணையே மணம் முடித்து வைத்தோம். இங்கிலாந்து பழக்க வழக்கங்களில் ஊறிப்போன அப்பெண்ணுக்கும் குமரனுக்கும் மணவாழ்க்கை ஒத்துப் போகவில்லை. இதன் காரணமாக அவர்கள் விவாகரத்து செய்து கொண்டார்கள். இதில் அவர்களின் மேல்நாட்டு சூழ்நிலை முக்கிய இடம் வகித்ததை சரசுவம் நானும் தெளிவாக விளங்கிக் கொண்டோம்.

மகளுக்குக் குடும்பத்தில் மிகவும் நெருக்கமான உறவினரை இருபகுதியினரும் ஒத்து திருமணம் செய்து வைத்தோம். ஆனால் சுமார் நான்கு வருடங்களின் பின்னர் அவர்களின் வாழ்வில் புயல் வீச ஆரம்பித்தது. ஒரு மகனும் ஒரு மகளும் பிறந்த பின்னர் சரசு நேரே நியூசிலாந்து சென்று நிலைமையை அறிந்து வந்தார். புயலைத் தணிக்க நான் போய் எடுத்த முயற்சி கைகூடவில்லை. எனவே விவாகரத்தில் முடிந்த இத்திருமணத்தில் மகள் தன் பிள்ளைகளைப் பராமரிப்பதற்கு உதவியாக நாங்கள் இருவரும் நியூசிலாந்தில் காலங்கழிக்க நேரிட்டது. அதிக நாட்கள் கொழும்பில் காலம் கழித்து உத்தியோகம் பார்க்கும் சரசுவின் மீது ஏனைய குடும்பத்தவரின் பொறுப்புக்களைக் கவனிக்க வேண்டிய சமையும் வந்தது. அவர் ஒரு சுமைதாங்கி ஆகவும் திறம்பட செயல் ஆற்றி வருகின்றார். மகள் அனுராதா கிறைஸ்ட்சேர்ச்சில் பரத நாட்டியத்தில் பெறும் சாதனைகளை அவ்வப்போது கேட்டு மகிழ்வார்.

இத்தருணத்தில் அவருடைய திறமையைப் பாராட்டி அவர் கௌரவிக்கப்படுவது எனக்கு ஒரு தருமசங்கடமான நிலையை ஏற்படுத்தி உள்ளது. நேரே அந்த நிகழ்வில் பாங்குபற்ற முடியாத தூர்பாக்கிய நிலையில்

இறைவன் என்னை வைத்துள்ளார். ஆனால் எங்கள் கடமையில் கண்ணும் கருத்துமாக இருக்க வேண்டிய மனப்பக்குவத்தையும் அவர் கொடுத்துள்ளார்.

1960 தொடக்கம் இன்றுவரை எங்கள் பந்தத்திற்கு ஆணிவேராகத் திகழ்ந்தது நாங்கள் எங்கள் நன்மை தீமை எல்லாவற்றையும் ஒளிவு மறைவின்றி பரஸ்பரம் பகிர்ந்து வந்த பழக்கம் ஆகும். நான் ஆரம்பத்தில் எழுதியபடி எத்தனை ஆயிரம் மைல்கள் எங்களைப் பிரித்தாலும் என்றும்போல இன்றும் கருத்தொருமித்த தம்பதிகளாகக் குடும்பம் நடத்திக் கொண்டு இருக்கிறோம்.

மாங்கியதோர் நிலவினிலே நான் அன்று கண்ட பதினாறு வயது மாங்கை பல பல கோணங்களில் என் மனதில் இன்றும் இருக்கிறார்.

கலாநிதி வி. அம்பலவாணர்

2009-03-21

O Arjun, I know of past, present and future, and I also know all living beings, but no one knows about me..!!

Lust anger and greed, these are the three doors to self-destructive hell. Thus one should avoid these..!!

- Bhagavath Gita

Thousands of miles apart but a close married life

It was a time when my wife, Sivakamy, affectionately known as Sarasu, had submitted her application for permanent residency in New Zealand and was awaiting approval. It was about a year from today. One of the questions in an email she received from the New Zealand embassy in Bangkok was, “You and your husband have been living separately for several months. Have you divorced?” My wife sent this to me via e-mail. Some people do not understand what marriage is, in these days when communication devices are so advanced, these devices help our lives to be closer. The number of days Sarasu and I did not communicate via e-mail is only a few.

Before Sarasu was born in 1944, I was the favorite child in the house. After my mother passed away in 1954, Sarasu’s mother, whom I call Akka, who has filled my mother’s place to date, embraced me and guided me. Sarasu, her eldest daughter, also had another pet name in those days, ‘Kunju.’ The days when she crawled into my lap as a baby and prattled with me, befitting this name, are still fresh in my mind. Those days she used to call me ‘nalla mama (good uncle).’

My only brother got married in 1960, when I started working after graduating with a bachelor’s degree in mathematics. I heard some people talking about my marriage. At that time, while talking about Sarasu, who was my sister-in-law’s best friend, my brother asked, “Do you want Sarasu to be your suitable life partner?” I said nothing. The next day when Sarasu and I were talking privately, Sarasu asked me “Nalla mama, when will be your marriage? Who will be my nalla mami (good aunt)? Sarasu’s question, approaching puberty, paved the way for me to solve a mental burden. “You have no way of getting a nalla mami.” The next question was, “Why, will you not marry?” “No, I will. But you have no chance of getting a nalla mami” was my reply. Whether she understood the meaning of my answer or not “I want a proper answer when we meet next time” she said and left for another job. That day she was talking to my sister-in-law quite often. The passing of that day was like

an eternity for me. I got the answer I wanted when Sarasu met me the next day. We must inform the seniors. I, motherless person, sought out beloved Akka and expressed our desire. In the course of time, Sarasu was awarded the title of science graduate in Peradeniya. We got married in 1966.

In those days I played chess and won many prizes. However, I did not get the title of Sri Lankan Chess Champion. The final was to be held in October 1966, about a month after my marriage. I had to keep my young wife at home and play for five hours every evening for three weeks. Understanding the situation correctly, Sarasu greets me each day happily. She shared equally with me in both success and failure. Her contribution was not in vain. I gained the title 'National Chess Champion of Sri Lanka.'

A year later (in 1967) a boy (Kumaran) was born. At forty days after the birth of infant I was awarded a scholarship by my office to study for a degree in Manchester. "You go and come back" greeted Sarasu cheerfully. But we were not separated for long. My beloved sister and her husband, who were fond of their eldest daughter and son-in-law, told Sarasu to leave the grandson Kumaran in their care and sent her to Manchester.

Sarasu came to Manchester to support me and got a job at the University of Manchester. Sarasu, who worked diligently, reaped the fruits of her labour. While I was getting my Ph.D. in Econometrics Sarasu gained her M.Sc. in Pharmacology.

We came back in 1972 and built our own house and both worked in Colombo. Sarasu, who was pregnant while coming, gave birth to a girl child (Anuradha). The riots of 1983 took place while Kumaran and Anuradha were showing their mettle in education. As a result, they had to study in Jaffna for some time. During this trial period both of us got promotions. We sent Kumaran to England for his degree studies. Sarasu's father passed away in 1988. We brought Anuradha to Colombo and staged her Bharatanatyam Arangetram. Then we sent Anuradha to England. Sarasu's younger brother Gopal and his wife Chandra guided our children there.

Sarasu's younger sister Vimala, who had lost her husband in the riots and lost her only daughter later stayed with us. Some other relatives who had sought refuge also stayed with us. Sarasu's younger brother Mohan got

a teaching post in Colombo and stayed with us. When everyone came to Colombo Akka also came and stayed with her daughter Sarasu. Over time, Sarasu rose to prominence in many societies of which she was a member. My wife excelled in her sense of duty whether in the office, in public associations or at home, despite her position and distinction. She immerses herself at work to do it correctly and forgets herself while doing it.

When I progressed in the office and got more work, no matter how long it took to finish and come back home tired, my wife welcomes me with joy and takes care of all my needs. To be precise her work is of immense help for the smooth progress of our family. We got our son married to the girl he wanted. Immersed in English customs, the married life; of the girl and Kumaran did not go well. Because of this they got divorced. Sarasu and I clearly understood that their British situation played a significant role in this.

The daughter was married to a remarkably close relative in the family with both parties' consent. But after about four years, storms started to blow in their lives. After the birth of a son and a daughter, Sarasu went to New Zealand and came to know about the situation. My attempt to calm the storm was unsuccessful. So, in this marriage that ended in divorce, we both had to spend time in New Zealand helping the daughter take care of her children. The burden of taking care of the responsibilities of other family members fell on Sarasu who spent more days at Colombo as she was working. She is functioning as an effective person in shouldering burden. From time to time, she enjoys hearing about her daughter's achievements in Bharatanatyam in Christchurch.

Now when my wife is being honored for her talents, I have left me in an awkward position. The Lord has put me in such a position that I cannot participate in that event. But the Lord has also given us the maturity to be mindful of our duty. From the 1960s to the present, our bond has been rooted in the habit of openly sharing our good and bad; with each other. As I wrote at the beginning we are still living as a family of united couple, no matter how many thousands of miles separate us.

The sixteen-year-old girl I saw that day in Mangiyathor nilavinilae is still in my mind in many different ways.

Dr. V. Ambalavanar

21-03-2009

நடந்தவை மறந்து நல்லதை வளர்க்கும் சின்னத்தான்

வாழ்க்கை என்பது வெள்ளைத்தாளில் இருக்கும் கருப்புமையல்ல. நடந்தவை மறந்து நல்லதை வளர்க்க சுய ஆராய்ச்சி மட்டுமே உதவும் என புரியவைத்த முன்னோடிகளில் ஒருவராகத் திகழ்ந்தவர்தான் என்னுடைய சின்னத்தான்.

மனவலிமை, கொடை உள்ளம், செய்ந்நன்றி மறவாதிறன், பின்னை மனம், அளப்பரியபொறுமை கொண்டவர்தான் அவர். சிறுவயதிலிருந்தே பாட்டுக்களை கேள்வி ஞானத்துடன் பாடுவார்.

இளம் பராயத்தில் திரையரங்கில் (தியேட்டரில்) படம் பார்ப்பதென்றால் எனக்கு அளவு கடந்த ஆனந்தம். நான் பன்னிரண்டு வயதில் கொழும்புக்கு வந்த புதிது, இடங்கள் அவ்வளவு பழக்கம் இல்லை. ஆனால் அராலி சின்னத்தான், என்னை விரும்பிய படங்களுக்கு எல்லாம் அழைத்துச் செல்வார். என்னை அவர் 'ஐயாத்தம்பி' என்று செல்லமாக அழைப்பார்.

நான் பரந்தனில் வசித்த காலத்தில் அவர் தன் மனைவியுடன் கொழும்பிற்கும் யாழ்ப்பாணத்திற்கும் தன் காரில் செல்லும்பொழுது என் இல்லத்திற்கு வந்து இளைப்பாறி என்னுடன் உரையாடி மகிழத் தவறுவதில்லை.

அவரின் இழப்பு என் மனதை விட்டகலாது உள்ளது. அவரின் ஆத்மசாந்திக்கு என்றும் இறைவனைப் பிராத்திக்கின்றேன்.

சு. குமாரசாமி
(ஐயாத்தம்பி)

Dr. V. Ambalavanar - An Appreciation

I came to know Dr V Ambalavanar when I was appointed as Deputy Director in the Monitoring Division of the Ministry of Plan Implementation in 1980. The Monitoring Division was headed by Dr Ambalavanar at that time. With my initial science and mathematics background, it was ideal to work under Dr Ambalavanar who had a similar background.

Dr Ambalavanar was a very quiet, unassuming, hard-working official who would go deep into the subject matter of the assignments and guide the juniors accordingly. He was very conscious that the work in the Ministry should strictly adhere to the Administrative and Financial Regulations.

Late Dr Wickrema Weerasooria, who was then the Secretary to the Ministry of Plan Implementation was a task master, who expected any assignments given by him to be carried out expeditiously. I was given many such assignments which had to be done promptly. I had to ensure that I did not breach the FR or AR in implementing the tasks. Dr Ambalavanar's guidance was immensely useful in carrying out the tasks successfully.

Dr Ambalavanar rose from the post of Deputy Director to Director General in the Ministry of Plan Implementation. He was later appointed as Additional Secretary to President during President Premadasa's time.

Dr Ambalavanar who became 'Ambal' to most of us when he became a close friend. Even after leaving the Ministry of Plan Implementation, while working in the Presidential Secretariat and after his retirement from Public Service, he kept close contact with me and sought my assistance and advice in both official and personal matters.

Ambal was a brilliant scholar and a chess Grand Master. He will be missed by all who were closely associated with him.

May his soul rest in peace. I pray for his Athma Shanthy.

Dr P Ramanujam

Member, Constitutional Council

A Tribute from Gopal

I am the second of six children to my parents. Dr Ambalavanar is a relative of us and he married my eldest sister in 1965. He was working in Colombo at the planning Ministry and I lived with him and his brother's family before his marriage when I was studying in Colombo University. Thereafter, during the time I was working in Colombo, I lived with him and my sister.

Dr Ambalavanar was sponsored under the Colombo plan between 1967 and 1972 for post graduate studies in the University of Manchester and my sister joined him leaving their son Kumaran, who was looked after by our mother. They spent five years in Manchester and completed a doctorate and a master's degree, respectively. They returned to Sri Lanka in 1972 and had their second child, Anuradha, in that year.

Dr Ambalavanar rose through the ranks in government service and became a director and then as an additional secretary to the Presidential Secretariat. My sister rose to become as the Chief Analyst in an environmental company. Dr Ambalavanar has been extremely helpful to our family, in assisting my parents, whilst our younger sisters and brother grew up and got married.

In particular, Dr Ambalavanar and my eldest sister helped our sister, Vimala, when she faced tragedy as her husband was killed in the communal riots of July 1983. Dr Ambalavanar was able to ensure that Vimala received the victims' compensation offered by the government overcoming the 'red tape' associated with government schemes and ensured she had a house to live in Jaffna. They looked after Vimala ever since, particularly, when she had to face another tragedy, the loss of her daughter, Vasuki, due to ill health.

Dr Ambalavanar also helped our other sister, Leela's children, Brintta and Thileepan in their studies and their subsequent working lives. They also helped our youngest sister, Ambiga, to go to Australia to study and our brother, Mohan, to marry and settle in Colombo. Although I do not have day-to-day family connection ever since I emigrated, it is the help that Dr Ambalavanar and my eldest sister offered to our younger siblings to which I am indebted. I now have a peace of mind about our younger siblings' future.

Vaidialingam Gopal Sangarapillai

மாமனிதர் நல்லமாமா

உள்ளத்தாற் பொய்யா தொழுகின் உலகத்தார்

உள்ளத்து ளெல்லாம் உள்ளன்.

- திருக்குறள் 294

மனத்தால்கூடப் பொய்யை நினைக்காமல் வாழ்பவர்கள், மக்கள் மனத்தில் நிலையான இடத்தைப் பெறுவார்கள்.

நல்லமாமா எப்பவும் நல்லமாமாதான். எந்த விதமான பிரச்சினை வந்தாலும் கேட்டு நல்வழி காட்டுவார். எங்களின் அம்மாவைத் தன் அம்மாவாகக் கருதி அவர் எங்களுடன் இருக்கும்போது சகல வசதிகளையும் செய்தவர். எப்போதும் எங்கள் தந்தையைப் போலிருந்து எங்களைப் பாதுகாத்தவர். அவரின் திருமணத்தின்போது எங்கள் அக்கா, என் பெற்றோர் கட்டினவீட்டை தங்களுக்கு தருவதற்குப் பதில் இன்னொரு தங்கைக்குக் கொடுக்கலாம்தானே என்று கேட்டபொழுது, உனக்கு எழுதினால்தான் எல்லோரும் இந்த வீட்டில் இருக்கலாம் என தந்தை சொன்னார். அதுபோலவே அந்த வீட்டிலும் பின்பு நல்லமாமா இருந்த வீட்டிலும் நாங்கள் எல்லோரும் எங்கள் வீட்டில் இருப்பது போலவே சந்தோஷமாக இருந்தோம்.

நான் சிறுபிள்ளையாக இருக்கும்போது நல்லமாமாவுக்கு என்னுடன் தமாஷாகப் பேசுவது விருப்பம். அவர் என்னுடைய பெயர் மிகவும் நீளமானது ஏனெனில் “நான் கொழும்பில் லீ என்று தொடங்கினால் பின் யாழ்ப்பாணத்தில் தான் லா” என்று முடிக்கமுடியும் என்பார். எல்லோரும் சிரிப்பார்கள்.

எங்களுக்கு மட்டுமன்றி எங்கள் பிள்ளைகளுக்கும் நல்வழியில் செல்ல வழிகாட்டினார். பிருந்தா டாக்டருக்குப் படிக்க ரஷ்யா செல்ல விரும்பியபோது, யார் யாருடன் கதைத்தால் அது கைகூடும் என விசாரித்து அறிந்து ஒழுங்கு செய்து பிருந்தா ரஷ்யா போக உதவினார். பிருந்தா மன்னாருக்கு வேலை செய்ய முதல் தடவை போனபோது மன்னார் அரசாங்கப் பிரதிநிதியுடன் (G.A.) சேர்ந்து போவதற்கு ஒழுங்குகள் செய்து கொடுத்தார். அத்துடன் சிலநாட்கள் அவருடன் தங்கி இருந்து பிருந்தா வேலைக்குச் செல்வதற்கும் வசதிகள் செய்தார்.

என் பிள்ளைகள் பிருந்தாவும் திலீபனும் அவருடன் தங்கியிருந்தபோது, தினமும் காலையில் தான் கந்தோருக்குப் போகும்போது என் பிள்ளைகளையும், நெருங்கிய உறவினர்கள் பிள்ளைகளையும் தன் பிள்ளைகளோடு அவர்கள் படிக்கும் பாடசாலைகளுக்குக் காரில் கூட்டிக் கொண்டுபோய் விடுவார். 1983ஆம் ஆண்டு இனக் கலவரத்தின்போது பிருந்தாவையும் என்னையும் தன் குடும்பத்தோடு தன் நண்பர் ஒருவர் வீட்டில் பாதுகாப்பாக வைத்திருந்து பின் கப்பல் மூலம் யாழ்ப்பாணம் கூட்டிக் கொண்டு போனார்.

யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து இடம் பெயர்ந்து வந்தபோது மகன் திலீபனை ஒரு வழியாகக் கொழும்பிற்கு கூட்டிக் கொண்டு வந்தோம். மகள் பிருந்தாவை வரவிடாமல் மறித்து வைத்திருந்தார்கள். நல்லமாமா பிருந்தாவைக் கொழும்பிற்குக் கூட்டிக்கொண்டுவர தன்னால் ஆன உதவிகளைச் செய்து கொடுத்தார்.

நல்லமாமா பின்வரும் திருக்குறளுக்கு ஏற்ப தகுந்த நபரிடம் நிறைவேற வேண்டிய காரியத்தை ஒப்படைப்பதில் வல்லுனர்.

இதனை இதனால் இவன்முடிக்கும் என்றாய்ந்

ததனை அவன்கண் விடல்

- திருக்குறள் 517

ஒரு காரியத்தை ஒருவர் எப்படி செய்து முடிப்பார் என்பதை ஆராய்ந்து பார்த்து, அதற்குப் பிறகு அந்தக் காரியத்தை அவரிடம் ஒப்படைக்க வேண்டும்.

என்னுடைய நெருங்கிய உறவினர் ஒருவர் காலமானபோது நல்லமாமா பலரிடம் விசாரித்து தகுந்த நபர் மூலம் அவர் காப்புறுதியினைப் பணம் அவர் மனைவிக்கு விரைவில் சேர வழி வகுத்தார்.

அத்துடன் இறந்தவரின் கணினிக்கு ரசிது இல்லாதபடியால் அதைக் குடும்பத்தவர்களால் விற்க முடியவில்லை. மாமனிதர் நல்லமாமா தானே அக் கணினியை வாங்கித் துன்பத்தில் மூழ்கி இருந்த குடும்பத்திற்கு உதவினார். தம்பி மோகனின் திருமணம் திடீரென அமுல்படுத்தப்பட்ட ஊரடங்குச் சட்டம் காரணமாக குறிப்பிட்ட தினத்தில், ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட மண்டபத்தில் நடத்த முடியாமல் இருந்தது. இருந்தாலும் நல்லமாமா தன்

வீட்டில் மிகுந்த கஷ்டங்களுக்கு மத்தியில் சகல ஒழுங்குகளையும் செய்து குறிப்பிட்ட தினத்தில் திருமணம் நடைபெற வழிவகுத்தார்.

நல்லமாமா சரியாக பகல் 12.00 மணிக்கு மத்தியான உணவு சாப்பிடுவார். சாப்பிடும்போது எங்களுடன் பலதும் கதைப்பார். அந்தநேரம் நாங்கள் எங்கள் பிரச்சினைகளைக் கூறி அவரின் அறிவுரைகளைப் பெறுவோம். திலீபன் இந்தியாவில் புள்ளியியல் (Statistics) செய்ய விரும்பியபோது அவன் விருப்பப்படி இந்தியாவிற்கு அனுப்பினார்.

நீதி, உயர்ந்தமதி, கல்வி - அன்பு

நிறைய உடையவர்கள் மேலோர்

என்று மகாகவி பாரதியார் குழந்தைகளுக்காகப் பாடிய பாப்பாப் பாட்டில் உள்ள வரிகள் எங்கள் நல்லமாமாவுக்குச் சாலப் பொருந்தும்.

மாமனிதர் நல்லமாமாவின் ஆன்மா இறைவனடி சேர்ந்து இன்புற வேண்டுகின்றேன்.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி! சாந்தி!

திருமதி. லீலா தவக்குமாரன்

Northeast Regions Schools Past Pupils Federation (NERESPAPF)

Dr V Ambalavanar was the Founder President, and I was the Treasurer of the Federation. He brought all the northeast schools under one umbrella. He did lot of charity to less privileged kids, provided stationary etc. All the OBA and OGA came under this umbrella.

Yamuna Ganeshalingam

பாசமிக்க தந்தையாக

சிறு வயதிலேயே பெற்றோர்களை இழந்ததால் எங்கள் அம்மாவுக்கு செல்லத் தம்பியாக வளர்ந்தவர் எங்கள் ஞான ஒளி நல்ல மாமா. எங்கள் அக்காவைத் திருமணம் செய்தாலும் நாங்கள் அவரை “நல்ல மாமா” என எப்போதும் அழைப்போம். அக்கா, நல்ல மாமாவின் திருமணத்திற்கு முன்பாகவே எங்கள் தந்தை சுகவீனமடைந்தார். இதனால் அக்காவும் மாமாவும் எங்களை தாங்கள் பெற்ற பிள்ளைகள் போல் பராமரித்தனர். எங்களுடைய பல சின்ன சின்ன ஆசைகளைப் பூர்த்தி செய்தனர். அத்துடன் தேவையான வேளைகளில் எங்கள் பெற்றோருக்கு எப்போதும் உறுதுணையாக இருந்தனர்.

1983^{ஆம்} ஆண்டு நாட்டில் நடந்த இனக்கலவரத்தின் போது நாங்கள் அகதி முகாமில் இருந்த வேளையில் வீடு சென்ற சண்முகராசா மாமா, மணிவாசகன் அத்தான், சிவநேசன், நிருத்தன் ஆகியோருக்கு நடந்த கோரச் சம்பவத்தை மறைத்து எங்களை யாழ்ப்பாணத்திற்கு பாதுகாப்பாக அனுப்பி வைத்தனர். அதனைத் தொடர்ந்து எனக்குத் தேவையான எல்லா உதவிகளையும் செய்து, என் மன நிம்மதிக்காக இந்தியா கூட்டிச் சென்றனர். எனது தந்தையார் காலமான போது நாட்டு நிலைமையையும் பொருட்படுத்தாது யாழ்ப்பாணம் வந்து அம்மாவுக்கு உறுதுணையாக சுகல காரியங்களையும் செய்து முடித்தனர்.

1990^{ஆம்} ஆண்டு எனது மகள் வாசுகி காலமடைந்ததும் என்னைக் கொழும்பிற்கு கூட்டி வந்து ஆதரவளித்தனர். எனது மன ஆறுதலுக்காக என்னை இந்தியா அனுப்பி வைத்தனர்.

எனக்கு அடிப்படை கணினி அறிவு புகட்டி யாழ் நாதம் இதழுக்கு ஆசிரியராக பணிபுரியுமளவிற்கு வளர்த்து விட்டார்கள். இன்று வரையும் எனக்கும், எங்கள் குடும்பத்திற்கும் ஆதரவாக ‘பாசமிக்க தந்தையாக’ திகழ்ந்தார் எங்கள் நல்ல மாமா. அவரது ஆத்மா சாந்தியடைய எல்லாம் வல்ல விநாயகப் பெருமானை பிரார்த்திக்கிறேன்.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

ம. விமலா

Late Dr. V. Ambalavanar A distinguished Old boy of Jaffna Hindu College

I am proud, privileged and honoured to pen this message on publishing of a souvenir on the first death anniversary of highly educated, highly respected, and highly devoted social worker, Late Dr V Ambalavanar.

Having myself joined as a member of the Jaffna Hindu College Old Boys Association in 1984 I became acquainted with this simple personality. We meet each other on occasions involving Jaffna Hindu College and Jaffna Hindu College Old Boys Association. As time passed on, I realized that his heart and soul is devoted either to Jaffna Hindu College or to the Jaffna Hindu College Old Boys Association, Colombo.

While in Sri Lanka he never misses either any function at Jaffna Hindu College or at Jaffna Hindu College Old Boys' Association and Jaffna Hindu College Old Boys' Trust. He always attends the meeting well on time and wait until the end of the meeting and make his effective contribution in the meeting. While in New Zealand he never failed to follow up meeting of the Board of directors and timely express his views and guidance. With his wealth of knowledge, experience, and contacts in the society, he has been an exceptionally good source of strength in guiding us in the development of Jaffna Hindu College, Jaffna Hindu College Old Boys' Association Colombo and Jaffna Hindu College Old Boys' Trust. He has made immense contribution in the development of Jaffna Hindu College.

His involvement in fund raising project for playground expansion in 1994 is remarkable Being an excellent chess player, guiding chess club in the school, in their endeavours is noteworthy to mention. He has added colour to his feather by becoming National Champion in chess in the year 1966. His demise has certainly created a vacuum in our effort in the wellbeing and development of Jaffna Hindu College.

W S Kiruparatnam

Past President

Jaffna Hindu College Old Boys Association, Colombo

நல்ல மாமா எனும் நல்ல மனிதர்

ஞான ஒளி நல்லமாமா என எங்கள் எல்லோராலும் அன்பாக அழைக்கப்படும் எங்கள் அக்காவின் கணவர், 1937^{ஆம்} ஆண்டு ஈஸ்வர வருடம் யுலை மாதம் 21^{ஆம்} திகதி பிறந்தார். அதனாலோ என்னவோ அவரின் குணங்கள் ஈஸ்வரனின் குணங்களான வெற்றியை நோக்கிச் செல்லல், சகிப்புத்தன்மை, நட்புத்தன்மை, மற்றவர்களுக்கு உதவும் தன்மை, சுயநலமின்மை என்பவற்றைக் கொண்டு செல்வாக்குமிக்கவராக வாழ்ந்தார்.

இவர் எங்கள் அம்மாவுக்கு அருமைத் தம்பி மட்டுமல்லாமல் சிறுவயதிலேயே தாயை இழந்ததனால் செல்ல மகனாகவும் வளர்ந்து வந்தார். எங்கள் தந்தை தனது தாயின் பெயரை எங்கள் அக்காவுக்கு சூட்டி மகிழ்ந்தார். அதிஷ்டவசமாக அவரது மூத்த மருமகனின் பெயரும் அவரது தந்தையின் பெயராக அமைந்தது.

எனக்கு நினைவு தெரியாத நாட்களில் நல்லமாமாவும் அக்காவும் தனிமையில் இருக்கையில் நான் அவர்களைப் பார்த்து 'ஏன் இருவரும் எப்போதும் இரகசியம் கதைக்கிறீர்கள்' எனக் கேட்டதாக அவர் சொல்லியிருக்கிறார். எங்கள் தந்தையாருக்கு மாரடைப்பு வந்தபோது அக்கா, நல்லமாமாவின் திருமணம் அவசரமாக நடத்திவைக்கப்பட்டது. அந்த நிகழ்வுகள் எனக்கு கனவுபோல் ஞாபகத்தில் இருக்கிறது.

என் நினைவில் இருப்பதெல்லாம் பாடசாலை விடுமுறை நாட்களில் கொழும்பில் இருந்து அக்காவும் நல்லமாமாவும் வரும்போதெல்லாமல் எங்களை சினிமாவுக்குக் கூட்டிச் செல்வதும், நாம் விரும்பியவற்றை வாங்கித் தருவதும் தான். எங்கள் பெற்றோருக்கு அடுத்தபடியாக அவர்கள் இருவரும் இன்னொரு பெற்றோர்களாக எங்களை வளர்த்து வந்தார்கள். எங்கள் பெற்றோர்களுக்கு எல்லாவிதத்திலும் உறுதுணையாக இருந்தார்கள்.

எனது மகள் ஆஷ்ரிதாவின் பிரசவத்தின் போது என்னைக் கொழும்புக்கு அழைத்து சிறப்பாகக் கவனித்து அனுப்பினார்கள். போர்

சூழ்நிலை காரணமாக யாழ்ப்பாணத்தில் குழந்தைப் பால்மா போன்ற பொருட்களுக்குத் தட்டுப்பாடு இருந்ததால் அவற்றை கொழும்பிலே வாங்கி ஆஷ்ரிதாவுக்காக அனுப்பி வைத்தார்கள்.

கொழும்பிலே ஆஷ்ரிதாவுடன் ஆறுமாத காலம் நின்றபோது மிகவும் நன்றாக எங்களைப் பராமரித்தார்கள். ஆஷ்ரிதா இரவில் பால் அருந்துவதற்கு பிகு பண்ணுவதைப் பார்த்துவிட்டு எனக்கு உதவுவதற்காக அதனைத் தானெடுத்துக் குடிக்கப் போவதாக ஆரம்பத்தில் மிரட்டினார். அதனால் ஒரு பிரயோசனமும் இல்லாமல் போக உண்மையாகவே ஒருநாள் பாலை எடுத்துக் குடித்துவிட்டார். அதன்பிறகு ஆஷ்ரிதா தனது பாலை எந்தவித பிகுவும் இல்லாமல் உடனடியாகக் குடித்துவிடுவாள்.

ஒவ்வொரு நாளும் கந்தோரால் அக்காவை காரில் போய் கூட்டி வருவார். அப்போது ஆஷ்ரிதாவும் 'நானும் வரட்டா' எனக்கேட்டு அவருடன் செல்வாள். ஒருசில நாட்களுக்குப் பிறகு மாடிப்படிக்கட்டால் இறங்கி வரும் போதே 'நானும் வரட்டா' எனச் சொல்லிக் கொண்டு வந்து ஆஷ்ரிதாவையும் அழைத்துச் செல்வார். அந்த ஆறுமாத காலமும் எப்படிப் போனதென்று தெரியாமலே போய்விட்டது.

அவுஸ்ரேலியாவுக்கு மூன்று தடவை வந்து எங்களுடன் தங்கியிருந்தார். நாங்களும் மூன்று தடவை நியூசிலாந்திற்குச் சென்று அவரைப் பார்த்து வந்தோம். கடைசித்தடவை சென்றபோது அவருடன் இலங்கை வரை சென்று வந்தோம்.

எங்கள் குடும்பத்தின் மூத்த விழுதாக இருந்து எல்லோரையும் பராமரித்த எங்கள் ஞான ஒளி நல்லமாமா இன்று எங்களுடன் இல்லை என்பதை நினைக்கையில் மிகவும் வேதனையாக உள்ளது. எனினும் அவருடைய முன்மாதிரியும், அறிவுரைகளும் என்றென்றும் எங்கள் மனதைவிட்டு அகலாது.

பி. அம்பிகா

அன்றும் இன்றும் என்றும் நல்ல மாமா

நாங்கள் செல்லமாக நல்ல மாமா என அழைக்கும் கலாநிதி வி அம்பலவாணர் 1937 ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். நான் 1962 ஆம் ஆண்டு பிறந்தேன். எங்கள் இருவருக்கும் இடையில் 25 வயது வேறுபாடு இருந்தாலும் அவரின் கடந்த கால தகவல்களை எனது தந்தை-தாய் மூலம் அறிந்து கொண்டேன். என் தந்தை சிறு பிள்ளைகளுக்கு பல கதைகள் கூறுவார். இதனால் அவரை கதை மாமா என என்னைப் போன்ற சக உறவுப் பிள்ளைகள் அழைப்பார்கள். சிறு வயதில் நான் உறங்குவதற்கு படுக்கும் போது ஒவ்வொரு நாளும் மகாபாரதம் அல்லது இராமாயணத்தில் ஒரு பகுதி கதை கூறுவதுடன் உறவினர்களின் கதைகளையும் கூறுவார்.

அந்த வகையில் எனது மூத்த சகோதரியின் கணவரான கலாநிதி வி அம்பலவாணர் பற்றி கூறும் போது கீழ் வரும் விடயங்களையும் கூறினார். தான் எனது அம்மாவை மணமுடித்து வரும்போது மேசையின் கீழ் ஒளித்திருந்து “மாப்பிள்ளை வந்து விட்டாரே மன்மதனைப் போல நீரே” என பாட்டுப் பாடியதாகவும் தான் “பாட்டு நன்றாக இருந்தது” என்று பாராட்டியதாகவும் கூறினார். அன்று தன்னை மாப்பிள்ளையாக வரவேற்ற குழந்தை இன்று தனக்கு மாப்பிள்ளையாக வந்துள்ளதாகவும் கூறினார். மேலும் நல்ல மாமா குழந்தையாக இருக்கும் போது தகப்பனாரும் பின்னர் கட்டிளம் பருவத்தில் தாயாரும் சிவபதமயத்தினர். இதனால் அவரை இராசி இல்லாதவர் என ஒரு சிலர் கூறியதாகவும் கூறினார். இருப்பினும் அவர் பீட்டனாரின் உதவியுடன் உயர்கல்வி கற்று இன்று கலாநிதி பட்டம் பெறுவதற்காக இங்கிலாந்து சென்றுள்ளதாகவும் கூறினார்.

அதேபோல் இவரது தமயனார் வி. கயிலாசபிள்ளை உயர்கல்வி கற்று முடித்ததும் பட்டைய கணக்காளராக இருந்த திரு சச்சிதானந்தனிடம் தான் அறிமுகப்படுத்திவிட்டதாகவும் இதன் மூலம் அவர் கல்வி கற்று இன்று பட்டைய கணக்காளராக வந்துள்ளதாகவும் கூறினார். இன்னமும் பல உதாரணங்கள் கூறி நானும் அவர்களைப் போல் கல்வியில் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று அறிவுரை கூறினார்.

என் அம்மா எங்களுக்கு உணவு பரிமாறும்போது ஒருநாள் நல்ல மாமாவைப் பற்றிய கதை வந்தது. அப்போது அம்மா பின்வருமாறு

கூறினார். நல்ல மாமா சிறு குழந்தையாக இருக்கும்போது அவருடைய தந்தையார் தவறிவிட்டபடியால் நல்ல மாமாவின் தாயார் தன் பிள்ளைகளிடம் கண்டிப்பாக நடந்துகொண்டார். உடம்புக்கு நல்லது என்று உழுத்தம் கழி செய்வார். பின் நல்ல மாமாவையும் அவர் அண்ணா ஆசை மாமாவையும் கிணற்றடியில் துணிதுவைக்கும் கல்லில் இருத்தி உழுத்தங்கழி சாப்பிடச்சொல்லி கையில் இலைமேல் வைப்பார். பிள்ளைகள் இருவருக்கும் உழுத்தங்கழி சாப்பிடப் பிடிக்காது. பெரியவரான ஆசை மாமா தன் தாய் பார்க்காத நேரம் உழுத்தங்கழியை தோட்டத்திற்கு நீர் பாய்ச்சும் வாய்க்காலில் வீசிவிடுவார். இளையவரான நல்ல மாமா என்னசெய்வது என்று தெரியாமல் உழுத்தங்கழியையும் சாப்பிடமுடியாது கையில் வைத்துக்கொண்டு கண்கலங்கியவாறு இருப்பார்.

நல்ல மாமாவின் அம்மா உழுத்தங்கழியைச் சாப்பிடச்சொல்லி அவரை ஒரு சிறிய தடியால் அடிக்க வருவார். அவர் அடிக்குமுன்பு என் அம்மா நல்ல மாமாவைத் தூக்கிக்கொண்டு ஓடி விடுவார். அதைக்கண்ட சீனியாச்சி உன் பிள்ளைமாதிரித் தூக்கிக்கொண்டு ஓடுகிறாயே என்பார். ஓம் இவர் என்பிள்ளைதான் எனச் சொல்லிக்கொண்டு என் அம்மா சீனியாச்சியை அடிக்க ஓடுவார். இதுமாதிரி நிகழ்வுகள் அடிக்கடி நடப்பது என்று என் அம்மா கூறினார். சிறு வயதில் நல்ல மாமா என் அம்மாவின் செல்லப்பிள்ளையாகவே வளர்ந்தார்.

எங்கள் நல்ல மாமா 1966ஆம் ஆண்டு எனது மூத்த சகோதரியை கரம் பிடித்தார். அவர்களது திருமணம் எனக்கு ஞாபகத்தில் இல்லை. ஏனெனில் அப்போது எனக்கு நான்கு வயதுதான். 1967 ஆம் ஆண்டு அவர்களுக்கு குமரன் எனும் அருமைப் புதல்வன் பிறந்தார். குமரன் பிறந்து சில நாட்களில் நல்ல மாமா கலாநிதி பட்டப் படிப்புக்காக இங்கிலாந்து பயணமானார். பின்னர் சில மாதங்களில் எனது மூத்த சகோதரியும் இங்கிலாந்து பயணமானார். இதன் காரணமாக குமரனை எனது பெற்றோர் பொறுப்பு ஏற்றனர். நாங்கள் அண்ணன் தம்பி போல் விளையாடினோம். சண்டையும் பிடித்தோம். நான்கு வருடங்களில் நல்ல மாமா கலாநிதி பட்டத்துடனும் எனது மூத்த சகோதரி சிவகாமி முதுமானிப் பட்டத்துடனும் இலங்கை திரும்பினர். பின்னர் அவர்கள் குமரனை அழைத்துக் கொண்டு கொழும்பில் உள்ள வீட்டில் தங்கினார்கள். 1972 ஆம் ஆண்டு அனுராதா எனும் ஆசை மகள் அவர்களுக்குப் பிறந்தார். நல்ல மாமா மிகவும் திறமையானவர் அகில இலங்கை ரீதியாக நடைபெற்ற சதுராங்க போட்டியில்

இருதடவை முதலிடம் பெற்றார். நான் க.பொ.த. (உ/த) கற்கும் போது யாழ் இந்துக்கல்லூரியின் சதுரங்க குழுவில் இருந்தேன். அவர் யாழ் வரும்போது பாடசாலைக்குச் சமூகம் அளித்து எங்களுக்குப் பயிற்சி அளிப்பார். ஒரு நாள் எங்கள் எல்லோரையும் வரிசையில் அமர்த்தி மாபெரும் விளையாட்டு வீரராக (Grand Master) எங்கள் எல்லோரிடமும் விளையாடினார். ஒரு சிலரைத் தவிர எங்கள் எல்லோரையும் வெற்றி கொண்டார். அவரின் திறமையை எல்லோரும் பாராட்டினார்கள். பாடசாலைகளுக்கு இடையிலான சதுரங்கப் போட்டியில் கலந்து கொள்வதற்காக எனது பாடசாலைக் குழுவினர் கொழும்பு வந்தனர். அவர் கொழும்பில் தங்கி இருக்க இடமில்லாதவர்களைத் தனது வீட்டிலேயே இடம் கொடுத்து அவர்களுக்கு விருப்பமான உணவு வகைகளையும் வழங்கி இருந்தார். அத்துடன் யாழ் இந்துக் கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்குத் தன்னால் முடிந்த பங்களிப்பை வழங்கினார். யாழ் இந்துக் கல்லூரியின் கொழும்பில் உள்ள பழைய மாணவர் சங்கத்தின் செயற்குழுவில் இருந்து பல ஆக்கபூர்வ நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு, ஆலோசனைகளையும் வழங்கினார். பின்னணி பாடகர் இயேசுதாஸ் அவர்களை இலங்கைக்கு வரவழைத்து இசைக்கச்சேரியை ஒழுங்கு செய்து அதன் மூலம் திரட்டிய பணத்தினைப் பாடசாலைக்கு வழங்கியமை அவற்றில் ஒன்றாகும்.

நல்ல மாமா எனது குடும்பத்துக்கு தேவையானவற்றைக் கேட்டு அறிந்து உதவியளித்து வந்தார். எனது தந்தையின் இறப்புக்குப் பின்னர் அவரையே தந்தையாகக் கருதினேன். அவர் அவ்வாறே என்னை வழிநடத்தினார். அதேபோல் எனது மூத்த சகோதரியைத் தாயாகக் கருதினேன். 2012 ஆம் ஆண்டு நான் இருதய நோயினால் பாதிக்கப்பட்டபோது எனது அக்கா எனது மனைவிக்குப் பக்கபலமாக இருந்து உதவிகளையும் ஆலோசனைகளையும் வழங்கினார். தற்போதும் எனது உடல் நிலையைத் தொலைபேசி மூலம் கதைத்து அறிந்து கொள்வார்.

நான் கொழும்பில் பணிபுரிந்த போது அவர்களுடனேயே சில வருடங்கள் தங்கி இருந்தேன். அச்சமயம் நல்ல மாமா ஜனாதிபதியாக இருந்த மாண்புமிகு பிரேமதாசாவுக்கு செயலாளராக கடமையாற்றினார். நல்ல மாமா, ஜனாதிபதியினால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட இருநூறு ஆடைத் தொழிற்சாலைத் திட்டங்கள் இலவச பாடநூல், துணி விறியோகம் ஆகியவற்றிற்குப் பொறுப்பாக இருந்து செயற்பட்டார். நல்ல மாமா காலை மூன்று மணிக்கு எழுந்து திட்டங்களுக்கான ஒழுங்குகளை

மேற்கொள்வார். சில சமயங்களில் தொலைபேசி அழைப்பும் வரும். அவ்வழைப்பு ஜனாதிபதியால் மேற்கொள்ளப்பட்டதாகவே இருக்கும். 1993 மே 1ஆம் திகதி அப்போதைய ஜனாதிபதி அகால மரணம் அடைந்ததும் அடுத்த ஜனாதிபதிக்கும் செயலாளராகக் கடமை ஆற்றினார்.

நல்லமாமா ஓய்வுபெற்றது முதல் நியூசிலாந்தில உள்ள தனது மகளுடன் சில மாதங்கள் தங்கி இருப்பதும் பின்னர் சில மாதங்கள் இலங்கையில் தங்கி இருந்து தனது சேவைப் பணிகளைப் புரிவவராகவும் இருந்தார். நல்ல மாமா சிறு வயது முதல் விடாமுயற்சி உடையவர். எப்பணிகளையும் முடித்தே தீர வேண்டும் என்ற கொள்கை கொண்டவர். 2022 ஆம் ஆண்டு அவர் நோய்வாய்ப்பட்டிருந்த போதும் யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள எனது பெரிய மாமாவான திரு அம்மையப்பரைப் பார்க்க வேண்டும், யாழ் இந்துக் கல்லூரி, அராலியிலுள்ள சிந்தாமணிப் பிள்ளையார் கோவிலுக்குச் செல்ல வேண்டும் என்ற பிடிவாதத்துடன் நியூசிலாந்திலிருந்து இலங்கைக்கு வந்தார். அவரின் பயணத்துக்கு உதவியாக அம்பிகா அக்காவும் அவர் கணவரும் ஆஸ்திரேலியாவில் இருந்து நியூசிலாந்து சென்று இலங்கை அழைத்து வந்தனர். அவர் இங்கு தனது விருப்பங்கள் தேவைகள் அனைத்தையும் பூர்த்தி செய்து நியூசிலாந்து சென்றார். நீண்ட கால நோய் காரணமாக அந்நாட்டிலேயே அவர் சிவபதமடைந்தார்.

அன்றும் இன்றும் என்றும் எமது குடும்பத்தின் தூணாக நின்று எங்கள் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்த நல்ல மாமா இப்போது எங்களுடன் இல்லை. அவரின் மரணச் சடங்கைத் தொலைக்காட்சியில் பார்த்தபோது எனது தந்தையின் நினைவு வந்தது. கண் கலங்கினேன். அவரின் ஆத்மா சாந்தியடைய எல்லாம் வல்ல இறைவனை பிரார்த்திக்கின்றேன்.

வயித்தியலிங்கம் மோகன் சுப்பிரமணியம்

Reminiscences of Dr. V. Ambalavanar

Symbol of Silent Efficiency

If silence is gold Dr. Ambalavanar was solid gold. If gold is a symbol of wealth, Dr. Ambalavanar was a super rich man. Dr. Ambalavanar and I worked in the same Ministry and used to meet every day. But, until Mrs. Ambalavanar telephoned me from New Zealand on a day in March, I did not know that Dr. Ambalavanar is no more. She announced his demise with sobs. A few days later, she telephoned again and said that the family is planning to launch a memory book on Ambalavanar to coincide with his first death anniversary. As a colleague who worked with him, guided by him, and admired him took the liberty to pen a few words to pay tribute which I could not pay when he was alive.

Nearly sixty years ago, in 1965, Prime Minister Dudley Senanayake established a Ministry for Planning and Economic Affairs for the first time under the Head of the State. World renowned economist, Dr Gamani Corea was made the Permanent Secretary to that Ministry. He created two pillars in the Ministry. One was the Division for Monitoring, Progress Review and Evaluation of all major projects implemented in the country. There have been many within the country as well as outside canvassing and aspiring to head the new Division. Gamani Corea was a person who had a knack for identifying the right man for the job. His unique pick was young silent unassuming Dr. V. Ambalavanar. The country which enjoys the highest literacy rate in the region, with the presence of several universities spread across and with facilities for training abroad could not produce a replacement to match Dr. Ambalavanar for good 30 years. And Dr. Ambalavanar had been carrying on this unenviable important task until his retirement from the service.

This silent man never had rivals. Once my good friend Lal told me, Chandra marks that man. He is the only person with a PhD in Econometrics in the whole of this country. That was the brilliance hidden under the silence. Once I made a few words at a meeting chaired by Dr. Ambalavanar. I addressed a senior colleague seated at the head table by his first name. I saw the smiling face of Dr. Ambalavanar. After the meeting, he called me and flashed his never fading smile and said Chandra, however close and friendly a person is, you never address him or her by the first name at a gathering. That was all. But it was a lifelong unforgettable lesson for me. Whenever, I address a gathering since

that day, the first thing comes to my mind is that smiling face and his advice. This noticeably short paper is the best example for that. I laboriously write “Dr. Ambalavanar” everywhere, instead of simply writing as “Ambal.”

Dr. Ambalavanar was working in the Presidential Secretariat during President Premadasa’s presidency. Once the President blasted me. I mentioned this to Dr. Ambalavanar. His response was congratulations Chandra! There are only a few lucky to get blasted by him. A society filled with cruelty, jealousy, violence, and crime was not able to beat Dr. Ambalavanar or his qualities or standards. In this violently changing society, he stood solid and unwavering. He was so unique, extra ordinary, and exceptional and pardons me calling ‘a misfit’ in this cruel society.

Dr. Ambalavanar was a man who won the attraction, attention, admiration and respect of his contemporaries, superiors, subordinates, colleagues, and anyone who comes to meet him, known or unknown, ordinary, or intellectual, local or foreign. He was a man who never tried to show off. He did not know how to manipulate and display his performance with flowery rosy words. But he did that with outcome and not in the air but on the grounds. That is why I call him a symbol of Silence coupled with efficiency.

Dr. Ambalavanar, finally please excuse and allow me to address you as ‘Ambal’ once more before I end this short note of reminiscences. Not to demean or insult you but, to refresh the fondly remembrance and reflections of you. Ambal, you are a ‘HALLMARK’ of silence, purity, sincerity, and efficiency. Why did I choose the term ‘Hallmark’ to call you? I turned the pages of a dictionary. And this is how the dictionary defines the word.

Hall mark is:

A - an official mark stamped on gold and silver articles in England to attest their purity.

B- a mark or device placed or stamped on an article of trade to indicate origin, purity, or genuineness.

C - a distinguishing characteristic, trait, or feature

How better way a man like you can be introduced?

AMBAL! YOU DESERVE THE TOUCH AND THE COMPANY OF THE GOD!!

By Chandrasena Maliyadde-Vice President

Sri Lanka Economic Association

நல்லப்பு எனும் நற் பண்பாளர்

நல்லப்பு எனது பெற்றோரின் மிகவும் நெருங்கிய உறவினர். எனது தந்தையின் குடும்பமும், நல்லப்புவின் குடும்பமும் சிறுவயதில் ஒரே வீட்டில் ஒன்றாக வாழ்ந்தவர்கள். எனது தகப்பனாரை 'பெரியண்ணை' என்று மிகவும் அன்புடன் அழைப்பார். எனது பெற்றோரிடம் மிகவும் அன்பும், மதிப்பும் உடையவர்

நல்லப்புவின் வீடும் எனது வீடும் அருகருகே உள்ளன. ஆதலால் அவருடன் பழகும் சந்தர்ப்பங்கள் பல எனக்கு இருந்தன. தெய்வபக்தியும், சமூக சேவை செய்வதில் மிகுந்த ஆர்வமும் உடையவர். கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடு என்பன அவரது நற்பண்புகள். அவர் பேசும் பொழுது மிகவும் மென்மையாகவும், பண்பாகவும் அன்பாகவும் பேசுவார்.

சிறுபிள்ளைகளிடமும் அவரவர் வயதுக்கு ஏற்றவாறு அளவளாவுவார். எமது குடும்பத்துக்கு பல விஷயங்களில் பக்கபலமாக இருந்தவர். எனது கணவரிடம் சட்ட ஆலோசனைகள் பெற எனது வீட்டிற்கு வருவார். அப்போதெல்லாம் இருவரும் பொது விஷயங்கள் பலவற்றையும் பற்றி நேரம் போவது தெரியாமல் பேசிக் கொண்டிருப்பார்கள்.

நல்லப்பு தனது பிற்காலத்தை நியூசிலாந்திலும், கொழும்பிலுமாகக் கழித்தார். கொழும்பில் அவர் இருக்கும் காலத்தில் அவருக்கு வேண்டிய உதவிகள் சிவவற்றை செய்யும் சந்தர்ப்பங்கள் அமைந்ததையிட்டு நான் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். தனது இன்னொரு மகனாகத்தான். அவர் என்னை நினைத்து பல அறிவுரைகள் கூறுவார். கடந்த வருடம் தனது தள்ளாத வயதிலும் எனது பெற்றோரை பார்க்க ஆர்வம் காட்டி, நியூசிலாந்திலிருந்து கொழும்பு வந்து, யாழ்ப்பாணம் சென்று எனது முதிய பெற்றோரை கண்டு சந்தோஷமாக அளவாளாவி, கொழும்பு வந்து நியூசிலாந்து சென்றார்.

ஒரு சில மாதங்களில் சுகவீனமுற்று இறைவனடி சேர்ந்தார். அவரது ஆத்ம சாந்திக்காக, குடும்பத்தினருடன் பிரார்த்திக்கிறேன்.

பெறாமகள் - கௌரி தேவசேனாதிபதி

எங்கள் மாமா

இலங்கைத் திருநாட்டில் வடபால் அமைந்த யாழ்ப்பாணத்தின் மேற்குப் பகுதியில் எழில் கொஞ்சும் கிரமம் அராலி. பச்சை வயல் வெளிகள் பரந்து காணப்படும் இக்கிராமம் மருத நிலத்தின் அடையாளமாக திகழ்ந்தது. ஆன்மிகம், கல்வி, கலாச்சாரம் அரசியல் எனப் பல துறைகளிலும் ஆளுமை கொண்ட சான்றோர்களை தந்த பெருமை அராலிக் கிராமத்தையே சாரும். அம்பிகையின் அருளாட்சியையும், விநாயகரின் அருளையும் பெற்றது இக்கிராமம்.

சிந்தாமணிப் பிள்ளையாரின் அருளைப் பெற்ற உயர் வேணாண்குடியில் அமரர் விசுவநாதர் அவர்களுக்கும் பார்வதி அம்மையாருக்கும் இரண்டாவது பிள்ளையாக அமரர் அம்பலவாணர் மாமா பிறந்தார். அமரர் கல்வி கேள்வி போன்றவற்றில் சிறந்து விளங்கினார். அமரர் தனது ஆரம்பக் கல்வியை அராலி சரஸ்வதி வித்தியாசாலையிலும், உயர் கல்வியை யாழ் இந்துக் கல்லூரியிலும் பெற்றார். எனது தந்தையாரின் ஒன்றுவிட்ட சகோதரியை திருமணம் செய்ததால் நாங்கள் எல்லோரும் அவரை மாமா என்று அழைப்போம். நாட்டுப் பிரச்சினையின் போது எங்களுடைய மாமா வீட்டில் தங்கும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. இன்முகத்துடன் வரவேற்று இன்னமுது ஊட்டி வசிக்க இடம் தந்து பாதுகாத்தது நாம் மறக்க முடியாத விடயமாகும்.

கடந்த வருடம் தன் உடல்நிலை இயலாது இருந்தும் தன்னுடைய மனைவியோடு அராலிக்கு வந்தார். தான் வளர்ந்த வீடாகிய வடக்கு வீட்டில் தங்கினார். அதுமட்டுமல்ல தனது குலதெய்வமாகிய சிந்தாமணி விநாயகரையும் வணங்கினார். வருபவர்களை விருந்தோம்பல் மூலம் உபசரிக்கும் பெரியார்களைக் கொண்ட வடக்குவீடு கல்வியிலும், அறிவிலும் பல வித்துவான்களை வளர்த்த பெருமையை உடையது. இவ் வடக்கு வீட்டிலேதான் எமது மாமாவும் வளர்ந்து வந்தார் என்பது பெருமைக்குரியது. பல துறைகளில் சிறந்து விளங்கியதோடு அரசாங்கத்தில் உயர் பதவியை வகித்து வந்த எமது மாமா இறைபதம் அடைந்தது எமக்கும் அவரின் குடும்பத்திற்கும் பேரிழப்பாகும். எங்கள் மாமாவின் நீங்காநினைவுகளுடன் அவரது ஆத்மா சாந்தியடைய வேண்டுகிறோம்.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி! சாந்தி!

அன்பு மருமகள்
மோகனா. ஜே

Dr. Ambalavanar: National Chess Champion 1966 and a highly respected chess administrator

In 1979, as a twelve-year-old aspiring chess player, I had the opportunity to witness the thrilling final round of the Sri Lankan Nationals Premier Division. Accompanied by my father, we made our way to Royal College, albeit arriving a bit late, leaving only one game in progress. The match featured an intense clash between Dr. Ambalavanar and Arjuna Parakrama, who is now a Senior Professor at the University of Peradeniya.

For me, it was an unforgettable experience as it marked the first time, I witnessed Dr. Ambalavanar's brilliant play on the chessboard. If my memory serves me right, Arjuna Parakrama had been leading the tournament up to the final round and was widely regarded as the favourite to clinch the title of National Chess Champion. However, much to everyone's surprise, Dr. Ambalavanar emerged victorious.

Dr. Ambalavanar was not only an exceptional chess player but also a highly respected chess administrator who made significant contributions to the growth of chess in Sri Lanka. In 1992, I had the privilege of serving on the National Team Selection Committee of the Chess Federation of Sri Lanka, where Dr. Ambalavanar served as the chairman. Our meetings were held at his residence off Duplication Road, and I must say that Mrs. Ambalavanar's hospitality was second to none, as she always made sure we were well-fed during our gatherings.

Within the selection committee, Dr. Ambalavanar was known for his fairness and neutrality in decision-making, earning the admiration and respect of the entire committee. Personally, I hold Dr. Ambalavanar in high regard for his unwavering commitment to the sport and his ability to inspire countless chess players to contribute to the game.

Let's delve into some of Dr. Ambalavanar's notable contributions and achievements:

Dr. Ambalavanar played a vital role in revising the chess federation's constitution to fulfil the requirements for the federation's registration as a

national body by the Sports Ministry. As part of a sub-committee with Messrs. Jayaysuriya and Nagagrathnam, he was tasked with expediting the registration process, which was successfully completed in November 1976.

On March 13, 1977, the Federation held its first Annual General Meeting (AGM) under the provisions of the sports law and elected Dr. Ambalavanar as the Honorary Secretary, alongside MDF Jayaysuriya as President and M.H.M Sharif as Vice President.

Dr. Ambalavanar made significant contributions to creating a ranking system for chess players in Sri Lanka. He published an article titled "Ranking of Chess Players in Sri Lanka" and dedicated his valuable time year after year to manually calculate and publish annual rating lists, collaborating with other volunteers.

He also co-edited the inaugural issues of the magazine "Chess in Sri Lanka" with Arjuna Parakrama.

Furthermore, Dr. Ambalavanar directed numerous chess tournaments. In the past, the term "tournament director" was used back then, but it is now replaced by "chief arbiter." As a tournament director, he had the responsibility of manually pairing players in each round, a time-consuming task requiring accuracy and patience. If a game did not finish, it was adjourned to the following day. Dr. Ambalavanar formulated a special set of rules for the directors, outlining the pairing, adjournments, and adjudications. He also shared his expertise by publishing an article titled "Swiss Tournament: How to Tackle the Odd Number of Players."

In addition to his administrative contributions to the development of chess in Sri Lanka, Dr. Ambalavanar achieved significant success as a chess player himself.

- 1961 CEYLON OPEN CHESS CHAMPIONSHIP Major Division - First place
- 1961 CEYLON OPEN CHESS CHAMPIONSHIP Finals - Fifth place
- 1963 FINALS - 6th place
- 1964 PREMIER - 4th place
- 1964 FINALS - 3rd place

1965 PREMIER - 1st place
1965 FINALS - 2nd place
1966 FINALS - 1st place (National Chess Champion)
1966 PREMIER - 2nd place
1967 FINALS - 3rd equal
1975 OPEN FINALS - 4th place
1976 United Tractors Invitational Tournament - First place

By the end of 1977 Dr. Ambalavanar was among the top six highest rated chess players of Sri Lanka, along with DHL Aturupana & A Pararkrama 219 each, RD Gunaretne 216, RJD Ferdinands 212, Dr. V. Ambalavanar and LC Goonatilleka 204 each.

Dr. Ambalavanar represented the Sri Lankan national chess team alongside Parakrama, Aturupanana, and Goonatilleka in the prestigious 'Third Indo Sri Lanka Interstate Men's Chess Championship.'

Dr. Ambalavanar's passion for chess and his dedication to its development in Sri Lanka have left a lasting impact on the sport and those who have had the privilege to work with him. His legacy as a player, administrator, and mentor continues to inspire generations of chess enthusiasts to this day.

Given below are some quotes from chess players.

Dr. Ambalavanar and I worked closely together for several years in the Chess Federation in the late 1970's. By 1976, he was the only member of the "older" generation to remain competitive, because he took the trouble to study the theory of the game. A dedicated public servant, he also excelled at administration, and in 1980, when he served as Hony. Secretary of the Federation, I was privileged to be his Assistant Secretary. I vividly remember the endless hours we spent in his living room at Edmonton Road, painstaking calculating national ratings by hand, while I absorbed his knowledge and expertise. Without this experience, I could not have functioned as effectively the following year when I took over the position of Secretary. - Dr. R D Guneratne, Colombo Sri Lanka, (former member of the national chess team)

"Doc" as he was called by everyone was a thorough gentleman who reminded me of former world champion Tigran Petrosian - a very solid Chess

player. - **Harinlal Aturupane, Colombo Sri Lanka, (former 6 times national chess champion)**

"I remember Dr. Ambalavanar as a very quiet and distinguished gentleman who was a great presence at CFSL events." - **Nilika de Silva, Colombo Sri Lanka (women national championship joint runners up 1987)**

Dr Ambalavanar was a 'presence' in Sri Lanka's chess firmament, both as a player and an administrator. He was a no-nonsense arbiter and official, clinical in his arbitration and always fair. Soft-spoken though he was, there was always a smile waiting to materialize on his face and when it did there was a glint in his eye. A charming personality, Dr Ambalavanar was one of the movers and shakers of CFSL's early years. - **Malinda Seneviratne, Colombo Sri Lanka (former member of the national chess team)**

Playing in federation tournaments as a young player my memories of Dr. Ambalavanar are of a quiet dignified authority figure, an official on the stage or near the Directors table... but now curiosity draws me to the internet and gives me glimpses of the player who not only excelled at the chequered board but who also made his dynamic presence felt in the game of life. A knight who stood for celebrating the ties of nationhood, whose love for his land, alma mater and for chess surely shone to the end...until that last checkmate. - **Amarangi De Silva, Melbourne Australia (former 5 times women's national chess champion)**

I recently heard about the demise of Dr.V. Ambalavanar, a very strong chess player and chess administrator. Many people walk in and out of our life path, but very few have kept a very positive image. Dr. Ambalavanar is such a person who everyone has respected. In the early 1980s, I participated in the Novices Chess championship. In the middle of the tournament, I had an opportunity to play with one of the strong players who led the tournament. I learned a tricky variation from Sisira Amerasinghe (A Royalist now living in the US) before the game, took advantage of it, and was winning. However, in the end, I lost, and Sisira and a few others showed my mistakes in the corner of the tournament hall. I noticed a gentleman with black framed eyeglasses wearing black pants and crispy white sleeves rolled-up shirt listening to analysis. He made a few comments. That was the first day I recalled seeing Dr Ambalavanar. Afterwards,

I saw him many times during Novices, Major and Open Championships. He had a symbolic nature of wearing black pants and white sleeves-rolled-up shirts. He was a soft-spoken, humble man who associated with all levels of chess players. He has earned everyone's respect as a Chess player and Administrator. We all thank what he had contributed to Chess and may his Aathma attain Moksha.
- Thusitha Hettigama, Toronto, Canada (former national level chess player)

Dr. V. Ambalavanar as the early records indicate was an experienced & strong Chess player. He was the National Champion in 1966 and Runner-up in 1965. He was also the YMCA Open Champion and Champion of the YMCA members Tournament in 1965 He was a Civil Servant in the Govt. Plan Implementation Ministry and devoted his time in drawing up the Constitution of the Chess Federation of Sri Lanka (CFSL). This was subsequent to the Colombo Chess Club that led to the formation of the CFSL, of which he was a very active member. He conducted tournaments organised by the CFSL & was the key person in formulating a Ranking & Ratings System to be introduced into the CFSL. Among the Office bearers he was elected as the Vice Patron in the first Executive Committee at the inaugural meeting in the early seventies. It was in the mid-seventies as a schoolboy that I happened to meet him and played in National Tournaments along with him. He had a good knowledge of Chess Theory and as I could recall his favourite Opening play was 'Ruy Lopez' at the time. We must pay tribute to his immense contribution to Sri Lanka Chess & thank him for all the efforts he has put in to see the CFSL having progressed with leaps and bounds to the present day.
- M L Mohideen, Colombo Sri Lanka (former national level chess player)

When I was around seven years old, I had just taken up chess and was beginning to explore the game. One memorable weekend, my father decided to take both my older brother Tillak Atheray and me to a special place where chess enthusiasts gathered. This location was a beautiful house in Colombo, Sri Lanka, with a spacious open verandah, and it was known as the residence of Dr. Ambalavanar. The atmosphere was serene, with numerous people engrossed in their chess games. Dr. Ambalavanar, the gracious host, had a soft-spoken and welcoming demeanor. He was genuinely passionate about chess and generously shared his knowledge with us. Whenever we played, he would observe our moves and offer valuable advice on how to improve our gameplay. His encouragement and dedication to the game inspired us to work harder and

become better chess players. From that point on, Dr. Ambalavanar's residence became like a second home for us on weekends. We faithfully made our way there each week, eager to indulge in our shared love for chess and hone our skills. Thanks to his guidance and support, I developed a profound fascination for the game during my formative years and soon became a premier level chess player. Later, during my senior years, I had the honor of captaining the Royal College Chess Team, all of which were remarkable achievements in my chess journey. Dr. Ambalavanar played a pivotal role in fostering my early interest and passion for chess. May his soul rest in peace. - Yoga Atheray, Toronto, Canada (YMBA under 12 champion, 1978)

As a member of the selection committee and a chess administrator in the early 90s, I was acquainted with him. Dr V. Ambalavanar was among the SL chess federation's best administrators. - Vineetha Wijesuriya, Melbourne Australia (11 times former women's national chess champion)

"Everything about Dr. Ambalavanar was extremely simple and direct. However, "everything" was really everything and somehow "everything" was all intertwined with incredible consistency! He was one of the nicest, kindest, and capable persons I have ever associated with, and a wonderful chess player cum administrator too." - Dr. L C Gunatilaka, New York, USA (National chess champion 1978, 1979)

I had the honor of meeting Dr. Ambalavanar during the 1980s Women's National Chess Championship at YMBA's prestigious tournament hall. Little did I know that he held a significant role within the Chess Federation of Sri Lanka. Over time, my interactions with Dr. Ambalavanar increased. His dedication was evident as he often took a prominent role at award ceremonies for the Women's Chess Championship, showcasing his commitment to the sport. I learned that Dr. Ambalavanar's involvement in chess dated back before our encounter, even preceding my own journey in the game. My chess coach, Mr. W.A.D De Zoysa, informed me of his organizing roles and multiple terms on the Federation selection committee. What resonated deeply was Dr. Ambalavanar's sincere appreciation for my efforts in promoting chess across the island. As President of the Anatoly Karpov Chess Club at the Russian Centre in Colombo, I worked tirelessly to share the love for chess. His recognition of this work underscored his connection to chess's growth in the community. His contributions and encouragement have undeniably marked my path as a chess

player and promoter. -- Suneetha Wijesuriya, Colombo Sri Lanka (9 times former women's national chess champion)

I remember Dr. Ambalavanar as a constant presence at chess tournaments in the eighties, either as player or tireless official. He was a strong and determined opponent over the chess board, but always a perfect gentleman. - Dr. Ishan Weerakoon, Washington, USA (National chess champion 1987)

I recall Dr. Ambalavanar with great appreciation and regard. He was the embodiment of old-world courtesy, tact and politeness. He was always helpful and kind to chess players. He was a solid chess player with a careful positional style. But on occasion he played beautiful combinations, like his queen sacrifice against the Indian player DV Prasad. Overall, he was a great gentleman and a wonderful human being. - Dr. Harsha Aturupane, Colombo Sri Lanka (National chess champion 1977, 1981, 1982)

Today Chess is played in all parts of Sri Lanka, There are tournaments almost on a daily basis in Sri Lanka, Dr. Visuvanather Ambalavanar's early contributions to development of Sri Lankan chess would always be remembered. - Luxsman Wijesuriya, Colombo, Sri Lanka (National chess champion 1996, 2000, Current President of the Chess Federation of Sri Lanka & Vice President of the Asian Chess Federation)

Written & Compiled by

Mr. Ransith Fernando , Managing Director, Forestpin, A chartered IT professional, Played tournament chess from Novices in 1978 to Premier division 1983, was a member of the CFSL National Team Selection Committee headed by Dr. Ambalavanar in 1992. During his spare time he helps talented chess players on a pro bono basis.

Mr. M L Mohideen, National Instructor, Fide, Freelance Chess Coach, A retired accountant by profession, played chess from the early seventies onwards, coached many of the colombo schools, the tournament records of Dr. Ambalavanar was extracted from his extensive collection of paper cuttings and chess records.

My memories of Nallappu

Dr Ambalavanar was my uncle and we called him Nallappu which literally meant good father. I will continue to refer to him as Nallappu in this write-up.

When I was little, he lived two doors away, in the house that my parents used to live as a newly married couple. They had expanded what was initially a garage and a room, into a liveable two bedroomed house and Nallappu did the entire wiring for it.

My appa did not like listening to cinema songs. Nallappu on the other hand loved them. My amma used to say that Nallappu will connect wires from next door where he lived, to speakers in their house and play cinema songs at the time appa returned from work Appa will get upset and go to turn off the radio to see that it was not turned on. He will keep looking around and then realise that it was coming from next door. Nallappu will be sitting in my parents' house enjoying these scenes and quietly laughing to himself. Appa will not say anything to Nallappu and quietly go to freshen up.

I remember Nallappu returning from UK and bringing a Mini Minor car. It was Blue in colour and very small. Nallappu also owned a record player and several LP records. He also owned a portable tape recorder with spool tapes. It was light green in colour. All the weddings when we were young would not be complete without the music from this portable tape recorder. When my cousin Periannai got married, he had been living in USA and had brought a cassette player and some cassettes. I remember Nallappu walking up Edmonton Road from his house to my Periamma's house with this portable player and we were standing on the road discussing whether to put music on the cassette player or the tape recorder.

When we were at school, Nallappu used to drive all of us to school before going to work. He used to take all of us in the car with his son Kumaran and drop the boys at Hindu Collage and my sister Nala and myself at Holy Family Convent. This meant that he ended up getting stuck in traffic almost every day. I remember once getting stuck in traffic on Dickmans road opposite St Paul's Milagiriya and a driver behind was tooting the horn. Nallappu very calmly

lowered the window to signal him to overtake us by driving over our car. We all found it very funny and had a good laugh.

Like all my cousins in Colombo, I started learning driving from Naduvil Mama (another one of my uncle's) and most of my driving practice was done with Nallappu. He used to call me every time he had to go somewhere when I was learning to drive. I have driven his car to go and pick up people from Fort Station several times and to various other places. Whenever there was a chance, he used call me over to drive his car. If I did not have both hands on the steering wheel, he will calmly remind me that I have to have both hands at ten and two when driving. Even now, when I take one hand off the steering wheel, I sometimes feel that I can hear his voice saying this.

I remember when we were in our teens, we used to drop by at their place whenever we felt like it. More so when one of our cousins were visiting from Jaffna and staying with them. Even otherwise I used to just drop by to say hello and to have a chat and he will drop by at our place to have a chat to amma or appa. The good old days when we did not have to call in advance to let people know that we wanted to visit them.

Nallappu came to stay and spend time with me and my family when we lived in Singapore, in India and a few times in Sydney. He was always very close to all of us and will forever be fondly remembered by us and our children.

Nallappu was always calm. I do not remember seeing him angry or ever losing his temper. He was such a humble person. Thinking about him makes me so grateful and blessed to have had him as my Nallappu.

Sivakamy Thayanithy

My Chithappa

(My Appa, Late Mr V. Kailasapillai's Younger Brother)

I have known Chithappa my whole life, as he was very present throughout my upbringing. When I was a child, he stayed with us at 39/8A Edmonton Road, Kirullapone, Colombo until he got married in 1966, which was the first wedding I ever attended. Hence, we were remarkably close from when I was an infant and the relationship persisted.

Chithappa was one of the most brilliant people I knew. He moved to the UK for postgraduate studies and returned in 1972 after earning his master's and PhD in Econometrics. Being a chess champion in Sri Lanka, I was exposed to chess, and he taught me with patience at an early age. In 1973, both brothers moved to 41 and 43 Edmonton Road with their respective families. We always got to spend quality time being neighbors.

Beyond the family, he always encouraged youth to excel in studies, and believed education to be the passport to the future. This was a sentiment he and his brother shared and was evident in their respective career successes.

Due to his intelligence, hard work, and dedication, he moved up quickly within the government sector to become Additional Secretary to the President of Sri Lanka. At the time, the Sri Lanka Telecom Service always ensured his landline was in tip top shape because the President of Sri Lanka needed to be able to access his advice any time on economic matters.

After his retirement, he helped needy students through various organizations like Old Boys Association of Jaffna Hindu College (his alma mater), Northeast Region Schools Past Pupils Federation etc. He also made his contribution to the Development of Tamil Language in the Internet.

He was very fond of his older brother, my father, and would visit every day and spend a few hours at a time with him, especially after my father's head injury, to provide moral support. We always noticed that after Chithappa's

visit, my Appa would be in an excellent mood and happy. After Appa passed, my Chithappa and I had many trips together to Jaffna, Kuala Lumpur, and more where we were able to spend quality time together during the last few years of his life. Just like my father, the community will celebrate him at large for many years to come, for his public service and philanthropic endeavors for the impact he had.

Aravinthan

Massachusetts, USA

சித்தப்பா

எனது அப்பாவுக்கு ஒரே ஒரு தம்பி. அவர் தான் என் சித்தப்பா அம்பலவாணர். எனது சிறு பிராயத்தில் எங்கள் வீடும் சித்தப்பாவின் வீடும் கிருலப்பனையில் அருகருகே இருந்தன. அங்கு வாழ்ந்த இனிமையான நாட்கள் என்றும் மறக்க முடியாதவை. 1983 இனக் கலவரத்தின் பின் சித்தப்பாவின் குடும்பம் வாட் பிளேஸ் (Ward Place) இற்கும் எங்கள் குடும்பம் கொள்ளுப்பிட்டிக்கும் வீடு மாற வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. 1991 இல் சித்தப்பா குடும்பமும் கொள்ளுப்பிட்டிக்கு வீடு மாறி வந்து விட்டார்கள். அதன் பின் அடிக்கடி அவரைப் பார்க்க அவரின் வீட்டிற்குச் செல்வேன் சில வருடங்களின் பின் சித்தப்பாவின் மகள் அனுராதா திருமணம் செய்து நியூசிலாந்திற்குக் குடி பெயர்ந்தாள். கொஞ்சக் காலத்தின் பின் சித்தப்பாவும் சித்தியும் நியூசிலாந்திற்குக் குடி பெயர்ந்தார்கள். நாங்கள் ஒருமுறை நியூசிலாந்திற்குச் சென்ற போது சித்தப்பாவைப் பாப்பதற்காகவே கிறைஸ்சேர்ச் (Christchurch) இற்குச் சென்றோம். சித்தப்பாவும் சித்தியும் 2022 நடுப்பகுதியில் இலங்கைக்கு வந்திருந்தார்கள். 2022 ஜூலை (July) 21, சித்தப்பாவின் 85 ஆவது பிறந்த தினம். அன்று தான் நான் சித்தப்பாவைக் கடைசியாக சந்தித்த தினம். 2022 டிசம்பர் (December) 28, அவரது உயிர் இவ்வுலகை விட்டு பிரிந்தது. அவரது ஆத்மா சாந்தியடைய இறைவனைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

அன்புடன் அருந்ததி

Dr. V. Ambalavanar, an exemplary public servant and planner

Dr V Ambalavanar (1937-2022) retired from public service in 1995 as Additional Secretary to the President during the tenure of President Ranasinghe Premadasa. Prior to that appointment he served as the Director General of the Ministry of Plan Implementation. A mathematician with a second class (Upper) honours from the then University of Ceylon, Ambalavanar started his public service career when he was selected as a research officer in the newly set up Ministry of Planning and Economic Affairs. Having been selected for the prestigious planning profession, as a prerequisite, he was sent on a scholarship to acquire the competencies required for a planner in Manchester, UK. where he followed an academic programme leading to a PhD. Having completed his higher studies, Dr Ambalavanar returned to the then Ministry of Planning and Economic Affairs and was promoted to the rank of Assistant Director.

He eventually climbed the hierarchical ladder to become an Additional Secretary at the President's Office before he retired from public service. After receiving his PhD, Dr Ambalavanar spent most of his working life as an economic advisor to the Government on many important matters relating to economic decision-making. At the time, it was customary for the Cabinet Office to seek advice from the Ministry of Planning before placing the requests of ministries for the consideration of the Cabinet.

My acquaintance with Dr Ambalavanar began after my being appointed as head of the newly created Poverty Monitoring and Nutrition Policy Unit of the plan implementation division, Ministry of Policy Planning and Implementation, where President Premadasa was the minister. As Director, I was entrusted with facilitating and monitoring the Janasaviya programme and the activities of the Janasaviya Trust Fund, designing and implementing with the Ministry of Education the school's mid-day meal programme and the school uniform scheme. The responsibility of tracking the progress of setting up the 200 garment factories programme included monitoring the selection of workers, building construction, the construction of clock towers, etc., assigned to a few senior officials of the Plan Implementation Division handpicked by the

President himself on the recommendation of the Secretary, R.Paskaralingam and Dr Ambalavanar.

One of the most complex tasks among them was monitoring the shipments of cloth from China to Colombo and devising a method to distribute them in time among school children. As the Ministry of Education played a relatively insignificant role in the initial planning stages, Dr Ambalavanar designed a coupon system with the exact amount of cloth given to children of different age groups by defining categories. Categories presented the types of stitched wear and the age group. For boys below grade 5, cloth for a shirt and shorts in either colour were given depending on the school's preference. The Ministry of Education took responsibility for cutting the imported cloth into pre-designed age-specific measurements proposed and getting them packed, and dispatched to schools. Without a significant complaint, the system distributed smoothly to about 12,000 schools and 4 million children. However, the school's mid-day meal programme encountered several obstacles, including management problems linked to food supply to school children and making payments to suppliers on time. The 200 garment factory programme provided bank loans to most entrepreneurs, and a number of activities had to be completed on scheduled time. The responsibility of the ministry was to remove bottlenecks, if any, to ensure smooth and timely completion of the project. Most approved garment factories were opened on the scheduled date by the President, as officials attached to the Ministry of Plan implementation worked tirelessly to achieve the results successfully.

Among his other substantial engagements, Dr Ambalavanar represented many Cabinet-appointed tender committees and proposed futuristic and cost-efficient projects for implementation. For instance, he served on many such committees in the power and energy sector. A Committee consisting of Ackiel Mohamed, Secretary/of Power and Energy Ministry, A. S. Jayawardena, Secretary/of the Ministry of Industries and Scientific Affairs and Dr V. Ambalavanar, Director General/Plan Implementation was requested by the Cabinet Sub-Committee to study the power demand and to submit them a report.

The committee presented its report after discussions with the officers of the CEB Planning Division and it was envisaged that there would be a growth

of about 8.10 per cent in power demand. The discussion then moved towards methods of increasing the capacity. It was revealed that the hydroelectricity capacity of the country had been virtually exhausted and that the CEB should now increase its thermal generation capacity. In this context, it was revealed that seeking foreign aid to achieve the required thermal capacity would be a lengthy process, and the committee requested the CEB to investigate the prospects of setting up private power plants on a BOO/BOT basis similar to those being implemented in the Philippines and Malaysia. It should be noted that this was in early 1992, and at the time there was no institutional set-up to promote private sector participation in power generation.

Among other notable involvements of Dr Ambalavanar on the directive of the President was to simplify the compensation payments meant for those victims who lost their lives and properties during the insurgency, including those in the North East. His recommendation prepared by simplifying many circular instructions issued up to the time was adopted by the Cabinet of Ministers for implementation. Dr Ambalavanar also contributed to improving the capacity of planners by promoting a Journal "PROGESS" to publish the views of officials on numerous economic matters.

As a devoted Hindu, May he attain the Moksha

R M K Ratnayake, PhD (London)

Rtd. Secretary, of Cabinet of Ministers (1994-2008)

செயற்கரிய செய்வார் பெரியர் சிறியர்

செயற்கரிய செய்கலா தார்

திருக்குறள் 26

பெருமைதரும் செயல்களைப் புரிவோரைப் பெரியோர் என்றும் சிறுமையான செயல்களையன்றிப் பெருமைக்குரிய செயல்களைச் செய்யாதவர்களைச் சிறியோர் என்றும் வரையறுத்துவிட முடியும்.

The small the paths of ease pursue
The great achieve things rare to do.

Our Nallappu

I grew up in Kirulapone surrounded by a whole lot of uncles, aunties, and cousins from my mother's side. Since there were so many relatives and we had multiple and complicated relationships with most of them, I just stick to the relationship which is that they are all the decedents of our great great grandfather, 'Thillaiampalam Appa' from Araly. He was literally 'great' to have instilled a sense of 'family' where everyone looks after each other, to all his descendants. Dr Ambalavanar, whom we call Nallappu, was one of those descendants who followed his teachings, diligently.

Nallappu was remarkably close to my parents and my mother fondly referred to him as 'my thambi' During the 1983 riots, we lost our father and brother, but my mother was not told about it for a while. My mother was in a refugee camp in Colombo and refused to leave to go in a ship to Jaffna with everyone else, until my father and brother returned. Nallappu who organised for Amma to go to Jaffna, tried all he could and finally kneeled in front her and pleaded her to leave. Amma still talks about this incident where a big crowd surrounded them, and she could not bear to see Nallappu in that position. So, she relented and made it to Jaffna where she was safe and with relatives to care for her.

Nallappu was a well-known chess player, and he was the secretary of the Chess Federation of Sri Lanka in the 1980s. When Nallappu used to drop me at school every morning, he would ask why my school, Holy Family Convent, did not have a chess club. In 1981, he gave me the courage to approach my scary sports teacher at school and ask if we could start the chess club and that my uncle will organise coaches through the Chess Federation. That was the start and my school ended up playing inter school chess tournaments from that year onwards. I also started playing chess tournaments outside of school through the support and encouragement of Nallappu.

The following is an incident that shows the reputation Nallappu had as a chess player. Although I was going to Nallappu for coaching along with his son, Kumaran who was already the Novices champion, I refused to learn the popular chess openings that most chess players learn by heart and start

off with. During my second interschool chess tournament, I had to play the prevailing National chess champion who was in the St. Thomas school team. I was only thinking how soon, I was going to lose. He started with Sicilian defence opening move which I did not know. So, I had to think and make my moves which were different to the usual Sicilian defence moves. It must have been Nallappu's training that I made some smart moves initially and confused the opponent. He has seen me coming with my uncle for tournaments and thought that my uncle must have trained me, and I had an overall plan with my odd moves. At one point he started sweating and a crowd gathered around us, and I could hear a lot of whispers. I knew I had some advantage over him at that point from the atmosphere, but I could not figure it out. After my next bad move, I lost the game very quickly. Nallappu, who was the organiser of the tournament, had watched the game. When he was driving me home that day, he said to me 'This is why you should learn the popular opening so you can gain better position from the start of the game and play with confidence'. From then on, I took his advice and leant as I had to keep up his reputation too.

After 1983, I lost the privilege of living close to Nallappu and rest of my relatives. But Nallappu made sure that he stayed in constant touch with me and Amma and took care of our matters in Colombo. He also visited us whenever he could in Sydney. After he became a little unsteady to travel, Amma would tell me that 'Nallappu is like your second father, you should go and see him often'. When I visited him in October 2022 at Christchurch, he was in the hospital rehabilitation, and he tried so hard to get his health back on track, so he could walk again. What stood out to me was that he would greet everyone who dealt with him or passed by him in the hospital corridor and would take time to ask after them. He was always well mannered, calm, and attentive to others. We played scrabble and he was still beating us. My attempt to play chess with him failed because he refused saying he could not. But I think he still could have defeated me with his eyes closed!

Nalayini Sanmugarajah

In Loving Memory of Periyappa

Losing a loved one is always a difficult experience, and it is especially challenging when that person is someone as important as Periyappa. He was someone who meant a lot to me, and his passing left a void in my life. I will always remember him for the many ways he positively impacted my life.

Periyappa was a kind and generous man, always willing to lend a hand or offer words of wisdom. He was the kind of person who made everyone feel welcome and valued, and his presence could light up any room. From my age 12 until my early 20s I lived in his home; I remember spending many evenings with him, listening to stories about his life and experiences. He had a way of making any topic interesting and I always looked forward to our conversations.

Periyappa had a passion for learning, and he believed in the power of education. He would always encourage me to pursue my academic goals and push me to achieve my full potential. Whenever I had difficulty in mathematics, he would sit with me and explain the concepts in an understandable manner. He had a way of simplifying complex problems and making them easier to grasp.

Periyappa was passionate about politics, and he would often follow the news and current affairs closely. He had a vast knowledge of political history, and he would use this knowledge to provide context for current political development. We would often have lively debates on political issues, and he would challenge me to think critically about my own beliefs and opinions. He also understood international relations and interplay between different nations and cultures. He taught me empathy, understanding of different cultures and how diplomacy and negotiations are used to resolve conflicts. He had a deep understanding of economic theory, and he would often discuss the workings of stock market, trade policies and macroeconomic trends which I believe laid foundation and shaped me today as a Risk Manager in banking industry and a small-time investor in stock market.

One of the things I admired most about Periyappa was his work ethic. He was a hard worker who took pride in his job and always did his best. He taught

me the importance of dedication and perseverance, and those lessons have stayed with me throughout my life. He lived his life with integrity and honesty. He was a man with strong principles, and he never compromised on his values.

One of the things I loved most is our shared passion for chess. We spent hours playing together and analyzing the game after. He taught me many strategies and corrected my errors in the play. As a way of giving back to society now I volunteered to teach chess to beginners in my old school.

One of the fondest memories of Periyappa is he used to drive me to many places when I was in my early teenage years. I always looked forward to spending time with him in the car. He took great care of road safety. He taught me traffic rules and when I finished A/Ls he taught me to drive.

As I reflect on Periyappa's life, I realize how lucky I was to have him as part of my life. He was an inspiration to me in so many ways, and his memory will always live in my heart. Rest in peace Periyappa, you will be always loved and remembered.

Thileepan Thavakumaran

சொல்லவல்லன் சோர்விலன் அஞ்சான் அவனை

இகல்வெல்லல் யார்க்கும் அரிது

திருக்குறள் 647

சொல்லாற்றல் படைத்தவனாகவும், சோர்வு அறியாதவனாகவும், அஞ்சா நெஞ்சங் கொண்டவனாகவும், இருப்பவனை எதிர்த்து எவராலும் வெல்ல முடியாது.

No foe defies the speaker clear
Flowless, puissant and free from fear.

A Tribute to my Lecturer

Dr Ambalavanar taught Econometrics (a combination of economic theory, mathematics, and statistics to quantify economic phenomena) when I did my undergraduate degree in Economics at the University of Colombo from 1979 to 1983.

The impact that lecturers' have on their students' lives is immeasurable. In my experience as an undergraduate student, I was fortunate to have had the opportunity to gain experience from an exceptional lecturer. He was always punctual, well prepared with his notes and spent more time with students to clear any doubts. He was exceedingly kind and always had a smile when he entered the lecture room. Though four decades have passed, the way sir greeted us back then has not faded one bit from my memory.

Sir has touched our hearts in incredibly special ways that we can never, ever accurately or fully explain with the mere written words.

May his soul attain bliss at the Holy Feet of Lord Shiva.

Thalayasingham Ravindiran

Canberra, Australia

June 2023

பெருமை யுடையவர் ஆற்றுவார் ஆற்றின்

அருமை யுடைய செயல்

திருக்குறள் 975

அரிய செயல்களை அவற்றுக்கு உரிய முறையான வழியில் செய்து முடிக்கும் திறமையுடையவர்கள் பெருமைக்குரியவராவார்கள்.

Great souls when their will is active
Do mighty deeds rare to achieve.

My early childhood and teenage memories with my only brother (Dr. V. Ambalavanar)

Background

Brother was 3 years and 10 months old when our father died. I was an infant aged 8 months. Mother did not have much education. So, we were dependent on other, kind relatives to come up in life. This made us work hard during these early years. Fortunately, we were under the guidance of our maternal granduncle (Appa). He had to guide his own widowed daughter, a granddaughter and two grandsons who were in the same age group. The eldest was Akka, followed by Periyannai, Sinnannai, my brother and me. All of us lived like one family guided by the widowed Appa. I was the pet of Akka. Brother, Periyannai and Sinnannai were remarkably close together. They also loved me very much.

We were religious (orthodox Hindus). I was religious. Brother was not attracted so much by religion during the early years. At times he used to argue with mother about religious practices. However, he never interfered with my religious habits.

Brother concentrated very much on his education. From an early age he helped Appa with bookkeeping and tax related work of family members. Appa, who was an accountant in the government service taught him lots of basics.

Brother and I were often naughty and received smacking from mother. After one incident involving hard smacking, brother told mother that he was leaving the house and walked out of the house. An elderly uncle who was there followed my brother, pacified him, and brought him back. When brother came back, mother gave him a big hug with tears running down both eyes. Appa and Aunty kindly advised both. After that incident I never saw my brother annoying mother. Mother was extra kind to him. Though very naughty at times and consequently getting good smacking from mother, I used to cling on to her. Often Akka and others used to moderate us. When Mahathma Gandhi was assassinated, there was a special prayer in his memory at our school (Jaffna

Hindu College). Brother was a student of Grade 8 at that time. He wrote an appreciation about the Mahathma and the memorial event in English. The school published it in the magazine Young Hindu with commendation. Appa was incredibly happy about it. He read and explained the contents to mother. I asked mother whether God will also cry for the death of the Mahathma. Mother could not answer me. Appa intervened and explained that God will not cry but grant Mortcham to such a great man.

About three or four years later I translated the poem 'John Gilpin' into my own Tamil verse and passed it to my Tamil teacher. He got that published in the Young Hindu with commendation. When he took the Tamil class for my brother's class, the teacher referred to my work and what brother wrote about the Mahathma earlier commending both of us, saying that these are works by kids coming from a great family. "Expect big things from them in their later life." There is no need to write what Appa did at home.

Both my brother and I were weak in Chemistry. Once the teacher wrote strongly worded remarks in my brother's tutorial exercise book. At this rate you will never get a pass in Chemistry in the examinations. Appa saw this comment and gave his typical kind advice to brother to do better. In the first year at the University my brother got 'B' in Chemistry. He proudly brought it to the notice of the schoolteacher. The teacher acknowledged it and told him that he merely wanted to throw a challenge and was happy that it worked.

In a neighboring land we played soft ball cricket. Once we had a match with another team. One of their batters hit the ball high towards the boundary. All of them were shouting six. Somehow my brother who was fielding there jumped and took a stunning catch. They never tried such hits in that direction thereafter. We hardly took part in sports and/or games at school. Often, we were there to cheer and encourage fellow students.

Brother identified the daughter (Kamala) of our maternal uncle as his life partner quite early in life. During the late teens he grew a moustache. I often heard him singing in Tamil. ஆசை கொள்ளும் மீசையுள்ள ஆம்பளையை பார்த்தியா ... சிங்கத்தையும் வெல்லும் வீர சிங்கம் அவன்தானாங்க ... I tease them with the lines in another Tamil song thus. அண்ணா ஒரு பைத்தியமா ஆயிடிச்சு அண்ணிமேலே சொக்கி சொக்கி ஓ அண்ணா சொக்கி சொக்கி ...

In Akka's eldest daughter Sarasu, my sister-in-law had a close childhood relative and friend. Kamala and my brother must have been watching me closely for some time. One day my brother asked me whether I had any interest in Sarasu. That gave me an opportunity to let the cat out of the bag. So, there we are with our chosen life partners.

Before I close this, I wish to mention one incident. I was at the University. At the end of the first term my brother and I were at the Colombo Fort Railway Station platform. The train to Jaffna was almost stopping at the platform. I tried to get in to get a good seat. In the rush I fell landing on my feet first. Luckily, it was between two compartments. I walked along with the stopping train. Another person helped me. I got on to the platform and then onto the train. My brother must have seen me going down. He did not see me getting back onto the train. He and a few concerned people were looking out for me underneath. When I saw this, I peeped out of the window, called my brother, and told him that I was safe. It took a long time for both of us to get over the shock.

2014 March

**செய்யம் உடையவன் ஆக்கஞ் சிதைவின்றி
எச்சத்திற் கோமாப் புடைத்து**

திருக்குறள் 112

நடுவுநிலையாளனின் செல்வத்திற்கு அழிவில்லை: அது வழிவழித் தலைமுறையினருக்கும் பயன் அளிப்பதாகும்.

Wealth of the man of equity
Grows and lasts to posterity.

கலாநதி வி அம்பலவாணர் தனது ஒரேயொரு சகோதரரான
திரு வி கயிலாசபிள்ளையின் எண்பதாவது பிறந்ததினத்தில்
வழங்கிய வாழ்த்துப்பா

அண்ணாவிற்கு வாழ்த்து வேறு என்ன சொல்ல?

மூன்றரை வருடங்கள் முன்னாலே சென்று
ஈன்றவர்கள் அற்ற இன்னல்களைத் தாண்ட
சான்றோனான நீர் சரியாக வழிசமைத்து
நான்போக வைத்துள்ளீர் நல்லவரே வாழ்க

இன்னும் பல்லாண்டுகள் எம்மை வழிநடத்தி
நன்மைகள் பலசெய்து நாம்உடமது பின்நிற்க
என்ன பிரச்சினைகள் எதிரிலே வந்தாலும்
சொன்னவை செய்துவரும் தூயவரே வாழ்க

அண்ணி அபிராமி அருகிருந்து பணிசெய்ய
எண்பது வயதுவரை எவ்வளவோ சாதித்தீர்
நண்பர்கள் பலரும் நாடும் நலமடைய
தொண்ணூறு, நூறுகண்டு சுகமாக வாழ்க

தம்பி

2014-03-31

உற்ற நண்பரும் உறவினருமான பேராசிரியர் சீவபாதம் நகுலேஸ்வரன் அவர்கள் காலமானபோது அன்னாரின் நினைவாக அனுப்பிய வாழ்த்து மடல்

யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரியும் நகுலும் நானும்

ஈழத் திருநாட்டில் எமது சிறார்களுக்காய்
யாழ் குடாநாட்டில் நல்லூர் பகுதியிலே
ஆழப் பணிசெய்த ஆன்றோரின் செயல்களினால்
யாழ் இந்துக் கல்லூரிஅன்னை உருவானாள்

நாற்பத்தி ஐந்துமுதல் ஐம்பத்தி நான்குவரை
நூற்றுக் கணக்கான சக மாணவருடனே
ஆற்றல் வளர்க்க அவரும் நானும்
மாற்றங்கள் விரும்பி மாணவராய் கற்றோம்

கனவுகள் பலவளர தினமும் அடித்தளங்கள்
எனக்கும் நகுலுக்கும் ஏராளம் கிடைத்ததை
மனத்தில் பதிந்த காலமதாய் கொளலாம்
இனிய நினைவு வளர்காலமும் அதுவே

'கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபின்
நிற்க அதற்குத் தக' என்னும் வள்ளுவர்
சொற்களினாலே கட்டுண்ட எமக்கு
பற்பல அனுபவங்கள் பரந்து கிடைத்தன

காலதேவன் தன் செயல்களை ஆற்றினான்
சாலச்சிறந்த நகுல் நீரும் சென்றுவிட்டீர்
சீலராய் வாழ்ந்த சீமானே உம்மை
காலம் காலமாய் போற்றி வணங்குவோம்

கலாநிதி வி. அம்பலவாணர்

2020.08.17

வடகீழ் பீராந்திய பாடசாலைகளின் பழைய மாணவர் சம்மேளனத்துக்காக இயற்றியது

ஒன்றிய கீதம்

(ஆக்கியோர் - கலாநிதி வி. அம்பலவாணர், செல்வி அனுராதா அம்பலவாணர்)

(இசை அமைப்பு - செல்வி அனுராதா அம்பலவாணர்)

பழைய மாணவர் ஒன்றியம் கண்டார்
வடகீழ் பிராந்திய மாணவர் கல்வி
உன்னத நிலைக்கு வளர்வதற்கென்றே
உன்னத நிலைக்கு வளர்வதற்கென்றே
ஒன்றுபட்டார்கள் உறுதி கொண்டார்கள்

வாழிய வடகீழ் மாணவர் கல்வி
வளர்க கல்வி அமைப்புகள் வளர்க

(வாழிய...)

எல்லா உலகிலும் அமைப்புகள் தோன்றி
எண்ணும் எழுத்தும் கண்ணெனப் போற்றி

(எல்லா...)

நல்லாயிருந்து நன்மைகள் புரிந்து
கல்வியை வளர்க்க கடமைகள் செய்க

(வாழிய...)

எல்லை இல்லாத அறிவது மலர
எந்த நாட்டிற்கும் எம்மவர் சென்று

(எல்லை...)

நல்லாயிருந்து நன்மைகள் செய்து
நானிலம் நம்மைப் போற்றிட வாழ்க

(வாழிய...)

வடக்கிலும் கிழக்கிலும் வளங்கள் வளர
மாணவ மணிகாள் வருக வருக

(வடக்கிலும்...)

அடக்கமுடனே அரும்பணி ஆற்றி
அனைவரும் வாழ அணிதிரள்வீரே

(வாழிய...)

கொழும்பிற் பழைய மாணவர் திரண்டே
எழுந்து முயன்றார் இடர் களைந்திடவே

(கொழும்பிற்...)

தழும்பாமல் அவர் தம்பணி செய்ய
தயைபுரி இறவை! தயை புரிவாயே!

(வாழிய...)

Acknowledgement

It is an inevitable fact that all those who are born in this world must die one day. We, human beings, possess six types of knowledge acquired by our birth. According to learned people we should spend our lives useful and helpful to those in need and attain moksha (release from the cycle of rebirth), instead of wasting our lives. The Late Dr Ambalavanar, The Light of Wisdom, led his life accordingly. First of all, we express our gratitude to the Lord who gave us such a pioneer in Moola Nakshatra ('root' of Sagittarius constellation), gave him the opportunity to fulfill the duties of his birth and then absorbed him in Sathaya Nakshatra (birth star, Sathayam), Sashti Thithi (sixth day of lunar fortnight).

Our thanks are also due to those relatives who supported him and raised him when he lost his father as a small baby, to his play-mates, to the teachers who taught him, to his office-mates who supported him, to those who met him when he went abroad and to all those who have come forward and helped him in his efforts. Many of them are not with us today.

We are pleased to express our thanks to the doctors and nurses who looked after him during his final period illness (palliative care) and to the Ilam Arvida Family. Also, we would like to thank our Christchurch friends and our relatives who travelled thousands of miles to attend the rituals and share in our grief and comfort us when he passed away, to those who sent flowers and to the loved ones who offered help and comfort in other ways.

We would like to express our heartfelt thanks to those who authored articles for this special issue of 'The Light of Wisdom' and to all of you who attended today's one year anniversary event. Our thanks also go to Uniarts press for printing this remembrance book.

Thank you.

Ambalavanar family

61/2 Abdul Gaffoor Mawatha,
Colombo 03

December 2023

நன்றி நவிலல்

இந்த உலகத்தில் பிறந்தவர்கள் எல்லோரும் ஒருநாள் இறந்தே ஆகவேண்டும் என்பது உலக நியதி. எனவே ஆறு அறிவு பெற்ற மானிடராகிய நாங்கள் எங்கள் அரிய பிறவியால் கிடைத்த வாழ்க்கையை வீண் விரயம் செய்யாமல் தேவையானவர்களுக்கு உபயோகமாக உதவி உய்வடைய வேண்டும் என்பது சான்றோர் கருத்து. இதற்கமைய ஞானஒளியாகிய அமரர் கலாநிதி அம்பலவாணர் தன்வாழ்க்கையை அமைத்துக்கொண்டார். இத்தகைய முன்னோடியை எங்களுக்கு மூல நட்சத்திரத்தில் ஈந்து அன்னாரின் பிறவிக் கடமைகளைப் பூரணமாக நிறைவேற்ற அவகாசம் அளித்துப் பின் சதய நட்சத்திரம் வளர்பிறை சஷ்டி திதியில் தன்னிடம் அழைத்துக் கொண்ட இறைவனுக்கு நாங்கள் எங்கள் நன்றிகளை முதலில் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

சிறுகுழந்தையாக இருக்கும்போதே தந்தைநதையை இழந்த அவரைக் கைகொடுத்து ஆதரவு அளித்து உயர்த்திய உறவினர்களுக்கும், அவரின் விளையாட்டுத் தோழர்களுக்கும், கல்வி புகட்டிய ஆசிரியர்களுக்கும், உத்தியோகம் பார்க்கும்போது உறுதுணையாக இருந்தவர்களுக்கும், வெளிநாடுகளுக்குச் சென்றபோது அவருடன் பழகிய அன்பர்களுக்கும் மற்றும் அவரின் முயற்சிகளுக்கு முன்னின்று உழைத்து உதவிய அனைவருக்கும் எமது நன்றிகளைத் தெரிவிக்கிறோம். இவர்களில் பலர் இன்று எங்களுடன் இல்லை.

அவரின் கடைசிக் காலத்தில் நோய்வாய்ப் பட்டிருந்தபோது அவருக்கு உதவிய வைத்தியர்களுக்கும், தாதிமார்களுக்கும் மற்றும் ஐலம் ஆவிடா குடும்பத்தவருக்கும் எங்கள் நன்றிகளைத் தெரிவிப்பதில் மகிழ்ச்சி அடைகிறோம். மேலும் அவர் இறைபதமெய்தியபோது எங்கள் துயரத்தில் பங்குகொண்டு எங்களுக்கு ஆறுதல் அளித்து அவரின் ஈமக்கிரிகைகள் மற்றும் ஆத்மசாந்திப் பிரார்த்தனைகளில் கலந்துகொண்ட கிறைஸ்சேர்ச் நண்பர்களுக்கும், பல ஆயிரம் மைல்கள் பிரயாணம் செய்து இவற்றில் கலந்துகொண்ட உறவினர்களுக்கும், மலர்ச்செண்டுகள் அனுப்பியவர்களுக்கும், ஏனைய வழிகளில் உதவி

ஆறுதல் அளித்த அன்பர்களுக்கும் எங்கள் நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

'ஞான ஒளி' என்னும் இந்த விசேஷ மலர் வெளிவர கட்டுரைகள் எழுதி உதவிய அன்பர்களுக்கும், இன்றைய ஓராண்டு நிறைவு நிகழ்ச்சிக்கு வருகை தந்த உங்கள் அனைவருக்கும் எங்கள் மனப்பூர்வமான நன்றிகள் என்றும் உள்ளன. இந்த மலரை அழகுற அச்சிட்டு உதவிய யூனி ஆட்ஸ் அச்சகத்தினருக்கும் எங்கள் நன்றிகள் உரித்தாகட்டும்.

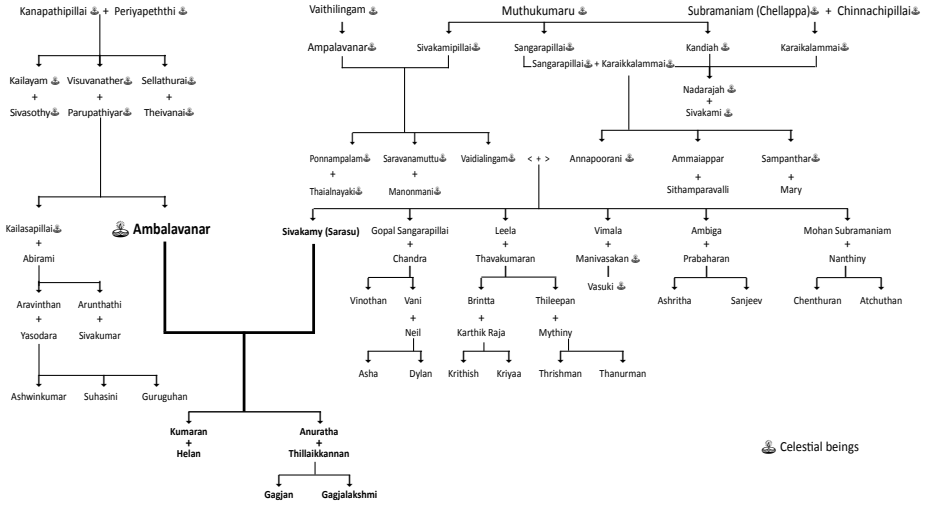
நன்றி
அம்பலவாணர் குடும்பத்தினர்

61/2, அப்துல்கபூர் மாவத்தை
கொழும்பு 03.

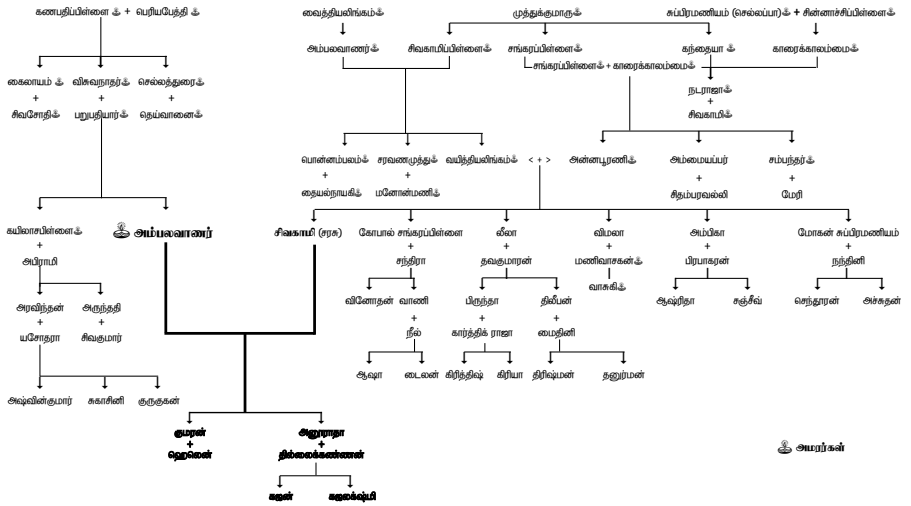
மார்கழி 2023

FAMIL TREE OF DR VISUVANATHER AMBALAVANAR (SIRAAPPAR ANCESTRY)

கலாநித் விசுவநாதர் அம்பலவாணரின் குடும்ப விருட்சம் (சீராப்பர் வம்ச பரம்பரை)

University of Manchester, UK
1971

**Dr Visuvanather Ambalavanar &
Mrs Sivakamy Ambalavanar**
in PhD and MSc graduation dresses

**அறம் (தர்மம்) அழிந்து மறம் (அதர்மம்) எழுச்சியடையும் போதெல்லாம்
நான் என்னைத் தோற்றுவித்துக்கொள்கிறேன்**

- பகவத் கீதை 4.7

**நல்வீரர்களைப் பாதுகாக்கவும், தீவிரையாற்றுவோரை அழிக்கவும்,
அறத்தை நிறுவும்பொருட்டும், காலந்தோறும் (புகந்தோறும்)
நான் பிறப்பெடுக்கிறேன்**

- பகவத் கீதை 4.8

**Whenever and wherever a decline of righteousness and a predominance of
unrighteousness prevail; at that time, I manifest Myself personally**

- Bhagavath Gita 4.7

**For the protection of the devotees and the annihilation of the miscreants
and to fully establish righteousness, I appear millennium after millennium**

- Bhagavath Gita 4.8